

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College for Women
Chromepet, Madras - 600 044.**

Volume XIX
1987

THE COLLEGE CREST

The College Crest is enshrined within a lotus in full bloom to represent the cult of the devotion preached by Mahaprabhu Shri Vallabhacharya. At the centre of the Crest is sacrificial fire, which symbolises the Lord himself. "Yagno Vai Vishnu" The Lord is reached by the three steps of the altar signifying **Kshara, Akshara and Poorna Purushothama**. The Volume at the foot of the altar stands for the Book of Knowledge (the Veda) and the three flowers on it show the factors that conduce to the accumulation and propagation of Knowledge, Intelligence Action and Material Resources. The aim of all knowledge is the realisation of the Supreme Truth and this is embodied in the College Motto taken from Srimad Bhagavatam.

“SATYAM PARAM DHEEMAHI”

Our Revered Founder Chairman
SHRI NANALAL BHATT

SHRIMATHI DEV KUNVAR

कलाशाला प्रार्थना

- (१) सत्यव्रतं सत्यपरं त्रिसत्यं सत्यस्य योनिं निहितं च सत्ये ॥
सत्ययस्य सत्य ऋतसत्यनेत्र सत्यात्मकं त्वा शरणं प्रपन्ना ।

श्रीभागवतम् (२०-२-२६)

- (२) वाणी गुणानुकथने श्रवणो कथाया दृष्टौ च कर्मसु मनसस्तव पादायोर्नः ।
स्मृत्यां शिरस्तव निवासजगत्प्रणामे दृष्टिः सतां दर्शनेऽस्तु भवत्तनूनाम् ॥

—श्री भागवतम् (१०-१०-३५)

- (३) नमो भगवते तस्मै कृष्णायद्भुतकर्मणे ।
रूपनामविभेदेन जगत्क्रीडति यो यतः ॥

—तत्त्वयं दीपनिबन्ध शाल्वाय प्रकरण—१

Editorial Committee

President :

Mrs. Thangam Seshan, M.A.,
Principal

Editors :

Dr. (Mrs.) Jayalakshmi Subramanian
Department of Hindi

Mrs. S. Nimmi
Department of Tamil

Mrs. Anandhi Jayakumar
Department of English

Mrs. A. Uma
Department of Sanskrit

Mrs. Prema Sampathkumar
Department of Commerce

Selvi S. Vidya
III B. A. Literature

Selvi S. Kalaivani
II B. Sc. Statistics

CONTENTS

The College Crest
Kalasala Prarthana
Editorial Committee
Editorial
College Annual Report
The Union Office bearers
Union Diary
Prize Winners List
Inter Collegiate Prize Winners
Sports Annual Report
Vais Views
N. S. S. Annual Report
~~Sanskrit Section~~
Tamil Section
Hindi Section
Sanskrit Section
English Section

Statement about ownership and other particulars about

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College Magazine

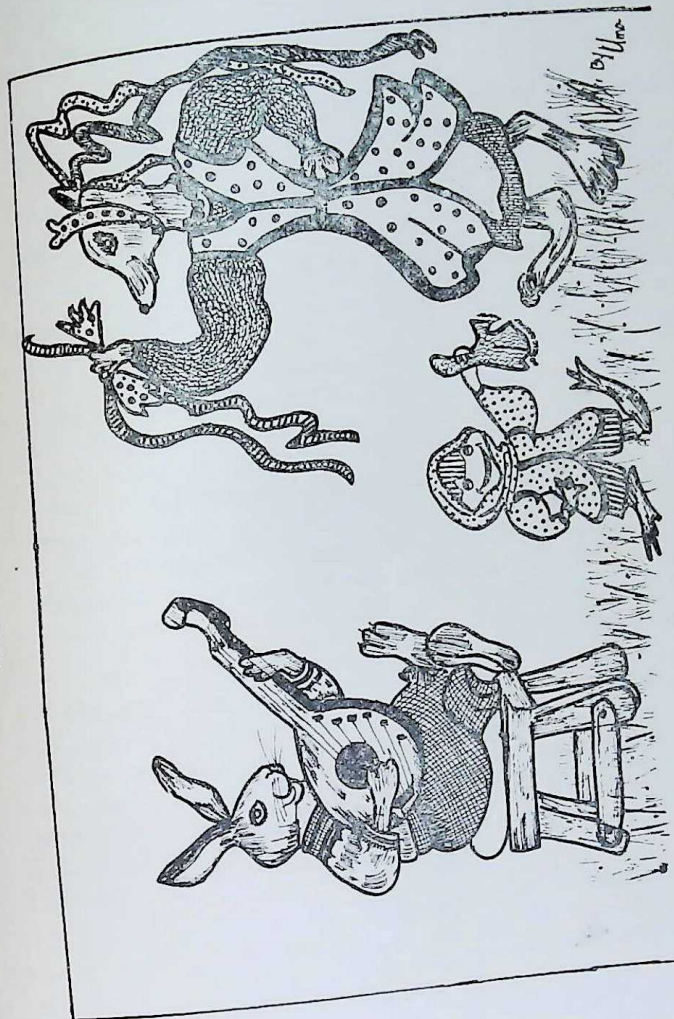
FORM IV
See Rule 8

1. Place of Publication ... Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044.
2. Periodicity of its
Publication ... Annual
3. Printer's Name ... Sri V. Ananthanarayanan
Nationality ... Indian
Address ... Murugan Printing Press
No. 25, Royapettah High Road,
Mylapore, Madras-600 004.
Phone : 74550
4. Publisher's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A.
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimathi Devkunvar
Nanalal Bhatt Vaishnav College,
Madras-600 044.
5. Edditor's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A.
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimathi Devkunvar
Nanalal Bhatt Vaishnav College
Madras-600 044.
6. Name and address of
individuals who own of
newspaper and partners
or share-holders holding
more than one per cent
of the total capital. ... Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044.

I, Mrs. Thangam Seshan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd) D. THANGAM SESHAN
Signature of Publisher

MUSICAL RHYTHM

EDITORIAL

“Education makes a people easy to lead but difficult to drive; easy to govern but impossible to enslave”

These words of Lord Brougham bring home the importance of education.

“Education is the manifestation of the perfection that is already in man” according to Swami Vivekananda.

Mahatma Gandhi feels that “Education is the drawing out of the best in child and man-body, mind and spirit.” One wonders whether present system of education fits any of these descriptions. The existing system does not encourage independent thinking and individual merit. As a result, the spirit of inquiry is stifled. The open door policy of our universities has already proved futile, both academically and socially. Our youth have acquired sham values of life.

Manual labour is regarded as inferior to the white-collared jobs. Our youth should be made to realise the dignity of labour. The system of education should be reorganised and the youth should be made to realise the exploitation and violence will no longer be tolerated. Some norms of social and political behaviour should be enforced. We should make efforts to bring home to the young their full potential.

Change has become the watch word for successful living and education has been the tool for ushering in changes in an orderly manner. A radical transformation of the educational system is imperative to relate it more closely to the lives of the people, to provide ample educational opportunities, to improve the quality of education at all stages, to emphasize the development of science and technology and cultivate moral and social values.

Since we are on the threshold of a new era and since our existing educational system has to be transformed, a new Education Policy has been formulated. It has as its goal, the creation of an ethos that would produce young men and women of character and ability committed to national service and development.

The two formidable tasks of the Policy are to provide quality education and to make it suitable to meet the emerging needs of the future. It would consist of universalization of elementary education, diversified vocationalization, creation of an overall environment for change and development through adult and continuing education and production of sophisticated manpower in adequate numbers to deal creatively with new techniques. This last aim is necessary in view of the diversification of industry into new areas and the rising competition from abroad. While delinking jobs from degrees, the NEP would make employment worthwhile for those without a University degree.

The energy, enthusiasm and skill of the youth trained under this NEP should be properly channelised. This year, 1987, being the International year of shelter for the Homeless, the youth can be made to help the poor downtrodden in improving their conditions of living and getting a shelter of their own.

S. N. BHATT
Chairman

ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ।
जानं जेयं ज्ञानमस्यं हृदि सर्वस्य विष्टितम् ॥
अमानित्वमदम्भित्वमहिंसा क्षान्तिराजं वम् ।
आचार्योपामन शीघ्रं स्वयंमात्मवित्प्रहः ॥

[Srimad Bhagavad Gita XIII Chapter]

He is the Light of lights,
said to be beyond darkness.
Knowledge, the object of knowledge
and the goal of knowledge—
He is seated in the hearts of all.

Humility (absence of pride), integrity (absence of deceit)
non-violence, patience, uprightness,
service of the teacher, purity (of body and mind)
steadfastness and selfcontrol.

The knower is expected to imbibe these qualities
while participating in the work of the world
which is a manifestation of the Divine.

With utmost faith in the Almighty
Our aim is to serve the cause of Humanity

(Sd.) S. N. BHATT

Management Advisory Committee

Our Chairman

SHRI. S. N. BHATT
Connoisseur of art and administration

SHRI. SANKARLAL JAIN
Our friend, philosopher and guide.

SHRI. CHANDRAKANT M. TOLIA
The architect of our new wing.

SMT. SUSHILA DALMIA
Personification of cheerfulness.

SHRI. C. N. BHATT
The quiet soul behind the curtain.

SHRI. JAYANTHILAL R. SHAH
Ever ready to offer his service.

SHRI. KANTILAL K. PATEL
Our financial adviser.

SHRI. KIRAN S. BHATT

The energetic and enthusiastic young members of the committee.

SHRI. VIMALKUMAR S. JAIN

Our Principal

SMT. THANGAM SESHAN

Lead Kindly light

College Annual Report For 1986-87

The members of our College Managing Committee, we staff and students most heartily welcome you, Madam - The Hon'ble Justice Padmini Jesudurai into our midst this evening. We take this opportunity to express our deep sense of appreciation and warm sentiments to you, Madam, for having so graciously consented to preside over our 19th College Day Celebrations despite your heavy judicial responsibilities.

We also extend our cordial welcome to all parents and well wishers.

We are indeed much beholden to our Revered Founder Chairman Late Shri Nanalal Bhatt and his beloved wife Late Shrimathi Devkunvar for their selfless sacrifice and dedicated service towards the cause of women's education especially in the outskirts of the city and their ardent desire to uphold the Indian Tradition and Hindu culture.

We are quite fortunate to have the encouragement and perceptive guidance from all the members of our Managing Committee in our day to day activities.

I am much obliged to my colleagues, both teaching and non-teaching, for their duty-consciousness and co-operative spirit in sharing with me my administrative responsibilities and to my students for their accomplished behaviour. This year, six more members have joined our teaching staff. Our staff, no doubt have chosen the teaching profession but they still continue to play the role of students to quench their thirst for knowledge. Most of our staff are pre-occupied with their research work either part-time or sequential programme or on deputation, sponsored by the University Grants Commission.

Mrs. K. Chellam from the Department of Chemistry and Mrs. K. Lalitha from the

Department of Physics have been deputed under Faculty Improvement Programme - U.G.C. to do their M. Phil course. Smt. Parvathy Chandran from Department of Mathematics has been recommended and deputed under UGC - FIP to do her Ph. D. Course - three years full time.

Our hearty congratulations to Miss. L. Vijayalakshmi of the Chemistry Department-the first member in the department to obtain her Ph. D. Degree and Miss. T. S. Lalitha who got her M. Phil degree in English Literature and Miss. Jayashree Iyer who got her M. Phil Degree in Commerce.

Our students have proved their worth in their academic field. P. Lalithambika has secured the first rank followed by T. V. Lakshmi, securing second rank in Economics in the University of Madras and ninth place goes to T.R. Jayalalitha.

T. R. Pushpalatha could outbeat all others by obtaining the First rank in Commerce. N.D. Meenakumari has secured the first rank in Part I Tamil and K. Hema-latha, 5th and G. Nirmala and R. Bhuvan-eswari have secured 6th ranks in Part I.

The 4th rank goes to Shobana Iyer in History and fifth rank goes to S. Geetha Ratna in Mathematics and the 9th place to K. Devika in Botany. Our hearty congratulations to all the rank holders.

Convocation :

At the annual convocation held on 8-11-'86 presided by Thiru. Gowrishankar, I.A.S. member Secretary, Planning Commission, about 300 students from various faculties received their diplomas.

The tutorial system helps to promote a healthy relationship between the teacher and

taught which in turn serves to maintain the image of the institution.

Both staff and students have free access to the library which contains about 20000 volumes in the general category and 3000 volumes in the U.G.C. Book Bank. For further development we are glad to announce that this year we have received Rs. 50,000/- by way of grant for books and Journals from the U.G.C. under VII plan period.

Quite a number of philanthropists, besides our Management and some of our staff, have instituted endowments for giving scholarships to the deserving students. Members of Radhanagar Madhar Sangam - Chromepet have instituted an endowment of Rs. 1500/- for scholarships to be given to a deserving Mathematics Student. In addition to the prizes already being awarded in the previous years few more prizes are being added, viz; Chandru Memorial Prize for proficiency in English, 2. A S. Krishnan Memorial Medal for proficiency in Hindi.

In addition to this Earn while you learn scheme helps needy students.

Union Activities :

The activities of our College Union commenced with the election of office bearers- B. Vijayashree, III B.Com. - Student President Y. Sujatha, II Literature - Secretary and Sukanya, I Potany - Joint Secretary. The inauguration of the Union on the 6th of August 1986 by Thiru. Thirumalai, I. A. S., Retired member - Economic and Administrative Reform Committee was followed by the inauguration of various associations.

Our students have won laurels at the Inter-Collegiate debates, oratorical contests and essay competitions. The crowning success goes to the II year students-II B.Com. students topping the list of winners; R. Lakshmi, K. Jayalakshmi, S. Ratna, S. Jayanthi, K. Padmavathy of II B.Com. followed by M. Shanthi, II Statistics, J. Geetha, II Mathematics and C. Uma, II

Botany, and K. Maithreyi of II Physics. The success of quiz competition goes to M. M. Kalyani of III Physics and B. Shanthi of II History, J. Jayanthi of II B. Com. and S. Mythili of III B.Com. are student musicians of our College.

Sports :

In tune with the changing times, our students, besides their brain work within the four walls of the classroom, unhesitatingly jump on the field-displaying their physical strength through their interest in Sports and Games.

Volley Ball :

Six of our players S. Varalakshmi, S.N. Lakshmi of III B.Com., N. Nithya, S. Nithya, P. Malathy of I B.Com. and R. Shobana of II History are members of Madras University Volley Ball team. Under the leadership of Varalakshmi the Madras University Volley Ball Team has secured the third place in the Inter-University tournament at Sourashtra.

S. Varalakshmi of III B.Com. has been selected to attend the National Volley Ball coaching camp at Delhi. In appreciation of her excellent performance in the Volley Ball Tournaments, our College Chairman Sri S. N. Bhatt has been rendering her adequate financial assistance at every stage.

Hockey :

D: Bhooma of III Literature, N. Janaki of II B.Com. and R. Devi of II Economics have been selected to the Madras University Hockey Team. D. Booma of III Literature and R. Kamakshi of II Statistics have won the distinction by getting selected as state players.

Basket Ball :

R. Radhika and V. Sarada of II B. Com. and G. Visalakshi of III B. Com. have represented the South Division at the Inter-Divisional tournament. R. Radhika has been selected to the Madras University Basket Ball Team.

Cricket :

K. R. Snehathatha and Baby Juliet of I. History have been selected to the Madras University Cricket Team.

Badminton :

S. Vasanthi of II History represents our College in the Madras University Ball Badminton Team.

At the A. L. Mudaliar Sports Meet our athletes have been placed III with 18 points. N. Janaki of II B. Com. has won second place in each of the 800, 1500 and 3000 metres race. P. Vasumathy of I Mathematics and Rachel Joseph of I Chemistry have won the second place in heptathlon and discuss throw respectively. The staff are always alert to set an example to the student community not only in the academic achievements but also in sports and games.

Staff Inter - Collegiate :

In the W. I. A. A. Inter - Collegiate Ball Badminton and table tennis tournaments, our College staff team won the coveted trophy. The proud winners are Miss R. Kanakavalli of Mathematics Department, Mrs. Prema Sampathkumar of Economics Deptatment, Mrs. C.P.R. Anuradha of English Department, Miss T. Sitalakshmi of Botany Department and Mrs. Radhama Gopalakrishnan our Phy. Directress. They also retained the Rajabooshanam Memorial Trophy.

In the friendly throw ball match between the teaching and non-teaching staff, I could just gaze at the teaching staff, since I was amazed at the way they were throwing the ball with courage and self-confidence, needless to state, they emerged as winners. The triumphant teachers were Miss. T. V. Jayalakshmi, Mrs. Mythili, Mrs. Lakshmi Rao, Mrs. Anuradha, Department of English, Mrs. Nirmala, Tharoor and Miss Vijayalakshmi, Department of Chemistry Mrs Seethalakshmi, Department

of Botany, Miss. Kanakavalli, Department of Mathematics, and Mrs. Prema Sampathkumar, Department of Commerce. The non-teaching staff could make up their scores in the Ball Badminton match with the teaching staff. The Successful players were Thiru. C. Arumugam, Thiru. Marimuthu, Thiru. Das, Selvan Devan and Selvan Ramakrishnan.

Yesterday, Respected, Shri. Shankaral Jain, the Head of our College Managing Committee, presided over our Nineteenth Annual Sports Day function and distributed the prizes. Our Respected Chairman Shri. S.N. Bhatt addressed the gathering and congratulated the staff and students for their remarkable performance. They readily came to our rescue-since the Collector of Chengleput- Dr. Pandian, I.A.S., very much regretted his inability to preside over the function due to exigent preoccupation in an important meeting at the Secretariat, and advised us to proceed.

N.C.C. :

Quite a reasonable number of our students have enrolled themselves in the N. C. C. on our open unit system basis, attached to Chellammal College F/Cdt B. Sreeranjani of II Economics was given credit for her performance in cross country race in the Annual Training Camp held at Jaipur during October 1986.

NSS :

Under the National Service Scheme our enthusiastic students have been rendering service to the community in different ways. A ten day special camp was conducted from 25th December 1986 to 3rd January 1987 at our adopted colony Moongil Eri, Pammal. In collaboration with the Madras voluntary Blood Bank we conducted a blood donation camp in the college premises. A twoday programme was conducted to train volunteers to teach the illiterates as a part of Functional Literacy programme of Government of Tamil Nadu. The Volunteers have initiated the work in the adopted colony in Pammal. About 20

volunteers of our College participated in the peace rally organised by Khadi Gramodhyog Bhavan to commemorate the international year of peace.

Founder's Day:

In memory of our Founder Chairman and his wife, to cherish lofty ideals and to live up to his expectations, to promote arts and culture, a number of competitions in the name of SMRTI were conducted in our College, thrown open to all colleges in the city and we are thankful to Chennai Bottling Company for their Sponsorship. On the Founder's Day which was celebrated on 7th February 1987, Dr. Bala Muralikrishna, the eminent musician presided over the

function and distributed the prizes and shields to the winners.

On this happy occasion we also recall with gratitude the guidance and help rendered by Shri. Ramesh Chandra K. Sutarra, a former member of our Managing Committee and we feel the void created by his recent demise.

I conclude this report by expressing my thanks to you all for heaving made this function a grand success. I am particularly thankful to the distinguished Chief Guest the Hon'ble Justice Padmini Jesudurai for having spared her precious time to preside over this day's function.

THE UNION OFFICE-BEARERS

President :

Mrs. THANGAM SESHAN
Principal

Vice-President :

Mrs. NIRMALA THAROOR
Mrs. KANAGAMANI BALASUBRAMANIAN

Student Secretary :
Y. SUJATHA (II Litt.)

Student Jt. Secretary :
K. SUKANYA (I Bot.)

Student President :

S. VIJAYASHREE (III B.Com.)

	ASSOCIATION	VICE PRESIDENT	SECRETARY
TAMIL	Mrs. R. Shanthakumari	S. Kalaivani	II Stat.
HINDI	Dr. Mrs. Jayalakshmi Subramaniam	S. Subha	II Litt.
SANSKRIT	Mrs. A. Uma	V. Jayanthi	II Litt.
ENGLISH	Mrs. Shantha Nair	S. Vidya	III Litt.
SCIENCE	Mrs. K. Rajalakshmi	T. Gowri	III Maths
		D.S. Amirtham	III Stat.
		R. Sudha	III Phy.
		S. Sarala	III Chem.
		Vineetha Vasavan	III Bot.
HUMANITIES	Miss. S. Savithri	C. S. Vijayavalli	III Com.
		Uma Bhatt	III Eco.
		Anuradha	III His.
FINE ARTS	Mrs. A. P. Jayanthi	S. Mythili	III Com.
PLANNING FORUM	Mrs. H. Seethalakshmi	S. Shanthala	III Stat.
	Miss. M. S. Uma Devi	V. Devishree	III Litt.
QUIZ	Miss. S. Alamelu	S. Rathna	II Com.
DEBATING CLUB	Miss. Maya K. Mudbhatkal	A. Jayashri	III Eco.
GAMES	Mrs. Radhama Gopalakrishnan	Assistants	
NSS	Programme Officers	R. Bhuvaneshwari	III Eco.
Unit - I	Mrs. S. Kannamma (Dept. of Maths)	V. Usha	II Stat.
Unit - II	Mrs. Ranganayaki (Dept. of Physics)	P. M. Vidyavathi	I Maths
Unit - III	Mrs. K. Pushkala (Dept. of Zoology)		

UNION DIARY

DATE	ASSOCIATION PROGRAMME	CHIEF GUEST	THEME OF ADDRESS
6 - 8 - '86	UNION INAUGURAL	Mr. R. Thirumalai, I.A.S. Rtd. Member, Economic Administrative Reform Committee	Inter-Connection of Science and Humanities
7 - 8 - '86	N. S. S.	Dr. K. V. Kaliappan N. S. S. Coordinator, University of Madras	Personality Development through N. S. S.
11 - 8 - '86	TAMIL	Mr. Namasivayam	Nagai Chuvai
20 - 8 - '86	SCIENCE AND HUMANITIES	Mr. M. Veeraraghavan Principal, D.G. Vaishnav College for Men	Growth of Women's Education
30 - 9 - '86	ENGLISH	Mr. George Chairman, Pollution Control Board	Goal of man - achieving immortality
8 - 11 - '86	CONVOCATION	Mr. K. N. Sivaraman Special Officer for English	Language
7 - 2 - '87	FOUNDER'S DAY	Mr. Gowrishankar, I.A.S. Member Secretary, State Planning Commission	Value of Education
10 - 2 - '87	SPORTS DAY	Dr. M. Balamuralikrishna	Music therapy
11 - 2 - '87	COLLEGE DAY	Shri. S. N. Bhatt Shri. Shankarlal Jain	Women's education
16 - 2 - '87	VALEDICTORY	Mrs. Justice Padmini Jesudurai Mr. C. Subramanian, B.E., Managing Director, Pallavan Transport Corporation	Discipline

Prize Winners For The Year 1986-87

Proficiency Prizes - Degree - University Examinations - 1983 - 86.

1. Shrimathi Devkunvar and Shri Nanalal Bhatt Memorial Gold Medal - University I Rank, B.A. / B. Sc. Part-I-Tamil. N. D. Meenakumari
2. Shri. Kapoorchand Sutaria and Shri Mahajan Memorial Gold Medal - University I Rank, B.A. Part III - Br. IV Economics P. Lalithambika
3. Shri. Shankarlal Jain Gold Medal-University I Rank - B.Com. R. Pushpalatha

Special Award

4. Shri. S. N. Bhatt Special award for the National Player. S. Varalakshmi, III B.Com.
5. Shri. C. N. Bhatt's Special Prize for the promising player at state level. S. N. Lakshmi, III B.Com.

General Proficiency Prizes - University Examinations - 1983-86 Major Alone.

6. Shri. Chandrakant M. Tolia Gold Medal for proficiency in B.Sc. Br. I Mathematics. S. Geetha Rathna
7. Smt. Sushila Dalmia Gold Medal for proficiency in B.Sc. Br. III Physics. D. K. Kanchana
8. Shri. Jayanthilal R. Shah and Shri. Kantilal K. Patel Gold Medal for Proficiency in B.Sc. Br. IV Chemistry. R. Usha
9. Dr. Mrs. Nirmala Gold Medal for Proficiency in B.Sc. Br. V Botany. K. Devika
10. College Staff Gold Medal for Proficiency B.A. Br. I History. Shobana Iyer.
11. College Staff Gold Medal for Proficiency in B.A. Br. XII Eng. Literature. V. Heamalatha
12. Smt. Kola Saraswathi Ammal Prize for the best outgoing student. K. Mahalakshmi, III Botany

Proficiency Prizes in Parts I and II University Examinations - 1984-86

13. Part I Tamil - Shri. T. T. Ramanath Tawker Memorial Medal. R. Chitra, III Statistics
14. Part I Hindi - Shri A. S. Krishnan Memorial Medal. M. Jayashree, III Economics
15. Part I Sanskrit - Smt. Shankari Memorial Medal. S. Rupa - III Physics
16. Part II English - B.A./B.Sc., Shri. Chandru Memorial Prize. K. S. Shreegomathi - III Literature
17. Part II English - B.Com. Shri. T. Varada Rao Memorial Prize. C. A. Padma, III B.Com.

Proficiency Prizes for Allied Subjects - University Examinations.

18. B. A. History - Allied II Indian Social Institutions. A. Chandra, III History
19. B. A. Economics - Allied II Agricultural Marketing. M. Malathi, III Economics
20. B. A. English Litt. Allied II Literary Forms. K. S. Shreegomathi, III Literature
21. Shri. V.C. Menon Memorial Prize for B.Sc. Mathematics - Allied II Mathematical Statistics. R. Sudha, III Mathematics
22. Shri V.S. Menon Memorial Prize for B.Sc., Mathematics - Allied I Physics. R. Padma, II Mathematics
23. B.Sc. Statistics - Allied II Mathematical Economics. D. S. Amirtham, III Statistics
24. B. Sc. Physics - Allied II Mathematics. M. N. Kalyani, III Physics
25. B. Sc. Chemistry - Allied II Physics. V. Kamila, III Chemistry
26. B. Sc. Botany - Allied III Zoology. K.P.M. Kamarunnisa, III Botany
27. B.Com. Allied II Business Mathematics & Statistics. R. Bhuvanewari, III B.Com.

Proficiency Prizes : College Examinations. Parts I and II - Awarded by the Institution.

23. Part I Tamil - B.A./B.Sc. V. Malarvizhi, III Economics
29. Part I Hindi - B.A/B.Sc. Ruby Vij, III Economics
30. Part I Sanskrit - B.A. / B.Sc. K.S. Shreegomathi, III Literature.

Part II English - B.A./B.Sc.

Part III Major Alone :

32. Smt. Kanakalakshmi Rangaswamy Prize for proficiency - History
33. Shri Krishna Bhatkal Memorial Prize for proficiency - Economics
34. Dr. K. Veeraraghavan Memorial Prize for proficiency - English Litt.
35. Shri S. Sampathkumar Prize for proficiency - Mathematics
36. Smt. Meenakshi Ammal Memorial Prize for proficiency - Commerce

Awarded by the Institution :

37. Proficiency Prize - Statistics
38. Proficiency Prize - Physics
39. Proficiency Prize - Chemistry
40. Proficiency Prize - Botany

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College Prizes : Players Selected For The University Teams

University Blues :

1. S. Varalakshmi III B.Com.
2. S. N. Lakshmi III B.Com.
3. A. Nitya I B.Com.
4. S. Nitya I B.Com.
5. R. Shobana II Hist.
6. A. Rukmani II Eco,
7. D. Bhooma III Litt.
8. N. Janaki II B.Com.
9. R. Devi II Eco.
10. R. Kamakshi II Stat.

R. Umamaheswari, III Mathematics

R. Indira, III History

V. Usha, III Economics

S. Vidya, III Literature

A. Elsi Rani, III Mathematics

R. Bhuvanewari, III B.Com.

B. Nalini, III Statistics

M. N. Kalyani, III Physics

V. Chitra, III Chemistry

K. Mahalakshmi, III Botany

Volley Ball

Volley Ball

Volley Ball

Volley Ball

Volley Ball

Hockey

Hockey

Hockey and Athletics

Hockey and Khokho

Hockey

11. K. R. Srilatha
12. S. Vasanthi

I Hist.
II Hist.

Cricket
Ball Badminton

Prizes for Extra-Curricular Activities :

TAMIL

1. **Competition in Bharathi Songs :**
S. Mythili III B.Com. I Prize
K. Narmada I Hist. II Prize
2. **Oratorical Contest :**
M. Shanthi II Stat. I Prize
T. Vijayalakshmi I Eco. II Prize
3. **Kavithai Potti :**
B. Nandhini II Stat. I Prize
M. Shanthi II Stat. II Prize
4. **Essay Writing :**
T. Bhuvaneswari I Bot. I Prize
M. Vijayalakshmi III Stat. II Prize
A. Sugantha I Eco. }
5. **Short Story Writing :**
M. Shanthi II Stat. I Prize
T. Bhuvaneswari I Bot. II Prize
6. **Best Speaker :**
M. Shanthi II Stat.
7. **Thirukkural Potti :**
T. Vijayalakshmi I Eco. I Prize
M. N. Kalyani III Phy. II Prize
8. **Quiz :**
V. J. Geetha Devi } Chemistry I Prize
M. R. Jayanthi }
V. Chitra }
S. Rathna }
R. Lakshmi } Commerce II Prize
K. Jayalakshmi }
9. **Drama :**
Commerce I Prize
Physics II Prize

10. **Individual Performance :**
V. J. Geetha Devi
K. Bhanumathi

III Chem. I Prize
II Litt. II Prize

HINDI

11. **Oratorical Contest**
V. Harini III Eco. I Prize
K. Maithreyi II Phy. II Prize
12. **Essay Writing**
Tejwanthi I Eco. I Prize
Sumiksha Gupta I Bot. }
S. Kalavathy I Hist. } II Prize
13. **Poetry Reading**
R. Lakshmi II B.Com. I Prize
T. Lakshmi Devi II Litt. II Prize

SANSKRIT

14. **Sloka Recitation**
K. Maithreyi II Phy. I Prize
S. Devakunjari II Phy. II Prize

ENGLISH

15. **Essay Writing**
S. Vidya III Litt. I Prize
R. Bhuvaneswari III B.Com. II Prize
16. **Oratorical Contest**
S. Rathna II B.Com. I Prize
K. Latha II B.Com. II Prize
17. **Creative Writing**
S. Vidya III Litt. I Prize
K.V. Susila II Eco. II Prize
18. **Short Story Writing**
R. Bhuvaneswari III B.Com. I Prize
S. Rathna II B.Com. II Prize
19. **Poetry Reading**
R. Lakshmi II B.Com. I Prize
S. Ranjini I B.Com. II Prize

20. General Quiz in English Shanthi Balakrishnan R. Lakshmi K. Jayalakshmi	II Hist. II B.Com. }	I Prize II Prize
21. Dramatics English Literature Physics		I Prize II Prize
22. Individual Performance B. Uma Leena	III Phy. I Litt.	I Prize II Prize
23. Sketching K. P. Amutha G. Uma	III Bot. III Bot.	I Prize II Prize
24. Collage Shanthi Christina } S. Vidya } B. Vimala } M. N. Shylaja } G. Uma } G. Sunitha }	III Litt. III Bot.	I Prize II Prize
PLANNING FORUM		
25. Essay Writing R. Lakshmi K. Jayalakshmi	II B.Com. II B.Com.	I Prize II Prize
26. Quiz R. Lakshmi } S. Rathna } K. Jayalakshmi } M. K. Narayane } T. Lakshmi Devi } A. Sylvia }	II B.Com. II Litt.	I Prize II Prize
27. Oratorical Contest K. Latha S. Rathna	II B.Com. II B.Com.	I Prize II Prize
28. Painting Competition Conducted in Connection with the National Environmental month Celebrations G. Uma Latha Menon	III Bot. III Bot.	I Prize II Prize

ARTS Classical Music - Vocal S. Mythili R. Subhashini	III B.Com. II B.Com.	I Prize II Prize
Classical Music - Instrumental R. Nivedita E. Leela	III B.Com. II Stat. }	I Prize
Light Music - Vocal R. Subhashini S. Mythili	II B.Com. III B.Com.	I Prize II Prize
Rangoli M. Devi } V. Indraprabha } N. Kuzhalmathi }	III Chem.	I Prize
S. Kalyani } S. Vidya } C. Shanthi }	III Litt.	II Prize

- 100% Attendance in all the three years Latha Raj III Bot.
- I set of Teaching Staff prize for the Best Outgoing Student K. Mahalakshmi III Bot.
- Special Prize Awarded by the institution in recognition of the excellent services rendered as student President B. Vijayashree III B.Com.

SMRTI '86

Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt and Shri Nanalal Bhatt Memorial Shields: INTER COLLEGIATE COMPETITIONS - 1986-87

1. Gita Recitation : Shield not awarded -
I. Stella Maris College, Madras - Geetha Parthasarathy,
II Presidency College, Madras - R. Subha Prabha.
2. Shri Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Hindi Essay writing.
Team : Presidency College - B Team (Priya Jain and Vanitha Gupta)
I Prize : Priya Jain - Presidency College.
II Prize : Ram Shankar Gupta - D. G. Vaishnav College.
3. Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling shield for Tamil Oratorical Contest.
Team : Law College, (K. Sumathi and Bala Srinivasan)
I Prize : V. Vetrichelvi - N. KT. National Teacher's Training College, Triplicane.
II Prize : K. Sumathi - Law College.
4. Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Tamil Kavithai Potti.
Team : Law College (K. Sumathi & Balasrinivasan)
I Prize : A. R. Sakthivel - Nandhanam Arts College.
II Prize : G. Manimozhi - Government College of Education, Saidapet.
5. Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for English Quiz.
Team Prizes :
I Prize : D. G. Vaishnav College (V. Bharathi Chandran and G.R. Balakrishnan)
II Prize : Madras Veterinary College (Ravi Shastri and Damodaran)
6. Shri. Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for English Oratorical Contest.
Team : Stella Maris College (Sangeetha Rao and Anuradha Oza)
I Prize : Vinodh - Quaide Millet College for Men.
II Prize : Anuradha Oza - Stella Maris College.
7. Shri. Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Fine Arts - Classical Music - Vocal:
Team : Meenakshi College (S. Srilatha and K. Sudha)
I Prize : S. Srilatha - Meenakshi College for Women.
II Prize : R. Surya Prakash - Madras Christian College.

8. Classical Music - Instrumental

Team : Tamil Nadu Govt. Music College (A. Balaji, R. Rajendran)

I Prize : A. Balaji - Tamil Nadu Govt. Music College.

II Prize : L. Venkatesh - A. M. Jain College.

9. Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Ball Badminton

Winners : Meenakshi College for Women

1. V. Saraswathy,
2. T. Bridgeth Elizabeth,
3. C. Anuradha,
4. K. Rajeswari,
5. R. Sowmya,
6. N. Srividya.

Runners : Queen Mary's College

1. R. Nancy,
2. T. Matilda Priyadersini,
3. R. Gladys Rosline,
4. C. Sheeba,
5. V. Hemalatha,
6. Sudha.

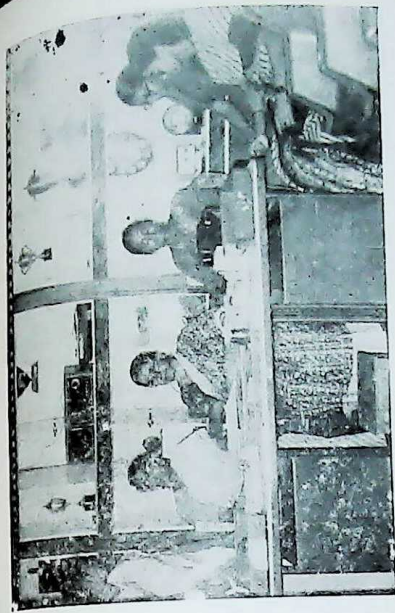
10. Rangoli :

I Prize : Madras Veterinary College (T. M. Ramesh and P. Sridevi)

II Prize : Pachaiyappa's College (R. Raghupathi and R. Ramesh Babu)

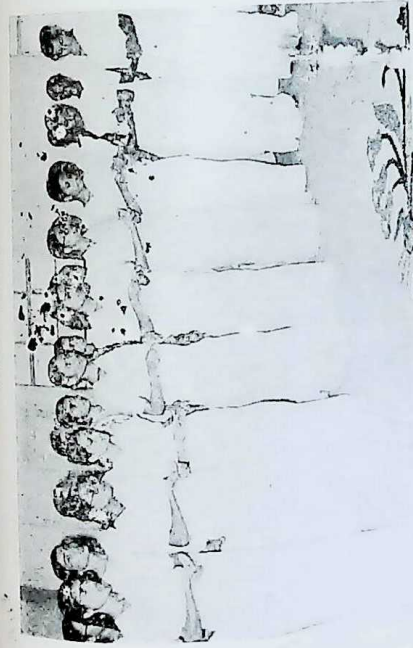
Peace Project - Contests Conducted by the Institute of Social Affairs

NAME	SUBJECT	PRIZE	MEDAL
Tamil Essay			
1. K. Shanthi	Phy.	I	Gold
2. V. Malathi Devi	Phy.	II	Silver
3. K. Jayalakshmi	Com.	III	Bronze
Tamil Poetry			
1. V.S. Padmaja	Stat.	I	Gold
2. S. Muthalagi	Eco.	II	Silver
3. V. Devi Sri	Litt.	III	Bronze
Hindi Essay			
1. V. V. Nagalakshmi	Phy.	I	Gold
2. V. Harini	Eco.	II	Silver
3. N. Jayanthi	Litt.	III	Bronze
English Essay			
1. G. Uma	Phy.	I	Gold
2. B. Geetha	Com.	II	Silver
3. S. Vidya	Litt.	III	Bronze
Painting			
1. G. Uma	Bot.	I	Gold
2. C. Shanthi	Litt.	II	Silver
3. S. Kalyani	Litt.	III	Bronze

Union at Work

It was an experience to be here to attend a function and know the accomplishments of the students in five arts, humanities and science projects. 2/11/76

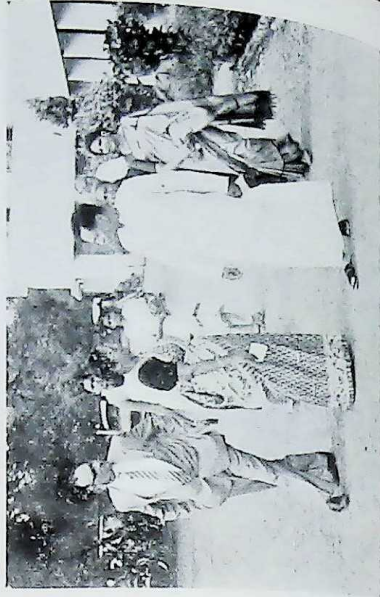
Ready to take their duties.

I feel it a privilege to be the
 chief guest today. I found something
 different in other colleges. The students
 are with discipline and entire values.
 I am promised to visit the college
 after the advice and the to lead
 if music subject is introduced.
 I am moved with the way in which
 I was received and the hospitality.
 I wish everyone in the college
 best of luck and bright future.

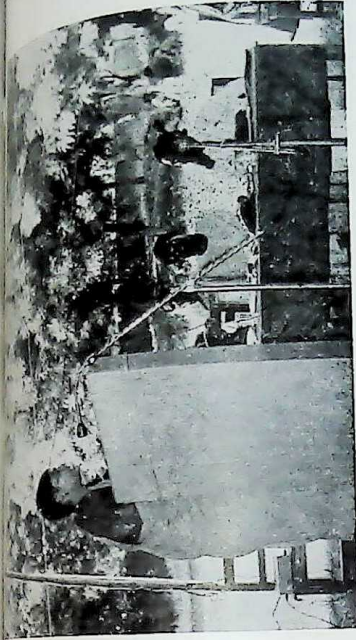
N. S. S. Meet

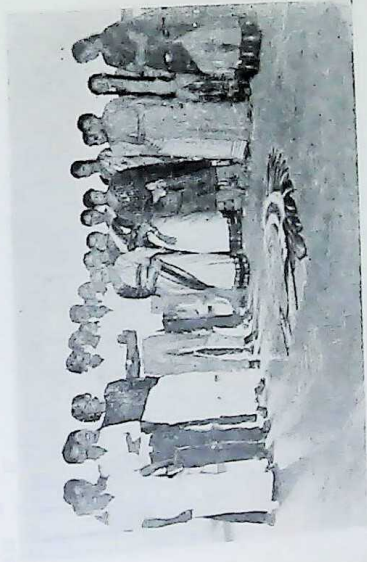
Music in Varso.

Proud winner - Smriti-86

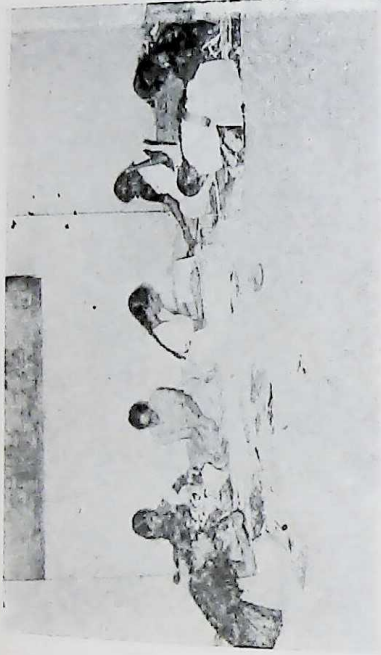
Flow of Speech - Smriti-86

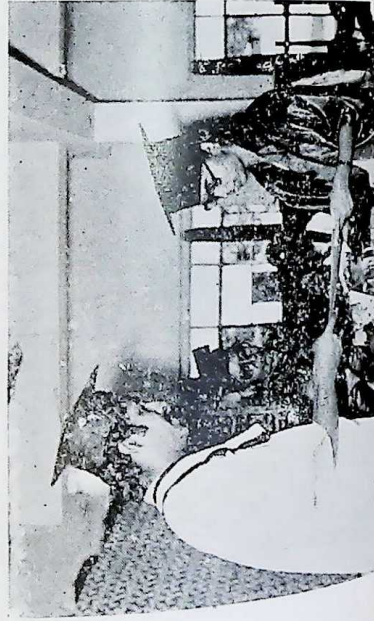
Justice given

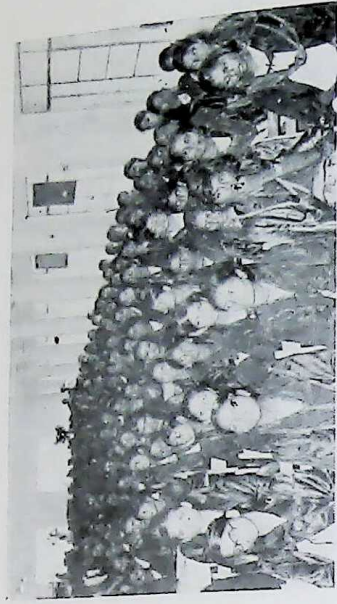
Prize winning team.

Engrossed in bringing a link

Adding to the Literacy rate

Convocation - new graduates

I enjoyed the visit because of the refreshing change from routine it gave me. Perhaps I wish to come back for a more academic exchange

Receiving the Diploma

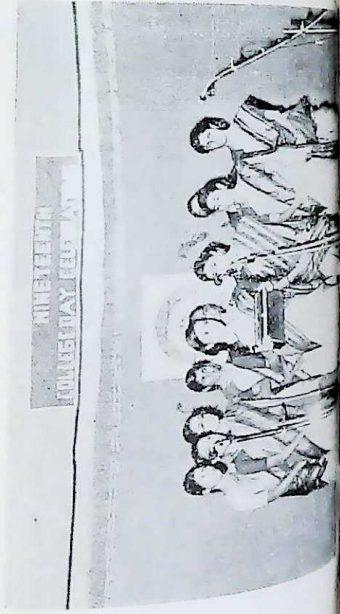
Receiving prize from the worthy hand

I was very much impressed by the sense of dedication of the Principal and the staff - working as a happy team under the inspiration and guidance of the Management. The students are simple, lively and active. It is an ideal family, as it were.

Padmanabha Reddy

Magic of the Music

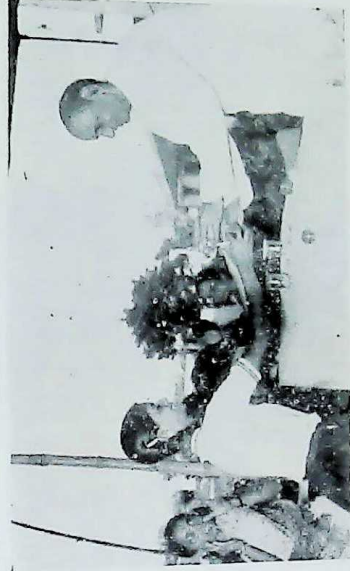
Sakthi Thandavam

Dancing Damsels

Best outgoing student - Mahalakshmi

Beaming face receiving prize

I am happy to note
 the outstanding performance of
 the students of his College.

Valedic Meet - Lighting the lamp for...

19th Annual Sports Meet Report

Distinguished Chief Guest, respected Secretary and the members of the Managing Committee, Principal, Colleagues and Students.

It is my rare honour this afternoon to present a brief report of the activities of Physical Education at this 19th Annual Sports Meet. This year we crossed another milestone of further development marked by increased participation by the college teams at the Collegiate, Intercollegiate, Divisional, Inter-Divisional, University, State and National levels, winning more laurels for the College.

Additional honours have been won by the various college teams immediately after the last Annual Sports Meet, which require a special mention in this report. At the tournaments conducted by the Lioness Club of Nandambakkam on 8.2.'86 our College Volleyball, Basket ball, carrom singles and doubles teams emerged winners. Subsequently the Hockey team won the South Division Hockey tournament. This winning spree was further glorified by our staff teams who proved champions of no less degree, when they won the Inter-Collegiate Ball Badminton, Table Tennis singles and Doubles, Shuttle, singles and doubles tournament conducted on 25.2.86. Again at the Rajabhooshanam Trophy State level tournament conducted from 27.2.'86 to 3.3.'86, the College staff ball badminton team annexed the Rolling Trophy.

Our College Star Athletes Antonette Rosary, III History, N. Janaki and T. S. Jaya shree of I B.Com, R. Devi and Rukmini of I Economics, Rajeswari of III Chemistry Mahalakshmi of II Botany., in an excellent debut picked up 37 points to finish second at the A. L. Mudaliar Sports Meet conducted

by the Madras University on 5th and 6th March 1986 and brought the name of S.D.N.B. Vaishnav College to the forefront even in Athletics. Antonette Rosary set up a new record in 400mts Hurdles in this meet.

The first victory for our College players this year, was registered by the Volleyball team which won the South Division Inter-Collegiate tournaments on 7th and 8th of August 1986. Eight of our Volleyball players represented the South Division at the Inter-Divisional Volley ball tournament held at Walajapet on 8th and 19th August. They are S. N. Lakshmi of III B. Com., A. Nitya, S. Nitya and P. Malathy of I B. Com., R. Shobana of II History, K. R. Srilatha of I History and Mallika Vijayasathy of II physics. This team of 8 players from our College, with only 4 more players from other Colleges, looked more like a Vaishnav College team, more so, when they won the Inter-Divisional tournament, as well. Six of these players S. Varalakshmi, S. N. Lakshmi, A. Nitya, S. Nitya, P. Malathy and R. Shobana have been members of the Madras University team. The Madras University Volleyball team under the captaincy of S. Varalakshmi of III B. Com. secured III place at the Inter University tournaments held at Sourashtra from 1.12.'85 to 4.12.'86. Our Volleyball team brought credit to the College by winning the Volleyball tournaments conducted by I.I.T. and the youth festival Volley ball Tournament conducted by Ethiraj College. They also secured Runners up title at the open tournaments held at Neyveli, Pallavaram and Pammal.

At the South Division Inter-Collegiate Hockey Tournament, our College Hockey team finished second, winning the runners up position; five of our players, R. Devi and Rukmani of II Economics, D. Booma of

III Literature, N. Janaki of II B. Com. and Kamakshi of II Statistics played the Inter-Divisional matches on 21st and 22nd August 1986 held at Madras. Three players R. Devi, D. Booma and N. Janaki have been selected to the Madras University team. D. Booma and Kamakshi have won the distinction of getting selected as state players.

At the Inter-Collegiate Basket Ball Tournament, our College team won the runners up position. Radhika and Saradha of II B. Com. and Visalakshi of III B. Com. and Visalakshi of III B. Com. represented the South Division at the Inter-Divisional tournament and Radhika got selected to the Madras University team. In Table Tennis, Shuttle Badminton and Kabadi our teams secured runners up position.

Four of our Kabadi players Hemalatha and Lakshmi of II Economics, Jayashree of II B. Com. and Elizabeth of I Economics played at the Inter-Divisional tournament at Salem from 28th to 30th August 1986. Hemalatha was selected to represent the University. In the game of Kho-kho, R. Devi of II Economics, has been selected member of the University team.

Our cricket players this year had their field day. They won the South Division Inter Collegiate tournament. Six of our team players represented the South Division and the Inter Divisional tournament held at Madras from 1st Nov. to 4th November 1986. They are Srilatha of I History, Baby Juliet and Ajitha of III B Com., Mahalakshmi of III Botany, Padma of II History and S Varalakshmi of II Chemistry Srilatha and Baby Juliet have been selected to the Madras University Cricket team which won the Inter-University matches after a gap of 4 years.

Our Ball Badmission team could win only the runners up title at the South Division Tournament. Three players. Vasanthi of II History, Shylashree and V.P. Nirmala of

I B.Com. played in Inter-Divisional matches at Walajah on 1st and 2nd January 1987. Vasanthi got selected to the University team which won the runners up at the Inter-University held at Mangalore from 19-1-'87.

This year's A. L. Mudaliar Sports Meet had been conducted on 5th and 6th December 1986. Our Arthletes secured third position with 18 points. Janaki of II B.Com. won three second places in 800, 1500 and 3000 mts. Race, Vasumathy of I Mathematics won second place in Heptathlon and Rachel Joseph of I Chemistry secured second place in Discuss throw. At the 2nd Tamil Nadu Junior State Athletic Meet held at Madurai and 3rd and 4th January 1987. Vasumathy of I Maths secured second place in Heptathlon and third place in the High Jump and Rachel third in Javeline throw. Our ace - runner Janaki scored a few more victories. At the P.J. France's conditioning Beach Race 1986, Janaki won a Rolling cup and a gold medal. At the Road Race conducted by Thumsup, Janaki won a third place. At Dr Otto Peltzer cross country Hill Race conducted at St. Thomas Mount; again Janaki claimed a third place. She participated at the Inter - University cross country Race held at Harvana. representing the Madras University. Janaki and T. S. Jayashree of II B.Com. participated in the Chingleput Athletic Association cross country race held on 12th Oct '86. where Janaki annexed the gold medal and Jayashree won a silver medal.

While proudly placing on record the special credit won by our College volley ball player S. Varalakshmi of III B. Com. for getting selected to attend the Junior National Volley Ball coaching camp being held at Delhi, we all congratulate her. On this occasion let us also remember with gratitude the financial concession extended to her to encourage such sports talents by the members of our College Managing Committee We are glad that we have got a larger participation in

games and sports activities at all levels this year. This might not have been possible but for the timely help from all concerned. Let me extend my heartfelt thanks to the benovolent Chairman, Secretary and the Managing Committee and the Principal for admitting and encouraging students talented in Sports and games and for extending financial assistance to them. I will be failing in my duty if I do not extend

my thanks to all my colleagues who have been readily rendering a helping hand in the day to day training programme and who have been a source of perennial encouragement to the players.

Let me congratulate all those who won prizes at this 19th Annual Sports Meet. For these who have participated and lost, I wish better luck next time.

—x: X :x—

VAIS - VIEWS

Student's Opinion Poll - A Random Survey

Vais-Views suddenly had a brain-wave—wished to do something different. (Just what our readers want according to the poll). We hit on the idea of getting our students (at least some of them) actively involved. A random survey was conducted to elicit their views on education and what they expected of it. We got an over-whelming response (believe it or not!). They took us at our word and we had frank and uninhibited response to our questionnaire. (Maybe the fact that the students could retain their anonymity was the reason).

A variety of answers—good and interesting, some serious too—were received by us. It was an eyeopener to us that many had definite views on what education, a teacher or a student should be. We present the deductions drawn by us.

Q-1. What is your conception of a truly good student? The answers were as follows:

To be good at studies, to have a good character and all-round development	92%.
Bookworm	2%.
Ambition	6%.
Refrain from politics & craze for film shows	4%.

Q-2. What do you expect from your teachers?

To be impartial and maintain good rapport with the students, encouraging their participation	86%.
To be well-equipped and be models	20%.
Treat students as adults	6%.

Q-3. What does a college education mean to you?

All round development	64%.
To get a degree & secure jobs	14%.
Makes one bookish & dull & does not satisfy the thirst for knowledge	10%.

Q-4. Do you feel that your parents' money spent on your education has been worth it?

Yes, worth it	60%.
---------------	------

Criminal waste	22%.
Vague	6%.
Time alone can tell	2%.

Q-5. Finally, do you feel "Vais Views" satisfies the need for constructive activity among students? Any suggestion for improvement - please be brief (even telegraphic).

Yes	56%.
No	22%.

Suggestions :

More student's participation & award of prizes	6%.
Topical articles & less concentration on one topic	14%.
Original articles & Revolutionary ideas	28%.
Short stories, & interviews and Campus news	36%.
More puzzles	12%.
Get rid of puzzles & kid stuff	14%.

We thank all the students who have responded to our questionnaire and assure you that we shall try to implement the suggestions as far as possible. In fact we also feel that there should be active participation by all students in "Vais Views". It is in your hands to contribute revolutionary articles and change the tone of our paper. While some enjoy Quiz and Puzzles there are others who condemn it as kidstuff. We at "Vais Views" can attempt to please both by making our puzzles tougher to test our "Vais" students.

We do look forward to contributions from our very talented lot of students—be assured that whatever your Branch of specialisation you are creative. If you have never attempted writing before, never mind, it's not too late now—"Vais Views" would only be too glad to encourage all the budding journalists, poets and creative thinkers. Do come forward to lend us a helping hand.

We are grateful to Ms. Jayashree Iyer of the Commerce Department for the help given in compiling the answers received and drawing our deduction from them. Of course, without the active and enthusiastic co-operation of the students, it may not have been possible to achieve these results.

NSS ANNUAL REPORT FOR 1986-87

"The best piece of working capital is the "Human being", whose kindness can be "heard" by the deaf and "seen" by the blind", said Madam Helen Keller who spent all her life serving humanity, despite great handicaps.

The National Service Scheme units of our College have drawn inspiration from the dedicated life of Helen Keller and in their own humble way, the volunteers have engaged themselves in their unending task of serving humanity. Ample opportunities are provided to the volunteers to serve the community in different ways. As in the years gone by, this year too, our volunteers displayed tremendous enthusiasm in the tasks assigned to them.

Three units of the National Service Scheme function in our College with a Programme Officer for each unit. The following are the details of the units.

Units	Programme Officers	Programme Assistants
I	Mrs. S. Kannamma	R. Rajeswari II B.A. Eco.
II	Mrs. S. Ranganayaki	V. Usha I B.Sc. Stat.
III	Mrs. K. Pushkala	P. M. Vidyavathi I B.Sc Maths

The volunteers were assigned various community service-oriented tasks which included assistance to medical profession in hospitals, as paramedical staff, helping children in rural areas in their studies, taking up adult education programmes etc. The service also included offering moral support to the physically handicapped children, helping the poor and needy orphans not to speak of the service to blind as scribes. It will be of relevance to note here, that our NSS volunteers along with other students served as scribes to the blind children of 10th standard at St. Louis Institute for the Deaf and Blind, during their half yearly examination, we undertook 3 projects this year - adoption of two colonies, one in Pammal and the other in Nemilichery village, and offering free tuition to the children of New Colony, Chromepet.

On Independence Day this year, after the flag hoisting ceremony in the College, we arranged a visit to our adopted colony in Pammal, viz., "Moongil Eri". We conducted a variety of sports events, for the children of the colony and distributed prizes and sweets to them.

In collaboration with the Madras Voluntary Blood Bank, we conducted a blood donation camp on 22nd Aug., 1986 in the College premises. The response to this camp was great; students came in large numbers to donate blood. In fact quite a few of them donated blood to the needy patients in Govt. hospitals at Chengalpattu and Madras.

We conducted a two-day programme to train volunteers, to help them perform the task of educating the illiterates, as part of "functional literacy programme" of Govt. of Tamil Nadu. We are proud to mention here, that those trained volunteers here have already initiated this work, in the adopted colony in Pammal. We expect the response to be even more in the days to come.

The day spent by us with the children of St. Louis Institute of Deaf and Blind, Adyar will ever be remembered by all of us. It was heartening to see the children participate in sport events, music competitions, and competitive activities - as if there was no handicap. It was incredible and yet inspiring to watch the blind children play chess - who would even say "blind cannot see"!

About 20 volunteers of our College participated in the peace rally organised by "Khadi Gramodyog Bhavan" to commemorate the International year of Peace.

We conducted a 10-day special camp from 25th Dec. 1986 to 3rd Jan '87, at our adopted colony, Moongil Eri, Pammal. Apart from the fact that this camp was a great success, we were successful in initiating a climate in which that population displayed absolute faith and confidence in our programmes. We planted trees - lime, guava and pomograte and distributed seeds of many vegetables. We conducted a general medical checkup at the camp, and on our request a leading gynaecologist Dr. Mrs. Rajeswari Subramaniam, and other doctors from "Sri Sankara Health Centre", Pammal, attended on the people. Drugs free of cost were given to the needy patients. Film shows, Music and drama performances were organised by us under the auspices of Ministry of Field Publicity and Broadcasting of the Government of Tamil Nadu. Films depicting National Themes such as Family Planning and Welfare, Childcare, Small savings, Health and Hygiene, mass Literacy etc. were shown. These films left a lasting impression on the minds of the local population. Thanks to those films, there was a greater response from the people for our literacy campaign.

We had not only completed our programmes in the camp but had also become very friendly with the people which matters a lot in such programmes, because ultimately, these programmes cannot succeed without the wholehearted co-operation of the people.

We conducted a socio economic survey of the people, which will form the basis for our continued service to the community.

On 26th January 1987, on Republic Day, we conducted Sports for the children of Nemilichery, one of our project areas, after hoisting the National Flag in the college campus.

As we turn back and take a stock of our activities, though there is a sense of satisfaction, we know that much more needs to be done-for we believe that the NSS is more than mere service to society-it is a way of life.

NSS - Special Camp for the Year 1986 - 87

"Service before Self" is a high ideal to cherish and this has been the ideal of the NSS Volunteers; they have extended their services through a number of channels.

We are happy that this year too, as in the past, our volunteers have displayed great enthusiasm in response to the call of service.

We have three units functioning in our College.

<u>PROGRAMME OFFICERS</u>	
Unit I	— Mrs. S Kannamma
Unit II	— Mrs. S. Ranganayaki
Unit III	— Mrs. K. Pushkala

Besides our regular activities which consist of helping in hospitals, running adult education centres, helping the orphans in their studies, acting as scribes for the blind etc, every year a 10 days' special camp is conducted.

Last year, the camp was organised at Tiruvellore. This year we had chosen "Moongil Eri" for our Special Camp.

We had taken up the following activities.

- (i) Tree Planting.
- (ii) Kitchen gardening.
- (iii) Savings Campaign
- (iv) Adult education - Mass Literacy Programme.
- (v) Leprosy eradication programme.
- (vi) General Medical checkup.
- (vii) Teaching National Themes like Family Planning Health and Hygiene, child care, Law and order, Immunisation etc, through films and drama and dance.

In the brief span of 10 days we did as much as possible to benefit the people of Moongil Eri with the hope of doing more in future. (We have done a socio economic survey too).

While completing the work in Moongil Eri, as we had planned, we had developed a close friendship with those people and bid them a tearful fare well.

The tasks taken up during this period will be continued along with their regular projects by our girls, who hope to do their best.

University Rank Holders (1983-86 Batch)

Meenakumari - 1 Rank

Part I - Tamil (B.A. / B.Sc)

P. Lalithambika - 1 Rank

B.A. Economics

R. Pushpalatha - 1 Rank

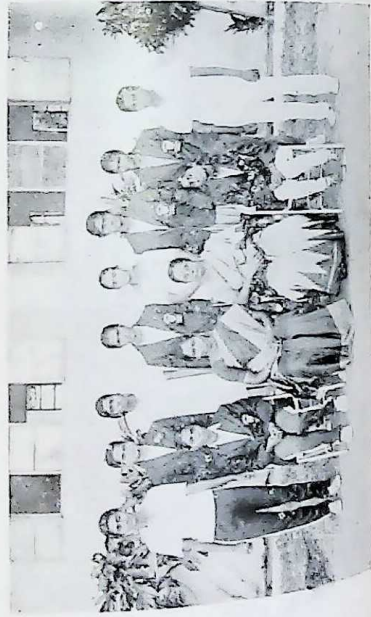
B.Com.

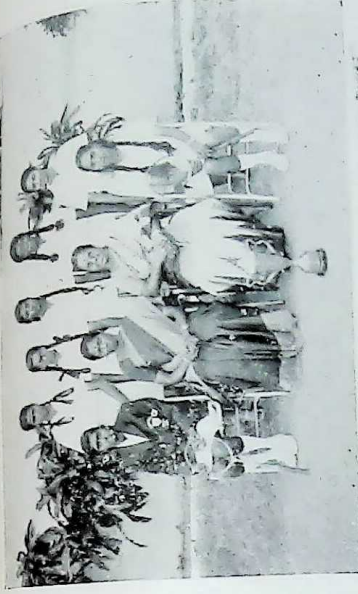
Staff Ball badminton

Staff Table Tennis

Cricket M. S. D. winners

Ball badminton team-M. S. D. Runners up.

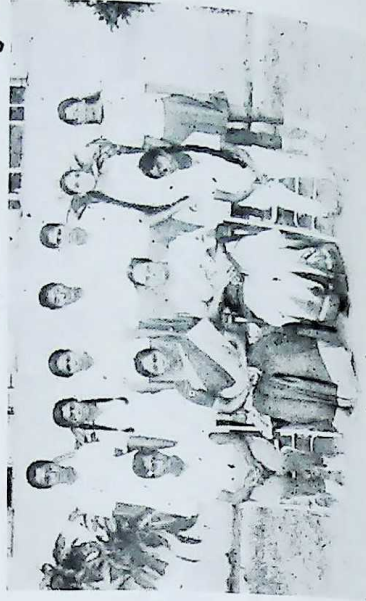
Hakey - M. S. D Runners up.

Basket Ball Team - M S D Runners up

Shuttle team - M. S. D. Runners up

Kho - Kho team

கல்லூரித் தமிழ்ப் பேரவை

“சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே—அதைத் தொழுது படித்தீட்டி பாப்பா”

நினைக்கும் நெஞ்சும் சொல்லும் வாரும் இனிக்க விளங்கும் தீந் தமிழின் சிறப்பு ஒங்கச் செய்யும் வகையில் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேரவை அமைக்கப்பட்டது. கல்லூரிப் பேரவையின் தொடக்க விழா 1986 ஜூலைத் திங்கள் 22-ம் நாள் நடைபெற்றது. திரு. திருமலை அவர்கள் பேரவை நிகழ்ச்சிகளைத் தொடக்கி வைத்தார்.

கல்லூரித் தமிழ்ப் பேரவையின் சார்பில் ஆகஸ்ட் திங்கள் 11-ம் நாள் கூட்டமொன்று நடைபெற்றது. திரு. பா. நமசிவாயம் அவர்கள் தலைமை யேற்று நகைச்சுவையினைப் பற்றி நயமுடன் கூறி மாணவர்களை மகிழ்ச்சிக்க கடலில் ஆழ்த்தினார்.

நவம்பர்த் திங்கள் 8-ம் நாள் ‘நன்றியில் மிகுதியும் மிக்கவன் யார்—கும்பகர்ணனா? கர்ணனா?’ என்பது பற்றி விவாதிக்க டாக்டர். தெ. ஞானசுந்தரம் அவர்கள் தலைமையில் அறிஞர் பலர் கூடினர். டாக்டர் சுதா சேசையனும், செல்வி. பாரதியும் நன்றி பாராட்டுவதில் சிறந்தவன் கும்பகர்ணனே என்பதற்குச் சான்று பலகாட்டி நயமுறப் பேசினார். டாக்டர் தி. இராசகோபாலனும், திருமதி டபன்னிமேகலையும் கர்ணனே நன்றி காட்டு

வதில் சிறந்தவன் என வாதாடினர். இறுதியில் நடுவர் ‘நன்றியில் மிகுதியும் மிக்கவன்—கும்பகர்ணனே’ எனத் தீர்ப்புக் கூறப் பட்டமன்றம் இனிது முடிவுற்றது.

தமிழ்ப் பேரவையின் சார்பில் பாரதியார் பாட்டுப்போட்டி, கவிதைப்போட்டி, பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி, நாடகப் போட்டி, சிறுகதைப் போட்டி, வினாடி வினா நிகழ்ச்சி, திருக்குறள் போட்டி, ஆகியன நடத்தப்பட்டன.

திருமதி. தேவகுன்வர் நானாலால் பட் நினைவுச் சமுற்கேடயப் போட்டியின் தொடர்பாக அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கிடையே 22-10-86 அன்று கவிதைப் போட்டியும் நடத்தப்பெற்றன. பல கல்லூரிகளிலிருந்தும் மாணவ மாணவியர் வந்து போட்டிகளில் பங்கேற்றனர்.

தமிழ்ப் பேரவையின் சார்பில் அனுப்பப்பட்ட பல மாணவியர் கழக கவிதை யிலும், பெரும் பேச்சினிலும். இனிய இசைப் போட்டியிலும், இலக்கிய ஏட்டினிலும் பங்கு கொண்டு பல பரிசுகளைப் பெற்று வெற்றிவாகை குடியுள்ளனர்.

ஏற்றம் புரிய வருவாய்

ஜி. சி. கனல்
முதலாண்டு,
கணிதவியல்.

அதிர்ஷ்ட தேவியே,
அனுதினம் உணை அடையவேண்டி
ஆக்கங்களை அடுக்குகிறேன் — ஆனால்
உனக்கு அந்த எண்ணமே இல்லை
கதை கதையாக எழுதினேன்
உன் கடைக்கண்
பார்வை என்பக்கம் திரும்பவில்லை
வரைந்து வகையாக வண்ணமிட்டேன்...
வஞ்சி நீ என்னை
வருந்தி வந்து ஏற்கவில்லை
நாட்டியம் நடிப்பென்று நாடினேன்
நங்கை உன்றகம் கூட
என்பால் நகர்த்தப்பட வில்லை
வக்கிரங்களையே வடிவாக வனைந்தாலும்
என் வண்டவாள மெலாம்
ஒரு வட்டத்துக்குள்ளே நின்று போகும்
இதோ.....
கவிதைகளாக என் கற்பனைகள்
கதறுகின்றன...கன்னியுள்
கல்மனது கவிதைக்குக் கூடவா
கரம் நீட்டிச் சிரம் சாய்க்காது?

கல்லூரிகளுக்கிடையிலான போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களின் பட்டியல்

பேச்சு	எம். சாந்தி	மூன்றாம் பரிசு
கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி (விடுதி) பணிகள் கழகம் பிப்ரவரி-600007.	இரண்டாமாண்டு, புள்ளியியல்	
	கட்டுரை	ஜே. கீதா இரண்டாமாண்டு, கணிதவியல்
	நாடகம்	எம். சாந்தி இரண்டாமாண்டு, புள்ளியியல்
புள்ளி இலக்கியப் பேரவை சுவையத் பண்பாட்டு மையம் பிப்ரவரி-600018	கவிதை	சி. உமர இரண்டாமாண்டு, தாவரவியல்
கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ விழா பிப்ரவரி-600007	கட்டுரை	எம். சாந்தி இரண்டாமாண்டு, புள்ளியியல்
	கதை	எம். சாந்தி இரண்டாமாண்டு, புள்ளியியல்
	கவிதை	எம். சாந்தி இரண்டாமாண்டு, புள்ளியியல்
பிட்டுக்குருவி வானொலி சிறுவர் சங்கம் மறைமலை நகர் வானொலி சிறுவர் சங்கம் மறைமலை நகர்	கவிதை	ஓம். சஜரதா இரண்டாமாண்டு, ஆங்கில இலக்கியம்
	பேச்சு	எம். சாந்தி இரண்டாமாண்டு, புள்ளியியல்

குடும்பநலத்துறை
செங்கை மாவட்டம்

பேச்சு

கே. பத்மாவதி
முதலாமாண்டு,
வனிகவியல்

எம். சாந்தி

இரண்டாமாண்டு,
புள்ளியியல்

பசுவான் ஸ்ரீசத்ய சாயி சேவா
செயற்குழு
சென்னை.

பேச்சு

எம். சாந்தி

இரண்டாமாண்டு,
புள்ளியியல்

சோவியத் பண்பாட்டு மையம்
சென்னை

பேச்சு

எம். சாந்தி

இரண்டாமாண்டு,
புள்ளியியல்

சென்னை அரிமா சங்கம்

பேச்சு

எம். சாந்தி

இரண்டாமாண்டு,
புள்ளியியல்

சிறுசேமிப்பு,
செங்கை மாவட்டம்.

பேச்சு

எம் சாந்தி

இரண்டாமாண்டு,
புள்ளியியல்

சென்னை வானொலி நிலையம்,
விநாடி
வினா

எம். சாந்தி

இரண்டாமாண்டு,
புள்ளியியல்

சீ. கலைவாணி

இரண்டாமாண்டு,
புள்ளியியல்

எம். என். கல்யாணி

மூன்றாமாண்டு,
இயற்பியல்

சாந்தி பாலகிருஷ்ணன்

இரண்டாமாண்டு,
வரலாற்றியல்

இரண்டாம்
பரிசு

மூன்றாம்
பரிசு

சிறப்புப்
பரிசு

இரண்டாம்
பரிசு

சிறப்புப்
பரிசு

மூன்றாம்
பரிசு

மூன்றாம்
பரிசு

முதல்
பரிசு

எண்ணும் எழுத்தும்

நா அமுதா,
இரண்டாமாண்டு,
வேதியியல்.

“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தரும்” என்பது பழமொழி. இது மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் பழகும் மொழி. ஆகையினால் பழமொழியாகி மக்களின் நாவில் பயின்று வருகிறது. எண்ணையும் எழுத்தையும் கண்ணாக எழுதித்துப் போற்றி உள்ளமை இதனால் தனக்கு விளங்கும். இந்தப் பழமொழியின் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருவள்ளூர் ஒரு குறளை எழுதி இருக்கிறார்.

“எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு”
(திருக்குறள்)

என்பது கணிதத்துக்கு அடிப்படை கணிதம் அறிவியலுக்கு அடிப்படை. எண்கள் இன்றி அறிவியல் வளர இயலாது. இதிலிருந்து எண் என்ற சொல் அறிவியல் கல்வியைக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

எழுத்து என்பது இலக்கியத்துக்கு அடிப்படை ஆனது. எழுத்து இன்றி சொல் இல்லை. சொல் பொருளை உடையது. பொருளைக் கொண்டு இலக்கியம் படைக்கப்படுகிறது. அந்த இலக்கியத்துக்கு அடிப்படையான எழுத்தைக் கொண்டு அதனைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக உள்ளது.

அறிவியலும் இலக்கியமும் கல்வியின் இரு பெரும் களமாக அமைகின்றன. இதனைக் கலைமகளின் படத்தைக் கொண்டு உணரலாம். கலைமகளின் வலது கரத்தில் அக்க மாலையும், இடது

கையில் ஓலைச் சுவடியும் இருப்பதைப் பார்க்கலாம் அக்க மாலை உருண்டையான சிறிய காய்களைக் கொண்டு மாலையாகக் கட்டப்படுவது மந்திரக் களை எண்ணிச் சொல்வதற்கு அக்க மாலையைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். ஆகையினால் அதனை எண்ணின் உருவகமாகக் கலைமகள் கையில் கொண்டுள்ளதாகக் கருதலாம் ஓலைச் சுவடி நூலை எழுதுவதற்குப் பயன்படுவது ஆகும். ஆகையினால் அது எழுத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கியத்தின் உருவகமாக விளங்குகிறது. கல்வியின் இரு கூறுகளான எண்ணும் எழுத்தும் கலைமகளின் கையிலிருக்கும் அக்க மாலையாகவும் ஓலைச் சுவடியாகவும் படம் பிடித்துக் காட்டப் படுவதாக எண்ணலாம்.

கல்வி என்ற சொல்லே சிந்தனைக்கு உரியதாகும். அது ‘கல்’ என்ற பகுதியும் ‘வி’ என்ற விசுதியும் உடையது. கல் என்பதற்குத்தோண்டதல், அகழ்தல், துருவுதல் என்ற பலபொருள்கள் உண்டு இயற்கையாக அறிவுடைய மனிதனின் உள்ளத்தை அகழ்ந்து சிந்திக்கச் செய்வது கல்வியை ஊட்டும் வழியாகும். துருவித் துருவிச் சிந்தித்தால் மனிதனின் மதி கூராகி அறிவு ஒளி வீசும். கல் என்ற பகுதியால் இதனை அறியலாம்.

அடுத்து ‘வி’ என்ற விசுதி சிறப்பான பல பொருள்களை உடையது. அவற்றுள் வெளிப்படுத்தல், அழகு, மலைமகள் என்ற மூன்று பொருள்களையும் கல்வியின் தன்மையை விளக்கும் வதற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். அகத்

தின் அகத்தில் எழும் அறிவுக் கதிர் புறத்தே புலப்பட வேண்டும். அது கல்வியின் விளக்கமாக அமையும். அழகு என்பது முருகியல் (அழகு உணர்ச்சி) அறிவைக் குறிப்பிடுவதாகும். இலக்கியம் என்பது முருகியலைச் சிறந்த பண் பாசுக் கொண்டது. இதிலிருந்து இந்த விசுவ இலக்கியத்தைச் சுட்டுவதாகக் காணப்படுகிறது. மலைமகள் என்ற பொருளை எடுத்துக் கொண்டால் அவள் இயக்கம், ஆற்றல் ஆகியவற்றுக்கு உரு வகமாக விளங்குகிறாள். இயக்கமும் ஆற்றலும் அறிவியலுக்கு ஆதாரங்கள் ஆகும். இவற்றைக் கொண்டு கல்வியில் உள்ள 'வி' என்ற விசுவ அறிவியல் குறிப்பாக அபைவதை எண்ணிப் பார்க்கலாம். ஒட்டு மொத்தமாக இந்த விளக்கங்களைப் பார்த்தால் எண்ணும் எழுத்

தும் கல்வி மின் அடிப்படைகளாகி அறிவு யலையும் இலக்கியத்தையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதை நன்கு உணரலாம்.

பழமொழியில் இவை இரண்டும் 'கண்ணெனத் தரும்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அதன் காரணத்தைக் கருதிப் பார்க்கலாம். உறுப்பில் சிறந்தது கண். உடம்பில் உள்ள எந்த உறுப்புக்கும் புறத்தில் இருந்து ஆபத்து வருமானால் அவற்றை உடனே கண்டு எச்சரிப்பது கண்ணின் வேலை அது போன்று வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இன்னல்களை அறிந்து மனிதனைத் தவறுகளிலிருந்து காப்பாற்றுவது கல்வி அறிவு. இந்த உண்மையை வலிமையாக உணர்த்தவே 'எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தரும்' என்ற பழமொழி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே

ரா. கீதாரணி,
இராண்டாம் ஆண்டு,
வணிகவியல்.

உன் நினைவு என்னிடம்
என் நினைவு உன்னிடம்
உள்ளம் இரண்டும் ஓரிடம்
கள்ளம் இல்லை நம்மிடம்
நானே உந்தன் இருப்பிடம்
நீயே எந்தன் புகலிடம்
என்கண்கள் உறங்கும் உன் நெஞ்சிடம்—இன்றேல்
என்உயிர் உறங்கும் மயானத்திடம்
அன்புடை நெஞ்சம்தாம் கலந்தனாலன்றோ
இத்தனையும் யான் பிதற்றுகின்றேன் இவ்விடம்.

காருண்யம் . 2

கி. நவீனா,
மூன்றாமாண்டு,
தாவரவியல்.

இரைக்காக மீனுக்கு
இரையாகும் புழுவதனை
நறுக்கெனவே தூண்டிலிலே
நானேற்றும் வீரர்களே !

பாலதிகம் குடிப்பதனால்
பசுவன்புக் கன்றுகளின்
தோலுக்குள் வைக்கோலைத்
திணிக்கின்ற தொண்டர்களே !

மேடேறி முடியும் வரை
மேனிநோக பாரமதை
ஜோடிமாடு இழுப்பதற்குச்
சோரும் வரை அடிப்பவரே !

நீண்டநாள் வாழ்கவென
நான் உம்மை வாழ்த்துகின்றேன்
நீரில்லை என்றால்
நிச்சயமாய் எங்களுக்குக்
காருண்யம் என்னவென்று
கடுகளவும் தெரியாது.

✱

ஜீவநதி

ம.ப. அகிலா,
மூன்றாமாண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்.

அன்பு ஓர் ஜீவநதி
என்று
பெரியவர்கள் கூறினார்கள்
அன்று
உண்மை
நதிகளில் ஏற்படும்
நீர்ப்பஞ்சம் போல்
சிலசமயம் இங்கேயும்
பணப்பஞ்சத்தால்
அன்பும் பஞ்சமாகிறது
ஏனெனில்
அன்பு ஓர் ஜீவநதி

காகித மலர்களாய் நின்ற நினைவுகளை
கசக்கிக் கனவாக்கினாய்
உன்னையே நினைத்து ஏங்கினேன்
உயிர் உருகுவதை மறந்து

உன்
சின்ன உதடுகளின்
சிறுசிறு சப்தத்தில்
சித்தம் இழந்து
சிந்தை மறந்து
சிலையானேன்!

நீ என்னைச்
சிறையாக்கினாய்!
சிந்தனையின் முடிவிற்காக
சிரம் தாழ்த்தினேன்—நீயோ
சிந்திக்காது நிழலானாய்!

பார்வையின் பதார்த்தங்களைப்
புதும் பார்க்கும் முன்னே
பாவையே! நீஏன்
நிழற் பதுமையானாய்!
உயிரே! மௌனத்தின்
அசைவுகளும் என்னை
சலனத்தின் பாதைக்கு
அழைத்துச் செல்கின்றன!

உன் வரவை நோக்கி
என் மனம் நோக்க
வெண்ணிலவும்—புன்சிரிப்பாய்க்
கரைகிறது
தோழி! நீ நட்பைச் சோதிக்காதே!
பேதை நான்
பாதிக்கப் படுவேன்!
அன்பே! நான் உன்
மௌனமான அன்பின்
விசுவாசமுள்ள அடிமை!

நேற்று நடந்தவை நம் நினைவில்
இருப்பதில்லை. அதன் சின்னங்கள்
அழிந்துபடுவதினால் நாளை நடக்கப்
போவதை நாம் நினைக்க முடிவதில்லை,
அதைப்பற்றிய தெளிவின்றமையினால்.
ஆனால் நேற்றைய உலகினுக்கும்,
இன்றுநாம் காணும் உலகினுக்கும்,
நாளை காணப்போகும் உலகினுக்கும்,
தொடர்பின்றமையினால் வேறுபாடுகள்
பல இருப்பதை உணர்கின்றோம்.

ஆதிகாலத்து மனிதன் அமைதி
புள்ள வாழ்ந்தான். இன்றைய மனி
தனோ இயந்திரங்களுக்கு அடிமையாகி
பணத்தினால் எல்லாவற்றையும் சாதிக்க
முடியும் என்று இறுமாந்திருக்கிறான்.
இன்றைய மனிதனை வைத்து நாம்
நாளைய மனிதனை வடிக்க முடியாது.

கடலைக் கடந்த மனிதனால் ஐம்
புலங்களை அடக்க முடியவில்லை. விண்
னில் பறக்கிறான், அறிவியல் விந்தை
யினால். அறிவியல் அறிவினால் முன்
னேறிச் செல்வதாக எண்ணிப் பின்னோக்
கிச் செல்கிறான் உலகத்தின் தலை
சிறந்த வாரிசு. இருளின் பிடியில் சிக்கித்
தவிக்கும் மக்களின் துயரத்தை அகற்றா
மல் இயந்திர மனிதனை இயக்குவதில்
முனைகிறான்.

பணம் பாசத்தை வெல்கிறது.
பணத்தின் வெற்றியைக் கண்டு மனம்
மூலையில் குமுறுகிறது. ஊழலைக்
கண்டு வய்மை வெட்கித் தலை குனி
கிறது. கயமை என்னும் வயலில், பொய்
மையாகிய விதைவிதைத்து, வாய்மை
யைக் களைந்து, கள் என்னும் நீர்
பாய்ச்சி, பகை என்னும் ஏர்பூட்டி நல்

வினைவை எதிர்பார்க்கும் மனிதனை
என்னென்று கூறுவது!

நேற்றைய மனிதன் அறத்தை
விதைத்தான். அன்பைப் பெற்றான்.
பழமையைப் போற்றினான். மேன்மை
எய்தினான். இறைவனைத் துதித்தான்.
இன்னலைக் களைந்தான் அடக்கத்தை
அரணாக அமைத்தான். அருமறை
போற்றினான். எண்ணிலா இன்பம்
பெற்றான்.

பண்டைய மனிதன் இயற்கையின்
சீற்றத்துக்கு பட்டுமே ஆளானான்.
ஆனால் வளர்ந்துவரும் அறிவியலினால்
இன்றைய மனிதன் எதிர் கொல்லும்
இடையூறுகள் பல. அவனால் தோற்று
விக்கப்படும் கருவிகளினாலேயே அவன்
அழிக்கப்படுகிறான்.

மனிதனை, மனிதனாக மதிக்கும்
மனிதத்தன்மை அற்ற மனிதர்கள் வாழும்
மனித சமுதாயத்தில் மனிதன் எங்கே
உயர்வுபெற முடியும்? வேற்றுமையுள்
ஒற்றுமை கண்ட நம் புண்ணிய பூமியின்
இன்றைய நிலை கண்டும் உணர்ச்சி
எதுவும் இன்றி கலியுகம் நோக்கிச் செல்
லும் மனிதனை என்னென்று சொல்வது?

சத்திரத்தில் தங்கிச் செல்வதைப்
போன்ற இவ்வுலக வாழ்க்கையினை
மேம்படுத்த, எவ்வுயிரையும் ஒரு
பொருட்டாக மதித்து வாழும் மனப் பக்
குவத்தை அனைவரும் பெற வேண்டும்.
உலகமாகிய நாடகமையில் ஒவ்வொரு
மனிதனும் தன் பங்கைப் பாங்குற ஆற்றி
நினைவு சிறப்பாக இருக்கும்
என்பதில் ஐயமில்லை.

எஸ். முத்தழகி,
இரண்டாமாண்டு,
பொருளாதாரம்.

அமைதி

காலங்கள் மாறும் காட்சிகள் மாறும்
கனவுகள் மாறும் கற்பனைகள் மாறும்
என்றும் மாறாதது ஏழையின் கவலைகள்
என்றும் நீங்காதது அவனது கண்ணீர்.

பணக்காரர்கள் பணம் என்னும் போர்வையினை
போர்த்திக் கொண்டு வாழும் வஞ்சகர்கள்
வம்புகளுக்குச் செவி கொடுத்து வாழ்பவர்கள்
பட்டுப் பீதாம்பரம் அணிந்து மகிழ்பவர்கள்

ஏழைக்கு உதவாக் கயவர்கள். ஆம்
உழைக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்குக்
கூலி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுபவர்கள்
இவ்வஞ்ச முள்ளவர் மத்தியில் தான்

தனிமை கொண்ட குடிசை தனில்
அமைதி கொண்டு வாழ்கிறான். ஆம்,
அவன் இளமை வாழ்வு அது
ஒரு வறுமையின் நிறம் சிகப்பு

அந்நிறத்தைப் போக்க அவன் என்ன
வெள்ளை நிறத்தையா அடிக்க முடியும்?
அமைதி கொண்ட அவன் வாழ்வில்
புயல் வீசத் தொடங்கியதோ, பள்ளிக்கு

வரும் பணக்கார மாணவர்களைக் கண்டு
அட்டா அவர்களின் வீண் பேச்சுகள்
மின்விளக்கும் மிடுக்கான உடையும்
மின்அடுப்பும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியும் தானே!

பணம் பணம் என்று அலையும் உலகினிலே
குணமென்று ஒன்று தேவை என்றால்
அது குப்பையில் போகுமடா, நீ
வீதியில் நடந்து வந்தால் அது

உனக்கு உடற் பயிற்சிதான், அவன்
காரில் வந்தால் அவனுக்கு சோம்பேறித்தனம்
என்று நீ பெருமை கொள்
ஐயகோ! இன்று மின்விளக்கு தடைபட்டதே

படிக்க இயலவில்லையே என்றுபுலம்பும் கும்பல்
ஆம்! அவனுக்கு நிரந்திரமான மண்ணெண்ணை
விளக்கை வைத்துத்தானே அவன் படித்தான்
என்று இருந்த வேளையிலே தேர்வின்

முடிவும் வந்ததோ, ஐயகோ! என்னிடம்
பணம் இல்லையே என்று நீ ஏனடா
கவலைப் படுகிறாய்? நீ தானடா தேர்வில்
வெற்றி கண்டாய்; முடிவில் நின்றாய்;

கடலின் அலைகள் போல் அலை பாய்ந்த
அவனது உள்ளம் அப்பொழுதுதான் அமைதி
கண்டது அவன் வறுமைக்குப் பின்னுமோர்
வெற்றி உண்டென அமைதி கொண்டான்.

புலம்பல்

சுதர விஸ்வநாதன்,
மூன்றாமாண்டு,
தாவரவியல்.

படுத்துக் கிடந்தேன்
கதவின் அடியில்
சடக்கென்று யாரோ
கதவைச் சார்த்த
செத்தேன் என்று
அலறியது பல்லி.

மலராத மொட்டுக்கள்

(கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற போட்டியில் மூன்றாம் பரிசு பெற்றது.)

அந்தப் பேன்ஸி ஸ்டோரிலிருந்து வெகு வேகமாக இறங்கி வந்து கொண்டிருந்தாள் நந்தினி. அவள் மனம் படபடவென்று அடித்துக் கொண்டது. நெஞ்சோ வெடித்துவிடும் போலிருந்தது. அவளின் சந்திர முகத்தைத் துன்பமேகம் ஆட்கொண்டிருந்தது. மனதில் பலவிதமான சிந்தனைகள், குழப்பங்கள் இத்தனைக்கும் இடையில் ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு நடந்த நிகழ்ச்சி நினைவுக்கு வருகிறது. அது—

—நந்தினிக்கு அன்று பரீட்சை தினமாய்கையால் சிறிது சீக்கிரமாகவே கல்லூரிக்குக் கிளம்பி வேகமாக இரயில் நிலையத்தின் படிக்கட்டுகளில் ஏறிக் கொண்டிருந்தாள். எதிரே ஏதோ அவசர வேலையாகச் செல்லவேண்டிய இளைஞன் ஒருவன் வெகுவேகமாக இறங்கிக் கொண்டிருந்தான். எதிர்பாராமல் வந்த வேகத்தில் இருவரும் மோதிக் கொண்டு கீழே விழுந்து விட்டனர்.

இப்படி ஆரம்பித்தது தான் இவர்கள் நட்பு. அந்த இளைஞனின் பெயர் பிரபு என்பதை நந்தினியும், அந்த இளைஞனின் பெயர் நந்தினி என்பதைப் பிரபுவும் அறிந்து கொண்டனர். (மேலே செல்வதற்குள் அவர்கள் இருவரைப் பற்றி ஒருவர்) நந்தினி இருபது வயது இளைஞனை, மூன்றாமாண்டு பொருளாதாரம் படிப்பவள். பிரபு இளைஞன். அழகானவன். பழுவதற்கு இனிமையானவன் பொறியியல் கல்லூரியில் மூன்றாம் ஆண்டு படிப்பவன்.

படிப்படியாக வளர்ந்த இவர்களின் நட்பு காதலாக மலர்ந்தது. தங்களின் காதலைப் பற்றிக் கவலை கொண்டு நந்தினி அடிக்கடி பிரபுவிடம் பிரஸ்தாபிப்பாள். தன் தாய் தந்தையர் அறிந்தால் தடை சொல்லுவார்களோ எனப்பயன்படுவாள். அப்பொழுதெல்லாம் பிரபு அவளுக்கு ஆறுதல் கூறுவான்.

ஒருநாள் நந்தினி தன் தந்தையுடன் அவரின் பால்ய நண்பரின் வீட்டுக்குச் சென்றாள். அங்கே வாசலில் நின்று கொண்டிருந்த பிரபுவைப் பார்த்த நந்தினிக்கு முதலில் வியப்புத்தான் தோன்றியது. பின்னர் பிரபு தன் தந்தையின் பால்ய சிநேகிதரின் மகன்தான் என்பதைத் தந்தை மூலம் அறிந்து கொண்ட நந்தினியும், 'இனி தங்கள் காதலுக்கு எந்தக் குறுக்கீடும் இருக்காது, பால்ய நண்பர்கள் ஆன இருவரும் சம்மந்திகள் ஆவதை மிகவும் விரும்புவர்' என நினைத்துப் பேரானந்தம் அடைந்தாள். அப்படி ஆனந்தப்பட்ட இவள் இன்று ஏன் இப்படிப் பதட்டத்துடன் காணப்படுகிறாள்? நெஞ்சு வெடித்துவிடும் அளவுக்கு எதைக் கேள்விப்பட்டாள்?

அதற்குக் காரணம் இருந்தது சந்திர நேரத்திற்கு முன்தான் நந்தினி தன் குடும்ப டாக்டரை அந்த பேன்ஸி ஸ்டோரில் கண்டு பேசியிருந்தாள். டாக்டர் தன் மனைவியோடும் குழந்தைகளோடும் அங்கு வந்திருந்தார். மனைவியும் குழந்தைகளும் பொருட்களைப் பார்வையிடும் போது அங்கு வந்த

ம. சாந்தி,
இரண்டாமாண்டு,
புள்ளியியல்,

நந்தினியைக் கண்டு பேச ஆரம்பித்தார் டாக்டர்.

“என்னம்மா வீட்டில் அனைவரும் போய் தானே?” என விசாரித்தார்.

“நலம் தான் டாக்டர். ஆமாம் குழந்தைகளை அழைத்துக் கொண்டு வரவில்லையா?” என மிகவும் ஆவலுடன் கேட்டாள் நந்தினி. (அவளுக்குக் கூடப் பிறந்தவர்கள் யாரும் கிடையாது)

நந்தினியின் வேட்கையை அதாவது கூடப்பிறந்தவர்கள் யாரும் இல்லையே என்ற ஏக்கத்தை உணர்ந்து கொண்ட டாக்டர் “ஹும்! உணக்கும்தான் ஒரு சிகாதரன் இருக்கிறான். அவன் இப்போது எங்கே எப்படி இருக்கிறானோ?” என வாய் தவறிக் கூறிவிட்டார்.

நந்தினியோ “எனக்கு...எனக்கு... உடன் பிறந்தவனா? என்ன டாக்டர், என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? என் தாய் தந்தையர் எவருமே இதை என்னிடம் சொல்லவில்லையே” என மிகவும் வருத்தத்துடனும், ஆவலுடனும் கேட்டாள்.

அதற்கு டாக்டர், “ஆமாம் நந்தினி உனக்கும் ஒரு அண்ணன் இருக்கிறான். இந்த ரகசியம் உன் தந்தைக்கு மட்டும்

தான் தெரியும். உன் தாய்க்குக் கூடத் தெரியாது. உன் அம்மாவின் பிரசவத்தின்போது என் ‘கிளிளிக்கில்’ தான் உன் தந்தை கொண்டுவந்து சேர்த்தார். அப்பொழுது உன் தந்தையின் பால்ய நண்பரின் மனைவியையும் பிரசவத்திற்காகக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள். உன் அம்ம!வுக்கு ஓர் ஆண், ஒரு பெண் என இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்தன. உன் தந்தையின் நண்பரின் மனைவிக் கோ குழந்தை இறந்தே பிறந்தது. நண்பரின் தீராத சோகத்தைக்கண்ட உன் தந்தை, உன் தாய்க்குக்கூடத் தெரியாமல் ஒரு குழந்தையை அவரின் நண்பருக்குக் கொடுத்து விட்டார்” என ஏதேதோ பேசிக்கொண்டே போனார்.

டாக்டர் கூறியதிலிருந்து பிரபுதான் அந்தக் குழந்தை என்பதும், இப்பொழுது, தான் அவனுக்குத் தங்கை என்பதும் தெரியவும் அவள்மனம் சொல்லொணாத துயரில் ஆழ்ந்தது. இன்னும் சில நாட்களில் தன் காதலைப்பற்றிப் பெற்றோரிடம் கூறி அவர்கள் ஆசியுடன் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம் என்ற அவளின் ஆசைக் கனவுகள் எண்ணங்கள் அனைத்தும் மலராத மொட்டுக்களாகவே ஆகிவிட்டன.

கலங்கரை விளக்கம்

உன் ஏஜ்
மிக இளமையான
இனிமையான
பசுமையான பருவம்
மட்டுமல்ல; அது
ஒரு கலங்கரை
விளக்கமும் கூட.
அதில் ஏற்படும்
ஏற்ற இறக்கங்கள்
ஆபத்துக்களே
வாழ்க்கை என்ற
கடலிற்கு
வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றன.

பிணைப்பு!

அன்புக் கட்டுக்குள்
அடிமையாகிப் போன
உள்ளங்கள் இரண்டும், ஒரே
உயிரில் தானே இயங்கும்?
பிணைந்துவிட்ட உள்ளங்களைப்
பிரிக்க முயன்றுவிடின்
மரணம் என்னும்
மாறாத இன்பக் கூட்டுக்குள்
பிணைந்து கொள்ளுமே!
பிணைப்பில் உறுதியிருப்பின்
வாழ்க்கை வட்டத்திற்குள்
விடியலின்றி விழித்திருக்குமே!

ம. ப. அகிலா,
மூன்றாமாண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்.

அண்ணலும் அன்னையும்

பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் தின
புதிதாகச் சிந்திக்கின்றார்கள். அவ்
சிந்தனைகளைத் துணிந்து நடை
படுத்துவோர் சில நூறு பேர்
படுத்துவோருள் எதிர்பார்த்த
அத்தகையோரும், ஆத்ம திருப்தியையும்
அந்நமையையும், ஆத்ம சிலரே. அத்தகைய
புதுபவர்கள் மிகச் சிலரே. அத்தகைய
புதுபவர்களுள் குன்றிடை வைத்த ஒளி
புதுபவர்களுள் இருப்பவர்கள் தான் அண்
மால் மகாத்மா காந்தியும், அன்னை
தேசா அவர்களும்.

அண்ணல் மகாத்மா காந்தி அவர்
1869-ம் ஆண்டும், அன்னை தெரசா
அவர்கள் 1910-ம் ஆண்டும் இப்புவியில்
பிறந்தார்கள். 31 ஆண்டுகள் இடை
வேளி இருவர் தம் பிறப்பிற்கும் இடை
யில் உள்ளது. ஆனால், இருவருமே சமு
தாயத்திற்குத் தொண்டு செய்திட வேண்
டும் என்ற எண்ணங்கொண்டவர்கள்.
அவர்கள் மாறினாலும், காட்சிகள்
பிறந்தாலும், பரந்த நோக்கமும், உய
ர் சிந்தனையும் உடையவர்கள் அனை
யருக்கும் நன்மையே செய்திடுவர்.

1916-ம் ஆண்டு தென்னாப்பிரிக்கா
யில் இருந்து இந்தியா திரும்பினார்
காந்திஜி. அன்று முதல் 1948-ம் ஆண்டு
வரை இந்தியாவின் மேன்மைக்காகப்
பல வழிகளில் செயல்பட்டார். சத்திய
மும், அஹிம்சையும், வாளாகவும்,
கேடயமாகவும் துணைக் கொண்டு இந்
தீய சுதந்திரப் போர்க்களத்தில் ஆங்கி
லேயருடன் போரிட்டார் வெற்றியும்
பெற்றார். கவிஞர் இரவீந்திரநாத்
தாகூர் கூறியதைப் போல 'காந்திஜியின்
ஆன்மா வலிமை பெற்று இருந்தது.

சீ. உமர்,
இரண்டாமாண்டு,
தாவரவியல்.

அஞ்சாமையும், கடவுள் உணர்வு
நிறைந்த வாழ்க்கையும் காந்திஜி அவர்
களுக்கு அணிகலன்களாகத் திகழ்ந்தன.
எளிமையும், உளஎத் தூய்மையும் மக்க
ளைக் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை.

ஆனால், அத்தகைய எளிமையான வாழ்க்
கையைத் தாங்களும் மேற்கொண்டு
வாழ்ந்தவர்களை நினைத்தால் நெஞ்சம்
பெருமித்தால் சற்றே தடுமாற்றம்
கொள்வது வியப்பே! மகாகவி சுப்ரமணிய
பாரதியின்,

“வாழ்க நீ எம்மான் இந்த
வையத்து நாட்டில் எல்லாம்
தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி
விடுதலை தவறிக்கட்டுப்
பாழ்பட்டு நின்ற தாமோர்
பாரத தேசத் தன்னை
வாழ்க்கை வந்த காந்தி
மகாத்மா நீ வாழ்க”

என்ற பாடல் வரிகள் மகாத்மா காந்திஜி
அவர்களுக்குச் சூட்டிய மனம்மிகு மலர்
களாகும். அண்ணல் அவர்கள் நமக்கு
நம் நாட்டுச் சுதந்திரத்தை மட்டும் பெற்
றுத் தரவில்லை. சமய, மத, இனக்
காழ்ப்புணர்ச்சிகள் இன்றி நம் சமுதாயத்
துடன் சரிசமமாக வாழ்ந்திட ஆன்மீகப்
பாதையை நமக்குக் காட்டினார்.

ஐரோப்பா கண்டத்தில் யுகோஸ்
லேவியா நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து
ஆக்னஸ் என்று அழைக்கப் பெற்றவர்
அன்னை தெரசா அவர்கள். இந்தியா
வின் பெரும்பாலான மக்கள் வாழ்க்கை
யில் நிம்மதி ஏதும் இல்லாமல் வறுமை
யோடும், உடலைவருத்தும் பிணிகளோ
டும் வாழ்ந்துக் கொண்டு இருந்தனர். வறு

ஹைபக் கழிக்கும் கல்வியைப் போதிப்பதையும், பிணியாளர்களுக்குப் பணிபுரிவதையும் தமது தலையான தொண்டாகச் செய்வது என்று அன்னை தெரசா அன்றைய இந்தியாவின் நிலைகண்டு முடிவெடுத்தார். கை விடப்பட்ட குழந்தைகளின் நலனுக்காகச் 'சிசுபவனம்' 'நிர்மல் கென்னடி இல்லம்' போன்ற இல்லங்களையும், ஆகரவற்ற முதியோர்களுக்காக 'நிர்மல் இருதயம்' என்ற இல்லத்தையும் தோற்றுவித்தார். தொழு நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத் 'தொழு நோயாளர் இல்லத்'தையும் தோற்றுவித்தார். இத்தகைய இல்லங்களின் மூலம் இன்னும் எளியோர்க்கு அன்னை தெரசா அவர்கள் பணியாற்றி வருகின்றார்.

பார் அறிந்த அன்னைக்குப் பல பரிசுகள்... பல பாராட்டுக்கள், எண்ணிக்கையில்லா நன்கொடைகள் இவையனைத்தும் அன்னை தெரசா அவர்களின் மனித இனச் சேவைக்காகக் கிடைத்தவை. இத்தகைய சேவையைச் செவ்வனே செய்திட அன்பும், அருளும், பண்பும் பணிவும் உறுதுணையாக பெரிதும் அன்னை அவர்களுக்குப் பயன்பட்டது.

'சர்வ சமய கிர்த்தனைகள்' என்ற பாடல் தொகுப்பை வெளியிட்ட வேத நாயகனார் அவர்கள் 'பெண்மதி மாலை' என்ற பாடலை எழுதியுள்ளார்.

“மதியிது மதியிது பெண்ணே-புண்ணிய வதியல்ல வோநல்ல மகராசி கண்ணே.....

துக்கமுள் ளோரைநீ தேற்று - வரும் குருடர் முடவர் பசியாற்று தாய்போல் எளியவரைத்தாங்கு-வெறும் வாயுற வும்மன வைரமும் நீங்கு பிணியுடையோரை நீ தேடு- கட்டத் துணியுடன் காய்கறி சோறு நீ போடு”

என்ற அன்னாரது பாடலைப் படிக்கும் போது நமக்கு வியப்புத் தோன்றுகின்றது. ஏனென்றால், ஏறத்தாழ 75 ஆண்டுகள் கழித்துத் தோன்றக் கூடிய ஒரு நங்கை ஒரு சமுதாயத்திற்கு எவ்வாறெல்லாம் நன்மை செய்வார் என்பதை அன்றே பாட்டில் வைத்தார் போலும் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. கிழக்கில் தோன்றிய மகாத்மா காந்தியின் அவர்களும், மேற்கில் தோன்றிய அன்னை தெரசா அவர்களும் இந்தியாவின் நலனுக்காகப் பாடுபட்டதோடு அல்லாமல் உலக நாடுகளின் நலத்திற்கும் கைவிடப்பட்டோரின் மறுவாழ்வுக்கும் வழி காட்டினார்கள். வழிகளைக் காட்டியும் வருகின்றார் அன்னை தெரசா.

அண்ணலின் ஆத்மாவும், புகழும் வாழ்க!

அன்னையின் அறப்பணியும் அருட்பணியும் வளர்க!

ஊமைக் கனவுகள்

ஏழை :

நாளை வரட்டும் பார்த்திடலாம் இன்றென்ன செய்திருவேன்? மனதின் அடித்தளத்தில் மௌனத்தின் குழறல்கள். ஒருசாண் வெற்றிடத்தில் எழுச்சிமிக்க ஓலங்கள். கித்தான் குடிசைக்குள் கொத்தான சிந்தனைகள். கச்சுரவனின் கதீர்களால் கருத்துப்போன உடல்கள். கால்வயிற்றுக் கஞ்சியால் சதையற்ற கன்னங்கள். உடல் வலிமையைவிட மனவலிமைதான் கொண்டு தெம்மாங்கு பாடும் தெருவோரச் சீமான்கள் அடுத்து நிற்கும் மாளிகையை அண்ணாந்து பார்த்துவிட்டு ஆயிரத்தில் ஓர் பங்கு நம் வசம் வந்துவிட்டால்... கற்பனைக் குதிரையது கனவேகமாய் ஓட ஏழையின் ஊமைக்கனவு ஏக்கத்துடன் பிறக்கிறது.

மணக்காரன் :

கிழிசல் புடவைகள் கந்தல் சட்டைகள் அழுக்குத் தாவணிகள் அம்மணக் குழந்தைகள் ஆயினும் அமைதி குடிசையில் நிகழும் அற்புதமென்ன தென்ன அசைபோடும் மனத்துடன் அலங்கார பால்கனியில் அமர்ந்து நிற்கும் சீமான் மனைவியுடன் இணைந்து குழவியுடன் கொஞ்சி

மகிழ்வுடன் வாழும்
மர்மம் தான் என்ன?
மேலேவானம் கீழேபூமி
சொத்துவரி அதிகமானால்
எத்தனை சதவீதமென்று
அவனுக்கென்ன கவலை?
பெப்ட்ரோல் விலையில்
ஏற்றமிருந்தால்
ஏக்கப்படுவதற்கு
என்ன இருக்கிறது?
இருந்தால் உணவு
இல்லையென்றால் ஏகாதசி
ஏழ்மையில் இன்பம்
ஏராளமாய் உள்ளது
பணக்காரனின் ஊமைக்கனவு
பொறாமையுடன் பிறக்கிறது.

இடைப்பட்டோர்: கதிரவனின் வேகத்தில்
கால்பங்கு தான் பெற்று
காலையிலிருந்து அவனுடன் ஓடி
மாலையில் ஓயும் அவலக்கூட்டம்.
பையுடன் சென்று
பொருளுடன் வந்தால்
எடுத்துச் சென்ற பணத்திற்கு
ஈடுசெய்ய முடியாத
விலைவாசி ஏற்றம்!
மூவர் நிற்கவும் இருவர் அமரவும்
ஒருவர் படுக்கவும் தற்பொழுதிருக்கும்
வசதியான வாடகை வீட்டை
விட்டுவிட்டால் வேறுவழி?
இதேவீடு வேறு இடத்தில்
இருமடங்கு வாடகை
வாங்கும் சம்பளத்திற்கு
வட்டியுடன் உழைத்துவிட்டு
வீட்டிற்கும் கொண்டுவந்து
மீதியையும் பார்த்துவிட்டுச்
செய்ய முடியாததற்குச்
சொல்லையும் வாங்கிக்கொண்டு
வங்கியில் சேர்க்க முடியாத
அவலக் கூட்டம்.
பிளந்தமரத்தில் வாலை நுழைத்து
ஆப்புதனைப் பிடுங்கும் மந்திதனைப் போல
இப்படியும் இல்லை அப்படியும் இல்லை

இரண்டும் கெட்டானுக்கு
இலக்கணம் இவரே
நிச்சயம் விடியும், நிச்சயம் விடியும்-என்ற
இடைப்பட்டோரின் ஊமைக்கனவு
தளர்ச்சியுடன் பிறக்கிறது.

சென்ற பிறவியில் செய்த
பாவத்தின் சம்பளமாய்—இன்று
மருமகளாய் அவதரித்து
நாத்தியின் நாக்குக்கும்
ஈடுகொடுக்கும் இக்காலப்
பத்தினிகள்,
இருவரும் பொருளீட்டவேண்டுமென்ற
இன்றைய இளைஞர்களினால்
இரு மாயியார்களைப் பெற்ற
இன்றையப் பெண்மணிகள்
காலையில் தானெழுந்து
காப்பிக் கடைமுடித்து
உணவைச் சமைத்து
உதவிகள் செய்து
உண்டபின் உண்டு
உதறிவிட்டு எழுந்து
உடைகள் மாற்றி
அலுவலகம் ஓடி
அல்லல்கள் பட்டுப்
பல்லவனில் திரும்பி
இரவுச் சாப்பாட்டை
இனிதே முடித்துப்
போலியாய் சிரித்துப்
பத்தரை மணிக் கப்
படுக்கையில் விழும்
இயந்திர வாழ்க்கை,
என்றைக்கு மாறும்—என்ற
பெண்ணின் ஊமைக்கனவு
வெறுப்புடன் பிறக்கிறது.

எல். கே. ஜி., பூ. கே. ஜி.,
இத்தனை நாளில்லாதப்
புதுமுறைக் கல்வி
மருத்துவக் கல்லூரி
அனுமதியைப் போல்

அலைபோல் மாயும்
பெற்றோர் கூட்டம்.
பதினைந்தாண்டு
படிப்பு முடித்துப்
பெயருக்கு முன்னும் பின்னும்
ஈரெழுத்துக் கொண்டு
வேலையைத் தேடி
ஓய்வுபெறும் வயதும்
பதினைந்தே ஆண்டில் வரும்
இடைக்காலமெலாம் வேலைத்
தேடுவதில் ஒழியும்.
வேலைவாய்ப்பு ! வேலைவாய்ப்பு !
அரசியல் வாதிகளின் தேர்தல் ஏய்ப்பு!
போதாக்குறைக்குச் சுயவேலை
வாய்ப்பு வேறு !
ஆயிரத்தில் ஒருவருக்கு
அடிக்கும் அதிஷ்டம்
அதுவும் அவரே அரசியல் வாதியானால்
இவ்விழி நிலை
என்று ஒழியும்? என்று ஒழியும்? -என்ற
படித்தோரின் ஊமைக்கனவு
வெறுப்புடனே பிறக்கிறது.

முடிவு :

உலகமே தூங்கும்போது
பித்தன் விழித்திருப்பான்.
மனதில் பிரச்சனை தோன்றிடில்
கனவு கலைந்துவிடும்.
பித்தம் தெளிந்து பிரச்சனை தீர்ந்து
தெளிவு பிறக்கும் நாள்
வெகுதூரமில்லை.
விரைவில்வரும் காத்திருப்போம்
கனவும் கலையும் வழியும் பிறக்கும் !
ஒளியும் தோன்றும் தெளிவும் பிறக்கும் !

நாளைய ஆகாயம்

ஜெ. கெளரி,
முதலாண்டு,
கணிதவியல்.

எங்கள்
நாளைய ஆகாயத்தில்
நல்ல மேகமூட்டம்
இது
வானிலை எச்சரிக்கையன்று...
எங்கள்
வாழ்நிலை எரிச்சலேயாகும்.
கணக்கற்ற
தேர்வு மேகங்கள் வழிமறிக்க
அறிவெனும்
ஆதவனால் அது மறைய
அலங்காரம் செய்யப்பட்ட
அகதிகளாய்
அடுத்த அடி வைக்கப் போனால்
எங்களை
சமுதாயத்தில் வரவேற்பதென்னவோ
விரிவானதொரு
வெற்றிடமே....

சாயங்கால மேகங்களே

ரர. கீதாரணி,
இரண்டாமாண்டு,
வணிகவியல்.

சாயங்கால மேகங்களே
எனதுபாடல் அரங்கம் ஏற
சந்தம் ஒன்று சொல்லுங்களேன்
மனதில் இனிமை தாருங்களேன்
எனது ராகத்தோடு தாளம்சேர
மழையை அள்ளித் தூவுங்களேன்
மேகங்களே இங்கு வாருங்களேன்
எனது உள்ளம் உவகையிலாட
நிலவை அழைத்து வாருங்களேன்
ஓ ! மேகங்களே...
இளங்கொடிகள் என்னிசையை வாழ்த்த
இனிய தென்றலுக்கு வறிவிடுங்களேன்
மேகங்களே...
விண்ணில் தவழும் ராகங்களே!

சமுதாயமே உன் நிலை என்ன?

வி. கோமதி
இரண்டாமாண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்

நாயணம் மங்கல நாதம் இசைக்க,
மேளம் முழங்க, பண்கள் எதிரொலிக்க,
நாயகன் ஸ்பீடித்துக் கற்பனைபல சமந்து,
நாணித் தலைகுனிந்து நுழைகிறான் அகத்தினுள்.
அரசாங்கக் கட்டளையைப் பெரிதென எண்ணாது
அவள்பின் வருகிறது அவளது சீர் வரிசை.

ஓரரை ஆண்டில் கையில்லார் அழகிய வாரிசு
ஒரே நாளில் முடிந்தது கணவனின் கதை.
அம்மாவின் அருகில் அமர்ந்து ஆசையுடன்
அப்பா எங்கென அமுதமாய்ப் பாய்ச்சியது.
பதிலேதும் கூறாது பதுமைபாய் நின்றாள்,
பந்தேவன் சென்ற பாதையோரம் பார்த்திருந்தாள்.

முற்பட்ட உலகமிது என்றுரைத்து என்னபயன்?
மூளியாய் நிற்கும் இப்பெண்ணின் முடிவென்ன?
காலம் பார்த்து, பொருத்தங்கள் பலபார்த்தும்
காலன் வரும்வழி யாருக்குத் தெரிந்தது?
கைம்பெண் மறுமணம் என்றுதான் கூற்றிருக்க—இக்
கைம்பெண்ணை மணமுடிக்க யாரோ முன்வருவர்?

குழந்தையின் விழிகளிலே பகல்களவு கண்டுகொண்டு,
குலமகள் செயலிழந்து இருப்பதுவோ இதன்முடிவு!
சமுதாயம் இதுபற்றிச் சந்தேகமும் சிந்தியாமல்
சலியாது பழிகூறித் தூற்றுவதும் காண்பதன்றோ!
தனியாகப் பெண்ணொருவன் ஆடவனுடன் பேசியிட்டால்
தனியாகு உறவுகாட்டி ஏசுவதும் காண்பதன்றோ!

பெண்ணொருவன் தனித்தியங்க இயலாத இந்நாட்டில்
பெண்பெருமை பேசுவதும் சரிதானோ? சிந்திப்பீர்!
கொலை, களவு, கற்பழிப்பு இதுவன்றிலேறு
கலைகளுண்டோ இன்றைய சமுதாயத்திற்கே!—ஆயின்
அணியாய் இவற்றை அலங்காரம் செய்துகொண்டு
அவசரமாய் ஓடுகிறது எதைபோ சாதிக்கவே!

அறிவின் வெற்றி

சுமதி,
இரண்டாமாண்டு,
பௌதிகவியல்.

ஓர் அழகைக்குரல் காதில் ஒலித்
து. ஒரு குழந்தையின் குரலோ! ஒரு
புண்ணின் குரலோ! ஓர் ஆணின்
குரலோ! நெருங்கிச் சென்றேன். எதிரே
நிலை உயர்த்திப் பார்க்கையில் 'மன
நலக் காப்பகம்' என்ற போர்டுடன்
கூடிய கட்டிடம் தெரிந்தது. சத்தம் அதி
சயமாயிற்று. அது ஓர் ஆணின் அழகைச்
சத்தம். பத்திரிகை நிருபரான எனக்கு
அழகையின் காரணத்தை அறிய ஆவல்
பற்றந்தது. உள்ளே சென்றேன். 'அறிவு'
பத்திரிகையின் நிருபர் என்று கூறியதும்
அனுமதி உடனே கிடைத்தது. தலைமை
மருத்துவரிடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்
டேன். சாந்தம் தவழும் முகம். அழகைக்
குரிய காரணத்தை அவரிடம் வினவி
னேன். சிறிதுநேரம் கழித்தே பதில்
கிடைத்தது.

ஒரு அனாதை இல்லத்திலிருந்து
யந்தவன் அவன், பெயர் சந்துரு.
அங்கே அவனைக் கவனித்து, அன்பு
செலுத்த யாருமில்லை, எனவே மனம்
வருந்தியவன் கடந்த ஒரு மாதமாகவே
இரவில் அழுகிறான். அவன் அழகை
யால் யாருக்கும் தீங்கில்லை, யாருக்கும்
காரணம் தெரியவில்லை. எனினும்
அவனை இங்கே கொண்டு வந்து
சேர்த்து விட்டனர். மருத்துவர்க்கும்
அதன் காரணத்தை அறிய இயல்
வில்லை.

உடனே, அவனைச் சென்று பார்க்க
வேண்டும் என்ற ஆவல் தோன்ற அவ
ரிடம் அனுமதி பெற்று உள்ளே சென்
றேன். எந்த ஒரு ஆர்ப்பாட்டமும் இன்றி
ஒரு நூலைப் படித்துக் கொண்டிருந்தான்
என்ன நூல் என்று பார்த்த எனக்கு

வியப்பாக இருந்தது. அது ஒரு தத்தவ
நூல். அறிஞர்கள் பலரின் தெளிவான
தத்துவங்களை விளக்கும் நூல். இப்படிப்
பட்டவனா இரவு அழுகிறான் என்ற
வியப்பு என்னுள் எழுந்தது. அன்றிரவு
அங்கு தங்க முடிவெடுத்தேன்.

இரவு வந்தது. மணி ஒன்பது.
அழகை காதைத் துளைத்தது. பனதில்
வேதனை நிரம்பியது 10 மணி வரை
அழகை ஓயவில்லை. பின் நின்றது. பின்
நர் நான் அவனைச் சென்று பார்க்க
அவன் நிம்மதியாக உறங்கிக் கொண்டிரு
ந்தான். மீண்டும் என்னுள் வியப்பும்
கூடவே சந்தேகமும் எழுந்தது.

மறு நாள் பொழுது புலர்ந்தது. என்
எண்ணத்திலும் தெளிவு பிறந்தது.
சந்துருவைச் சென்று பார்த்தேன். அவ
னிடம் பேசினேன். அவன் பதில் கூற
வில்லை. என் பேச்சு "செவிடன் காதில்
சங்கு ஊதியதை" ஒத்திருந்தது.
மின்னல் கீற்றென எண்ணம் உதிக்க
அவனிடம் அவன் கையில் வைத்திருந்த
நூலைப் பற்றிய பேச்சை எடுத்தேன்.

அவன் பேச ஆரம்பித்தான் பளிதன்
பிறக்கிறான், பிறந்த பயனை அறியா
மல், அறிந்தும் நிறைவேற்றாமல், சக்க
ரம் போன்று சுழல்கின்ற வாழ்வுடன்
நானும் ஒன்றி இறுதியில் மண்ணோடு
மண்ணாகிறான். பிறக்கும் ஒவ்வொரு
வரும் ஏதாவது ஒரு துறையில் சாதனை
புரிய வேண்டும்.

ஒருவன் பல உயர்ந்த எண்ணங்
கள் உடையவனாக இருப்பினும் இச்
சமுதாயத்தில் தன் எண்ணங்களை
வெளிப்படுத்தும் திறன் அற்றவனாகி

விடுகிறான். ஒருவன் உணர்வை மற்றவன் புரிந்து கொள்வதில்லை. உணர்வுவன் ஆழம் காண முடியாத பெருங்கடல், சிலர் அதன் கரையிலேயே நின்று கொண்டு வேடிக்கைப் பார்க்கின்றார்கள். சிலர் பாடல்களை மட்டும் நனைத்து விளையாடுகிறார்கள். சிலர் படகுகளில் சென்று அதன் மேற்பரப்பில் ஒரு பகுதியை மட்டும் பார்த்து விட்டு வருகிறார்கள். சிலரும் பார்த்துவிட்டு மூச்சடக்கி அதன் ஆழத்தில் முழுகி அற்புதங்களைக் கண்டு மகிழ முடிகிறது" என்ற ஒரு கவிஞரின் கருத்தை நான் மதிக்கிறேன்.

இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருந்தவன் திடீரென்று தான் பேசியது அதிகம் எனக் கருதியோ என்னவோ பேச்சை நிறுத்திவிட்டான் என் மனத்திலும் ஒரு சந்தேகத்தின் சாயல் எழுந்தது. இரவு உணவிற்கு 8-30 மணிக்கு மணி அடித்தவுடன் அவன் சென்றவுடன் அவன் அறியாமலே அவன் அறைக்குச் சென்று பார்த்தேன். அவன் எதையோ எழுதி வைத்திருந்தான், அதைப் பார்த்த எனக்கு இன்ப அதிர்ச்சி. அது முழுமையும் உயர்ந்த தத்துவங்கள், வாழ்க்கையின் அற்புதத்தை உணரவைக்கும் தத்துவங்கள். அங்கு இருந்த நேரத்தை 8-30யிலிருந்து 8 மணிக்கு மாற்றி வைத்தேன், திரும்பி வந்தேன்.

இரவு மணி 9. அழகுரல் கேட்கவில்லை. அனைவருக்கும் ஆச்சரியம், சிறிது நேரம் கழித்தே அழகுரல் கேட்டது நேரம் தவறி அவன் அழுதது அதுவே முதல் தடவை. நான் யாரிடமும் கூறவில்லை.

மறுநாள் அவனிடம் சென்று நான் செய்தவற்றைக் கூறி உண்மைக் காரணத்தைக் கூறுமாறு வற்புறுத்தினேன். அனாதை விடுதியில் இருக்குப்போது அவனுக்கு படிக்கக் கிடைக்கும் நேரம் மிகவும் குறைவு. மற்றவர்களை விட அறிவுப் பசி, வெறி என்று கூறும் வுக்கு மிகுந்தது. அதைப் புரிந்து கொள்பவர் யாருமில்லை. அதனால் மனம் நொந்தவன், மனநிலை சரியில்லாதவன் போல நடத்தான். அனைவரும் அச்சமுற்று அவனை இக்காப்பகத்தில் கொண்டு சேர்த்தனர். தன் அழகையை நிறுத்தினால் காப்பகத்தில் இருந்து அனுப்பி விடுவாரோ என ஐயமுற்று அதையே வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தான். தனக்கு ஓய்வு நேரம் மிகுதியாகக் கிடைத்தமையால் நிறைய படிக்கவும் எழுதவும் செய்தான், நிம்மதியாகவும் இருந்தான்.

இக்கதையைக் கேட்டு வருத்தமும் அதிர்ச்சியும் அடைந்த நான் தலைமை மருத்துவரிடம் வற்புறுத்தி அனுமதி பெற்று அவனை என்னுடன் அழைத்து வந்தேன்.

செயற்கரிய செயலை செய்ததாக என் மனம் பூரிப்படைந்தது. அவனுக்கு மேலும் பல நூல்களை வாங்கித் தந்து அவன் அறிவுப் பசிக்கு உணவிட்டேன். அவன் மேலும் பல நூல்களை எழுதினான். இன்று அவன் உலகம் போற்றும் தத்துவ மேதை சந்துராஜீ என்றால் சிறு குழந்தைக்கும் தெரியக்கூடிய அளவில் புகழ் அடைந்தான்.

அவன் புகழில் நானும் மகிழ்ந்தேன்.

இனிக்கும் இறந்த காலங்கள்!

கண்ணோ
உனது கண்கள்
எனக்கு விளக்காயிற்று
அந்த விளக்கின்
வெளிச்சத்தைப் பார்த்தபடி
எனது கவிதைகள்
கூல் முளைத்து நடந்தன!
தோழி!
ஒன்று தெரியுமா உனக்கு?
நான்
வானவில்லைப் பார்த்த
பின் தான்
உன்னுடைய
அடிமனதின்
அர்த்தத்தை உணர்ந்தேன்!
இத்தனை நிறங்களா
உனது நெஞ்சுக்குள்
நீ
நடக்கிற போது
உனது பாதங்கள்
வலிப்பதாக
நான் பாவித்தேன்
ஆனால்
அந்தச் சுவடுகளைத்
தாங்க என் இதயம்
இருக்க
எங்ஙனம் வலிக்க முடியும்?
தென்றல்
நமக்குத் தெரியாது
ஆனால்
நாம் கைகோர்த்து நடந்த
காலங்களை
அந்தத் தென்றல்
குறித்து வைத்துக்
கொண்டிருக்கிறது!
ஓ
அந்த
இறந்த காலங்களை
நினைக்கிற போது
என் நெஞ்சுக்குள்ளும்
சூடு பிடிக்கிறதே.....
விடிகிற போது

ஐ. தர்ஸி,
மூன்றாமாண்டு,
தாவரவியல்.

உனது முகம்
 எனது விழிகளில்
 விழிக்காதா
 என்கிற
 ஏக்கம்
 தனிமையில்
 நான்
 மலர்களைத்
 தரிசிக்கிறபோது
 அங்கு
 நீ
 அவதரிக்க மாட்டாயா
 என்கிற
 தவிப்பு.....
 நான்
 நடக்கிறபோது
 என்னைத் தொடரும்
 எனது நிழலில்
 உனது உருவம்
 ஓடி வராதா
 என்கிற
 உறுத்தல்.....
 நான்
 பார்ப்பதும் இடமெல்லாம்
 நீ
 பல்லக்கில்
 பவனி வருவதாக
 ஒரு கனவு
 ஓ!
 இந்த நினைவுகள்
 எனது உயிர்ப்பூச்சின்
 ஒப்பனைகளே!
 நாம் நேசித்ததெல்லாம்
 வெறும்
 சொப்பனங்களோ!
 உன்னை
 நினைக்கிற போதே
 நான்
 வானத்தைத்தொடுகின்றேன்
 அதனால் தான்
 தரையில் இரங்கவே
 தடுமாற்றம்.
 என்கால்கள் ஏனோ
 உன்னைப்
 பார்ப்பதற்கு
 இப்படிப் பறக்கிறது?

நெஞ்சில் கனக்கும் நினைவுகள்

ஜி. கீதாந்ரவி,
 இரண்டாமாண்டு,
 வணிகவியல்,

சோகங்களே சொந்தமாகிப் போனதால்
 கண்ணீரும் கனக்கின்றன
 கனவில் வாழ்வதால் தான்
 நிஜங்களும் நிராகரிக்கப்படுகின்றன;

அளவற்றுப் பறக்கின்ற அரசியல் கொடிகள்
 அச்சாணியற்று ஓடுகின்ற வாழ்க்கை வண்டிகள்
 நம்பிக்கையின் கரையைத் தேடி
 ஓடங்களே துடுப்புகளாகின்றன;

பசியை மறக்க
 பல தவங்கள்
 பசியே வாடிக்கையானதால்
 பகலில் கூட இருளின் நிழல்கள்;

சிரிப்பை மறந்தது சிலநாட்களாக அல்ல
 சில காலங்களாகவே
 கண்ணீரின் சாதியாகி
 கசங்கிப் போனது இவர்கள் உள்ளங்களே;

விடியலைத் தேடிட இங்கே
 விண்மீன்களே விளக்குகள்
 நிலவின் வாசலிலே
 நித்தமிடும் நித்திரைகள்;

தொலைந்து போன வாழ்வை
 நிலங்களின் வாசலிலே
 நிமிராமல் தேடும்
 தினக்கூலிப் பட்டாளம் ஓ...

அலைபாயும் நெஞ்சங்கள்

“அம்மாடி! அம்மாடியோவ் என் தூரத்து உறவு அக்கா மகள் வரானாம். பட்டாளச் சிப்பாய். உன்னைப் பெண் கேட்க அக்கா வருதாம். நீண்டநாளுக்குப் பிறகு உறவைப் பலப்படுத்த என் அக்கா வரப்போறதா கடுதாசி வந்து இருக்குது. பாரு! பாரு!” முச்சு வாங்க அய்யாகண்ணு வீட்டுக்குள்ளே ஓடிவர சமையல் அறையில் இருந்த காழு, “என்னங்கப்பா இப்படியா ஓடியாரது. சரி குடுங்க லெட்டரை” என்று பிரித்துப் படித்து, முகத்தில் சிரிப்பை வரவழைத்து சிரித்தவண்ணம் படித்து முடித்தவுடன், “அப்பா அத்தான் எப்படி இருப்பார் எனக்குக் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்” “ஆளு அழகா இருப்பான். சிவப்பா இருப்பான். ஜோடிப் பொருத்தம் அழகாக இருக்கும். பட்டாளம் போகும் முன் பார்த்தது” என்றார்.

சிறு வயதிலேயே தாயை இழந்து, தந்தை வசம் வளர்ந்தவள். யார் என்ன உறவு என்றெல்லாம் கேட்கும் அளவு அவள் வளரவில்லை. காரணம் அவள் ஒரு சமத்து என்று சொல்லலாம். பக்கத்து வீட்டுப் பாட்டி, மூன்றாவது வீட்டு அக்கா இவர்களைத்தான் தெரியும் அவர்கள் தாயை இழந்த இவளைப் பார்க்க இவர்கள் வீட்டுக்கு வருவது தான் காரணம். அதனால் தான் அந்த உறவையாவது தெரிந்து வைத்திருந்தாள். பாட்டி, அக்கா இவர்களிடம் வரப்போகும் மாப்பிள்ளையை, உறவுக்கார அத்தையைப் பற்றி தன் அப்பா கூறியதாக ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேசினாள்.

“அத்தை, அத்தான் எல்லாம் இன்று வரப்போகிறார்கள். எனக்குத் தலைவாரி பூ குடுக்கா” என்று மூன்றாவது வீட்டு அக்கா மாலுவிடம் கூறினாள் காழு. மாலு அலங்காரம் பண்ணி காழுவுக்கு ஒத்தாசையாக வருபவர்களுக்குச் சமையல் செய்து வரவேற்கவும் காத்திருந்தாள். மாப்பிள்ளையும், அத்தையும் குதிரை வண்டியில் வந்து இறங்கினார்கள். அய்யாகண்ணு வரவேற்று உள்ளே அழைத்துப் போனார். பாய் போட்டு, கூடத்தில் இருவரையும் உட்கார வைத்துவிட்டு, காழுவை காடி எடுத்து வரச் சொல்லும்மா என்றார், காழுவும் பெண்ணுக்கே உரிய நாணத்துடன், காபியைக் கொண்டு வந்து அத்தை, அத்தானுக்குக் கொடுத்து ஆசிர்வாதம் பெற்று உள்ளே சென்று விட்டாள்.

“என்ன தப்பி நீண்டநாள் உறவு பலப்படப் போவது. எவ்வளவோ வருடமாயிற்று உன்னைப் பார்த்து! நம் ஊர்கணக்கப்பிள்ளை தான் உன்னைப் பற்றியும், பெண் வளர்ந்து அழகாக இருக்கிறாள் என்றும் கூறிய பிறகு தான் எனக்கே ஒரு உறவின் ரூபகம் வந்தது. அதான் கடுதாசி போட்டுவிட்டு வந்தேன் பெண்ணைப் பையனுக்குப் பிடித்த வீட்டு. சரி நீ என்ன பவுன் போடப் போறது. எங்க கல்யாணத்தை வெச்சி நடத்துவது. எனக்குச் சொல்லிடு. பையன் ஒரு மாத லீவில் தான் வந்திருக்கிறான்” என்று கூறிப் பையனைப் பார்த்தாள் அம்மா. தான் நினைத்தபடி துணைவி அமைந்து விடப் போவது பற்றி, மாப்பிள்ளை

த. புலனைஸ்வரி,
முதலாண்டு,
தாவரவியல்.

உள்ளுக்குள்ளேயே ஒரே தோஷம்.

“அக்கா! என் ஒரே மகள் உறவின் ஆரம்பம். என் வீடு, நிலம் அத்தையும் இந்த ஒருத்திக்கே சொந்தம். என்னிடம் உள்ள பத்துபவுன் நகையைப் பிடித்துக் கல்யாணத்தை ஜாம் ஜாம் பிடித்து நடத்திடறேன்” என்றார் அய்யாகண்ணு. “என்னடா என் மகள் பட்டாளச் சிப்பாய். அதுவும்!” என் லட்சியம் சொத்துக்கே அதிபதி. அவனுக்குப் போய் 10 சவரன்தானா!” என்றாள் அத்தை. “சரி, அக்கா! உன் சம்மதப் படியே 50 பவுன் போடறேன்” என்று கூறிவிட்டு இருவரையும் சாப்பிட அழைத்தார் அய்யாகண்ணு. “சாப்பாட்டுக்கென்ன! என் மருமகளை முதலில் என் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போன பிறகு தான் உன் வீட்டில் சாப்பிடுவேன். சரி தானா. தேதியைக் குறித்து, தாம்பூலம் பற்றி, மறுதினம் திருமணத்தை நடத்தி பெண்ணை சீக்கிரமே அனுப்பு” என்று அதிகார தோரணையும் உறவின் பலமும் தென்பட தாயும் மகனும் விடை பெற்றுச் சென்றனர்.

“அம்மா காழு! உனக்கு அதிர்ஷ்டம்மா! மாப்பிள்ளையைப் பாரு எவ்வளவு அழகு! என் கண்ணை பட்டுடும்” என்றார் அய்யாகண்ணு. “அப்பா ஐம்பது பவுன் நகைக்கு எங்கே போவீங்க?” என்றாள் காழு. அதுக்காக என் மகளை அவனுக்கு முடிக்காமல் விடமாட்டேன். எப்படியாவது போட்டே தீருவேன். மாப்பிள்ளை ஒரு மாத லீவில் திருமணம் முடிந்து திரும்ப பட்டாளம் போகப் போகிறார். முன்னதாகவே திரு

மணத்தை முடித்தால் தான் மகள் இருபது நாளாவது இன்பமுடன் இருப்பாள். அதன்பின் அவள் ஒருபக்கம், இவள் ஒருபக்கம் என்று நினைத்துக் கொண்டே திருமண வேலைகளைத் துரிதமாக ஆரம்பித்தார் அய்யாகண்ணு. முட்டி மோதி மகளை மணமகனாக்கிப் பார்க்க ஆசை. முப்பத்திஐந்து பவுனுக்கு மேல் செய்ய முடியவில்லை, தன் மனதோடு போட்டுக் கொண்டு மகளிடம் ஐம்பது பவுன் என்று கூறினார். நகைகளைப் போட்டுக் கொண்டு, அத்தானின் அழகைக் காண ஆவலோடு காத்திருக்கிறாள். கல்யாணத் தேதியும் வந்தது. மணமகன் ஊர் வலம் தடபுடல். உள்ளே இருந்தபடியே, அக்கம்பக்க உறவுக்காரருடன் பேசிய படியே, ஊர்வலத்தின் சத்தத்தில் பங்கு கொண்டு, மணத்திற்குள்ளேயே ஒரு கணவு கண்டுகொண்டு இருந்த காழுவை விழிப்படையச் செய்தாள் அத்தை. “அலங்காரம் இன்னும் ஜோரா பண்ணலாமே!” என்று குறைபட்டுக் கொண்டாள். இந்த நெக்லஸ் வேண்டாம் இதைப் போட்டுக்கொள் என்று கூறி, அவள் கழுத்திலிருந்ததைக் கழற்றி தன் நெக்லஸைப் போட்டாள். காழுவின் நெக்லஸை தன் வசம் வைத்துக் கொண்டாள். யாருக்கும் தெரியாது, தனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் திருமணத்துக்கு வந்தது போல் ஒருவரை நகைகளை எடைபோட அழைத்து வந்திருந்தாள். அவிடம் அழைத்து நெக்லஸ் மதிப்புப் போட்டா காழுவின் நெக்லஸ் மதிப்புப் போட்டா யிற்று. “இது என்ன இப்படி ஒருவரை? இது என்ன இப்படியா டாலர் செமின் இருப்பது? எல்லாத்தையும் கழற்று. இரும்பு போட்டு இருக்கும் நகைகளை நான் போட்டு இருக்கும் நகைகளை யெல்லாம் உனக்குப் போட்டு அழகு பார்க்க என் மகள் ஆசைப்படறான்.

‘அம்மா உன் நகைகளை காழுவுக்குப் போட்டு திருமணக்கோலத்தில் இருந்தால் எவ்வளவு அழகாக இருப்பாள்’ என்றான். அதனால் இதைப் போட்டுக்க’ என்று தன் நகைகளைக் கழற்றிக் கொடுத்துவிட்டு, காழுவின் நகைகளை வாங்கித் தன் வசம் வைத்துக் கொண்டாள். நகைகள் எத்தனை பவுன் உள்ளன என்பதைச் சரிபார்க்க, தான் கூட்டி வந்த ஆளிடம் கொடுத்தாள். முப்பத்தி ஐந்து என்று மதிப்பிடும் முன், மண்புகள் ஊர்வலம் முடிந்து, விடிந்தவுடன் திருமண ஏற்பாடு ஆகிக் கொண்டிருந்தது. காழு அலங்காரத்துடன் வந்து மணபேடையில் அமர், சொந்தப்பந்தம் எல்லாம் வாழ்த்த காழுவின் கழுத்தில் தாலி கட்டினான் விசு. எல்லோரிடமும் ஆசிர்வாதம் பெற்று, விருந்து சாப்பிட்டு வந்த காழுவையும், விசுவையும் சம்பந்தி அம்மாளுடன் வழி அனுப்பக் காத்திருந்தார் அய்யாகண்ணு.

‘என்ன அய்யா தம்பி! என்னையே ஏமாற்றப் பாதீர்! இன்னும் பதினைந்து பவுன் போட்டுவிட்ட பிறகு தான் என் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போவேன்.’ என்று திடீர் குண்டு போட்டாள் சம்பந்தி அம்மாள்.

அய்யாகண்ணு அதிர்ச்சியால் மகளைப் பார்க்க, காழு தந்தையைப் பார்க்க, இல்லேம்மா நான் தெரிஞ்சு தான் தப்பு பண்ணினேன் என்று கண்டையால் மகளுக்குக் காட்ட, மாப்பிள்ளையோ தன் ஆசையை அனுபவிக்க முடியுமா என்று சந்தேகப்பார்வையைக் காழுவின் மேல் தொடுக்க, சம்பந்தி இன்னும் கத்துகிறாள்.

‘அம்மா! என் கூடப் பிறந்த தமக்கையாய் உன்னை நினைக்கிறேன். இந்த சமயம் மகளை அழைத்துப் போகும். நான் இன்னொருமுறை மகளையும் மாப்பிள்ளையையும் அழைத்து வந்து மீதி பவுனைப் போட்டுடேறேன் அம்மா’ என்று பரிதாபமாகக் கெஞ்சினார் அய்யாகண்ணு.

‘எங்களுக்குப் போட வேண்டியதைப் போட்டு நல்லபடியா அனுப்பினா கூட்டிப்போறேன் இல்லேன்னா உனக்கு வாதி எப்ப வருதோ அப்பப் போடு கூட்டிப்போறேன்’ என்று கூறிவிட்டு, மகளை மட்டும் அழைத்துக் கொண்டு சென்று விட்டாள், சம்பந்தி அம்மாள், பிரியாத்துயருடன், கண் கலங்க அம்மாவின் ஆணையைத் தட்டமுடியாமல் சென்று விடுகிறாள் விசு.

‘அப்பா! என் தலையெழுத்து இப்படியா இருக்கும்!’ என்று திருமண வீடே அதிருப்படி அழுகிறாள் காழு.

திருமணத்துக்கு வந்த ஒரு சிலர், அவளைச் சமாதானப்படுத்தினார்கள். பக்கத்து வீட்டுப் பாட்டியும் மாலு அக்காவும் அவளைத் தேற்றினார்கள்.

‘அழாதேம்மா காழு! இரண்டே நாளில் மீதி பவுனைப் போட்டு மாப்பிள்ளையுடன் அனுப்பி விடுகிறேன்’ என்றார் அய்யாகண்ணு.

‘அப்பா!’ என்று தேம்பித் தேம்பி அழுகிறாள். எங்கெல்லாமோ கடன் பட்டு போட்டதே குறைகிறது. மீதிப் பவுனுக்கு எங்கே போவது. நாட்கள் நகர்ந்து விட்டதே என்று மனதுக்குள்ளேயே அழுகிறார் அய்யா கண்ணு.

மகனின் துயரம் தாங்க முடியாமல் இந்த படுக்கையாகிவிட்டார் அய்யாகண்ணு. ‘கொஞ்சமும் ஈவு இரக்கமில்லாத சாதிங்க, தந்தி கொடுத்திருங்க’ என்று பக்கத்து வீட்டுப் பாட்டியிடம் காழு கூறினாள். ‘அத்தான் பட்டினம் போகப் போறாராம் இன்னும் இரண்டு நாள் டைம்போட்டு அனுப்பி இருக்காங்க.’ என்று ஓவென அழுதார் காழு.

‘அழாதேம்மா இந்த உறவு நீடிக்க தான் வழி செய்யறேன்’ என்றார் அப்பா அய்யாகண்ணு. ‘அப்பா கஷ்டப்படாதீங்க நீங்க நல்லபடியா எழுந்து என் கடனைத் தீருங்க. அதுவரை நான் காத்திருக்கேன்’ ‘காழு! என் மகளே! உன்னை சந்தோஷமாய்ப் பார்க்கத் துடிக்கிறேன் அம்மா’

‘அப்பா! அடுத்த லீவு அத்தானுக்குக் கிடைத்து வரும் முன் எனக்குப் போட வேண்டிய பவுனைப் போட்டு அனுப்புங்கள் எனக்கு ஒன்றும் அவசரம் இல்லையப்பா’ என்றாள்.

சில நாட்கள் சென்ற பின், பட்டாள விசு மனைவிக்கு எழுதிய கடிதத்தைப் படிக்கிறாள். ‘என் அம்மாவின் கட்டளையை மீற முடியவில்லை மன்னித்துக் கொள். அடுத்த வருட லீவில் நிச்சயம் உன்னை, என் வீட்டுக்கு நம் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போவேன்.’

அப்பாவிடம் காழு விஷயத்தை மட்டும் கூறிக் கடிதத்தைத் தன்னுள் வைத்துக் கொள்கிறாள்.

வருடமும் வந்தது விசுவின்வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறாள் காழு.

விசு, எதிரிகளின் குண்டடிப்பட்டு இறந்தே இரண்டு மாதமாயிற்று. யாருக்குத் தெரியும்?

விசுவின் தாய்க்குக் கூடத் தெரியாது. காத்திருக்கிறாள் காழு. மண மகனின் விட்ட கரத்தைப் பிடித்து, அவன் இதயத்தில் குடி இருக்க!

வாழ்வும் விஞ்ஞானமும்

அறிவின் இயல்பால்
ஆனவை அனைத்தும்
அறிவியலாக்கமே ஐயமில்லை !
கற்கால மனிதனின்
கல்லரசலில் இருந்து
தற்கால மனிதனின்
கம்ப்யூட்டர் வரை—எல்லாமே
அறிவியலின்
அதிசயமான சேய்கள்.
நம் வாழ்க்கைத் தாவாரத்தில்
விஞ்ஞான வெயில்
விசாலமாகவே பரவட்டும்...
அறிவியல் அறிஞனின் ஆக்கக்
கதீர்கள் திசையெங்கும்... வாழ்வின்
திசையெங்கும் தீபஒளி சிந்தட்டும்...
அறிவியலாம் அமுதத்தை
நம் கரங்கள் கணையாக... ஒழிக்கும்
கணையாகத் தொடுக்க வேண்டாம்,
ஆக்கப்ணிக்கு ஆரம்பமாக
நம் அருமையான அறிவியலை
அர்ப்பணிப்போம்.

ஜெ. கெவர்டி,
முதலாளன்,
கனிதலியல்.

நாத்திருந்தார்கள்....

கதிரவன் உதயம், கண்கவர் உலகத்தைக் காவியமாய் மலரச் செய்கின்றது. வான மண்டலத்தில் கானமிசைக்கும் சிறகு ஜீவன்கள் மக்கள் நலனுக்குப் பூபாளம் பாடுகின்றன. அந்த நோத்தில் தான், அழகுக்கென்றேபிறந்த கவிதைக் கண்களைத் தழுவின இமைகள் மெல்லத் திறக்கின்றன. திறந்தவுடன் அவள் கண்ட புகைப்படம், அவள் மனத்தில் சொல்லொணாத் துயரத்தை உண்டாக்கியது. ஆம், அது அவளுடைய கணவனின் புகைப்படம். படத்தில் சிரித்துக் கொண்டிருப்பவன் வாழ்நாளெல்லாம் பாவையை அழும்படிச் செய்து விட்டுப் போய்ச் சேர்ந்து விட்டான்.

தேன் சொரியும் நிலவோ? தெவிட்டாத வானவில் தேவதையோ? கற்கண்டு வார்ப்படமோ? கனிந்து வெம்பாத தேவக் கனியோ? சொற்கொண்டுபாடாத பழுவலோ? ஓ... என்று இவளை மற்றவர்கள் கண்டவுடன் தங்கள் மனத்திலே கூறிக் கொண்டாலும், அவள் ஒரு கானகத்து வெண்மயில். ஆம், பெயரில் மட்டுமே ஸ்ரீதேவி என்ற மங்கலத்தைச் சம்பந்து கொண்டு தன் அமங்கலத்தை நெற்றியின் வாயிலாகக் காட்டுகின்றாள். அவள் அங்ஙனம் ஆக்கப்பட்ட திகழ்ச்சிகள் மனக்கண்ணில் நிழற்படாமாய் ஒத்தொடங்குகின்றது.

— அன்று அவளுடைய இருபதாவது பிறந்தநாள். இனிப்புக்களை அனைவரும் வழங்கிவிட்டு, பதிலுக்கு இன்வாழ்த்துக்களைப் பெற்றுக் கொண்டு கல்லூரிக்குப் புறப்பட்டாள். மிகவும் சந்தோஷ

ம. சாந்தி,
இரண்டாமாண்டு,
புள்ளியியல்.

மான தினமாகையால், தன் எல்லை யில்லா இன்பவேகத்தின் காரணமாக, நெரிசல் மிகுந்த சாலையைக் கவனிக்காமலேயே கடக்க முற்பட்டாள். கண்ணிமைக்கும் பொழுதுதான்.. விபத்து நடந்து விட்டிருக்கும். ஆனால், ஆபத்தான பாதவன் போல் மோகன் (எங்கோ வேலையாகச் சென்று கொண்டிருந்தவன்) விரைந்து வந்து அவளை அந்தப் பக்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்று விட்டான்

தீவிரன நடைபெற்ற இந்திகழ்ச்சிகளின் காரணமாய், அன்று கல்லூரிக்குச் செல்லாமலேயே திரும்பி விட்டான். அன்று முழுவதும், மோகன் வந்து அவளை அணைத்து, அழைத்துச் சென்ற விதமே அவள் மனதில் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. பிறகு தான் தெரிந்தது மோகன் அந்த ஊரிலுள்ள வங்கியின் மேலதிகாரியாக, அன்றுதான் வேலை யில் சேர்ந்தான் என்பது. தன்னுயிரில் காத்த அவனே, தன்னுடைய வாழ்க்கைத் துணைவனாகவும் வேண்டும் என்ற ஆவல், அவளுள் எழுந்தது. முதலில் நட்பாய் வளர்ந்த அன்பு, பின்பு காதலாய் மலர்ந்தது.

காலம் உருண்டோடியது. இருவர் வீட்டிலிருந்தும் எதிர்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால், கல்யாணம் மிகச் சிறப்பாகவே நடந்து முடிந்தது. அன்றுதான், அவர்களுக்கு எல்லா இரவுகளையும் அவர்களுக்கு எல்லா இரவுகளையும் விடத் தனிச்சிறப்புப் பெற்ற முதலிரவு மணமகன் மோகன் எல்லையற்ற கனவுடன், மாடியில் தனியறையில் காத்த

திருக்க, ஸ்ரீதேவியோ தான் அடைந்தது போல அதிர்ஷ்டத்தை யாவரும் பெற முடியாது என்ற எக்களிப்பிலே மாடியேறி வரும்போது, கவனக்குறைவால் தடு மாறி...தடுமாறி மாடியிலிருந்து உருண்டு...உருண்டு...விழுகின்றான்.

மங்கலமான வேளையில், மண வீட்டில் ஓரே அமளி. எவர்க்கும், எதுவும் புரியவில்லை, மணமகனே தன்னுடைய காரை எடுத்துக்கொண்டு மருத்துவரை அழைக்க விரைகின்றான். தேவிக்கு என்ன ஆகிவிட்டதோ, அடி பலமாகப் பட்டிருக்குமோ என்று எண்ணியபடியே காரை ஓட்டிச் சென்றுகொண்டிருந்த தால், எதிரில் வளைவின் பக்கமாக வரும் லாரியைக் காணத் தவறிவிட்டான்.

இமைப்பொழுது நேரத்தில்—மின்னல் மின்னி மறைகின்ற போதில், அது...விபத்து நடந்துவிட்டது. விபத்தில் மோகன் உயிர் பிழைக்கவில்லை. மாடிப் படியில் உருண்டுவிழுந்த ஸ்ரீதேவி மயக்கம் தெளிந்து, முதலில் அறிந்து கொண்ட செய்திதான் அமங்கலியாக்கப்பட்டதைத் தான்.

—அதை, இப்பொழுதும் நினைத்த அளவிலேயே, கண்ணில் கண்ணீர் பார்வைக்குத் திரையிடுகின்றது. அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, தனக்கு என ஒரு வாழ்வு இல்லை, இனிமேல் பாலைவனம் தான் தன்னுடைய வாழ்க்கை என நினைத்து உலகில் தனித்து வாழத் தொடங்கினாள். உற்றோரும், பெற்றோரும், மறுமணம் செய்துகொள்ள எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும், மறுத்துவிட்டாள். இந்த நிலையில், அவள் புதிதாக வேலையில் சேர்ந்துள்ள அலுவலகத்தில் பேலதிகாரியாக இடமாற்றல்பெற்று வந்துள்ள செல்வத்தைச் சந்தித்தாள்.

செல்வம் ஓர் இருபத்தைந்து வயது கட்டிளங்காளை. பெருக்கேற்றதைப் போல செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்து வருகின்றவன். முற்போக்குக் கொள்கைகளை உடையவன். அவன் ஸ்ரீதேவியின் வர்ப்புக்கையில் நடந்த அனைத்துத் துர்ச்சம்பவத்தையும் மற்றவர்கள் மூலம் கேட்டறிகின்றான். முதலில் அவன்மீது அனுதாபமாகத் தோன்றிய அன்பு, நாளைவில் அவனையறியாமலேயே, அவனுடைய அடிமனதில் காதலாக வேரூன்ற ஆரம்பித்தது.

தன்னுடைய எண்ணத்தை எப்படி தேவியிடம் சொல்வது என்று தன்னுள்ளேயே கலங்கிக்கொண்டிருந்த செல்வம், இறுதியில் ஒருநாள் தேவியிடம், அவனைக் கடற்கரைக்கு வரும்படியும், ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதையும் கூறிவிடுகின்றான்.

மாலை, மேல்வானத்திற்கு அந்த மாலை அணிவிக்கிறபோது...

கடற்கரையில் அமர்ந்திருந்த செல்வம் எப்படி அவளிடம் விஷயத்தை ஆரம்பிப்பது என்று குழம்பிக் கொண்டிருந்தான். அவள் தன்னுடைய எண்ணத்தை மறுத்துவிடுவாளோ... மறுத்துவிட்டால் என்ன, பட்ட மரமும் துளிர்க்கும் என்பதை அவளுக்கு எடுத்துரைத்து அவள் மனத்தை மாற்றலாம் என்றெல்லாம் தன்மனத்துள் சிந்தித்துக்கொண்டான்.

இறுதியில் அவர்கள் இருவருக்கும் இடையில் நிலவிய கனத்த அமைதியை செல்வமே முதலில் கலைத்தான்.

“தேவி, நான் உன்கிட்ட அந்த விஷயத்தைச் சொல்வதுக்கு முன்னர்

...மேயே மன்னிப்பு கேட்டுக்கறேன். உன் எப்படி... எப்படி அந்த விஷயத்தைச் சொல்லுறதுன்னுதான் இத்தனை நாளும் தவிச்சிட்டிருந்தேன். மறுபடியும் சொல்வதுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டுக்கறேன். தேவி...தேவி, நான் உன்னைக் காதலிக்கறேன். உண்மையா, இது உன்மேலே அனுதாபத்தால வந்தது, உன்மேலே. இதுல, உன்முடிவு என்ன தலில. இதுல, உன்முடிவு என்ன தலில தெரிஞ்சுடுத்தன்னா, உன் பாதையை விட்டுநான் விலகறதா, அல்லது உன்னை வாழ்நாளெல்லாம் பாதுகாக்கறதான்னு தெரிஞ்சுடும்...”

என்று தயங்கி முடித்தான். ஸ்ரீதேவியோ ஒரு பெருமூச்சுடன் எழுந்து பதிலேதும் கூறாமல் சென்றுவிட்டான்.

இரவு முழுவதும் அவளால் சரியாகவே உறங்க முடியவில்லை. அவளுடைய கணவன் மோகன் இறந்த பிறகு, அவள் இத்தனை நாட்களாக மேற்கொண்டிருந்த தனிப்பயணம் அவளை அச்சுறுத்தியது. ஏதேனும் தவறான வழக்குக்கூடச் சென்றுவிடுவோமா என்று கூடப் பயந்தான். அதன் காரணத்தாலேயே அன்றைய இரவு முழுவதும் செல்வத்தின் வார்த்தைகள் அவளுடைய மனத்தில் பெரும் சஞ்சலத்தை உண்டு பண்ணிவிட்டிருந்தது. இறுதியாக ஒரு முடிவை தனக்குள்ளேயே எடுத்துக் கொண்டான். அது தந்த நிறைவிலேயே உறங்கியும் விட்டான்.

மறுநாள், காலையில் எழுந்தவுடனேயே தன் பெற்றோரிடம் செல்வத்தைப் பற்றியும், அவன் தன்னிடம் பேசியது குறித்தும் விளக்கமாகக் கூறினான். மற்றும், தன்னை விரும்புகின்ற அவனுடன் தனது வாழ்க்கையை இணைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன் என்ற தனது

எண்ணத்தையும் வெளிப்படுத்தினான். அதைக் கேட்ட பெற்றோரின் மனமோ ஆனந்தக் கூத்தாடியது. தன்னுடைய மகனின் மனம் மாறி, மறுமணம் புரிந்து அவளின் வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்திக்கொள்ள சம்மதித்து விட்டான் என்பதையறிந்த அளவிலேயே, அவளுடைய திருமணத்திற்குத் தங்களுடைய நிறைந்த நல்லாசியைக் கூறினர்.

அன்றே, ஸ்ரீதேவி செல்வத்திடம் தன்னுடைய விருப்பத்தைக் கூறினாள். இருவருடைய வீட்டாரும் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர்களாதலால், திருமணத்திற்கு வெகுவினையே ஒரு நாளைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். மென்மையான வாழ்க்கை வாழத் தீர்மானித்து நான் குறித்தபோது செல்வத்திற்கு மேலிடத்திலிருந்து ஓர் உத்தரவு வந்தது. அதன்படி அவன், அலுவலக வேலையாய் ஒருவருடம் மால்கோவில் தங்கியிருந்து, தொழில் உத்திகளை அறிந்து கொண்டு வர வேண்டும்.

மேலிடத்திலிருந்து உத்தரவாதலால், அதனைக் தவிர்க்கமுடியாது, பயணத்தை மேற்கொள்ளச் சம்மதிக்கிறான் செல்வம். இவர்களின் திருமண வைபவம் இதனால் ஓராண்டு தள்ளி வைக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீதேவி உள்பட அனைவரிடமும் விடைபெற்றுக்கொண்டு செல்வம் மால் கோவிற்குப் புறப்பட்டான்.

நாட்கள் நகர்ந்தன. ஒருவருட்காலம் சென்றது, தெரியாமல் வெகு வேகமாகச் சென்றுவிட்டது. செல்வரும் அவன் அறியவேண்டிய தொழில் உத்திகளையெல்லாம் அறிந்துகொண்டான். பாரதம் திரும்புவதற்கு விமானத்தில்

“சிசர்வ” செய்துவிட்டான். பாரதம் திரும்பப்போகிறோம் ஸ்ரீதேவியைப் பார்க்க போகிறோம். தாய்தந்தையரைக் காணப்போகிறோம் என்ற எண்ணத்துடன், செயல் முடிந்த நிறைவுடன் அமர்ந்திருந்தான் செல்வம். இனி பாலைவனமான ஸ்ரீதேவியின் வாழ்க்கை தன்னால் சோலைவனமாக்கப்படப் போகிறது என்றெண்ணிப் புனுகாங்கிதம் அடைந்தான்.

விமானம் பாதிவழியில் பறந்து கொண்டிருந்தபோதுதான் அத்துர்ச்சம் பவம் நிகழ்ந்தது. விமானத்தை ஒரு பறவை வந்து தாக்க, அதனால் நிலை குலைந்து பறந்த விமானத்தின் இறக்கைகள் தீப்பிடித்துக்கொள்கின்றன. இறுதியில், விமானமே கீப்பிடித்துச் சிதறி வெடித்தது. அவ்விடத்தில் ஒருவர் கூட உயிர்தப்பவில்லை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு இவ்விபத்து குறித்துச் செய்தி அனுப்பப்பட்டது.

செல்வம் இறந்தது பற்றிய செய்தி ஸ்ரீதேவியின் பெற்றோர்களுக்கும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. தன்னுடைய வாழ்வு இரண்டாவது முறையும் இப்படி மண்மீது போட்ட மல்லிகைபோல் ஆக வேண்டுமோ என்று மனத்திறுந்ளேயே கதறுகின்றான் ஸ்ரீதேவி. அதிகமான மன உளைச்சலின் காரணமாக, அவள் மயக்கமடைந்து கீழே விழுகின்றாள். அதுவரை மகளுக்கு ஆறுதல் சொல்லக் கூடத் திராணியின்றி விலகி நின்றுருந்த பெற்றோர், அவள் விழுந்ததும் ஓடிவந்து அவளை மடிமேல் போட்டுக் கொண்டனர்.

டாக்டருக்குச் சொல்லி அனுப்பப்படுகிறது. டாக்டரும் வந்து சேருகிறார்.

அதிகமான வருத்தத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட மயக்கமே என்று கூறி, மருத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, விடைபெற்றுச் செல்கிறார் டாக்டர். மயக்கம் தெளிந்து எழுந்த ஸ்ரீதேவியோ, தன்னைச் சுற்றி நின்றுகொண்டிருக்கும் பெற்றோரையும், சுற்றத்தாரையும் காண்கிறாள். பிறகு அவள், “ஏன் இப்படி எல்லாரும் மசு மசுன்னு நின்றுட்டிருக்கீங்க? போய்க் போய் எனக்கும் செல்வத்துக்கும் நடக்கப்போகும் கல்யாணத்துக்கு ஆகவேண்டியதைப் பாருங்க. அவர் இன்னும் கொஞ்ச நாள்ல என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்க வந்துடுவார்” என்று கூறினாள்.

பெற்றோர்க்குப் புரிந்துவிட்டது. தன் மகள் மனம் பேதலித்துவிட்டது என்பதை உணர்ந்து நகர்ண்டனர். ஆம், அவள் இப்பொழுது ஒரு பைத்தியம். அவளுக்கு நினைவில் இருந்ததெல்லாம் தனக்கும், செல்வத்திற்கும் நிச்சயம் செய்யப்பட்ட கல்யாணம், பிறகு செல்வம் அலுவலக வேலையாய் மாஸ்கோ சென்றது, தான் அவனை மணப்பிரைக் காத்திருப்பது போன்றவைதான். இதற்குப் பிறகு நடந்த அந்த விபத்து அவளுக்குச் சிறிதும் தெரியவில்லை. அவளுடைய நினைவில் இப்பொழுது முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளது, தான் செல்வத்தை மணக்கக் காத்திருக்கிறோம் என்ற ஓர் உணர்வுதான் அந்த உணர்விலேதான் என்றாவது ஒருநாள் தன்னை மணக்க செல்வம் வருவான், வருவான் என்றெண்ணிய அவள் செல்வத்திற்காகக் காத்திருந்தாள்... காத்திருந்தாள்... காத்துக்கொண்டேயிருப்பாள்...

ச. கலைவாணி,
இரண்டாமாண்டு,
புள்ளியியல்.

திரைப்படம்

நிலவின் றி வானம்,
நீரின்றி மேகம்,
இருக்கலாம்.
ஏன்
எம் மக்கள்
உயிரின்றி கூட
உலவலாம்
ஆனால்
நீயின்றி...
சந்தேகம்தான்.

மிதி வண்டி

எரிபொருள் செலவிலா
ஏழையின்
எழில் வாகனம்

கழுதையின் அழகை

எத்தனை
நாள் சுமப்பது
இப்பாழும் மனிதர்களின்
பாவங்களை...

நவில்கின்றேன் நன்றி

சாமரம்
வீசும்
சாலையோர மரங்களே!
அசோக மன்னன்
ஊர்வலத்தின் கண்
நின்ற
போலீஸ்காரர்களே!
இன்று நான்
வருகையிலும்...
நன்றி!
தாங்கள் பாதுகாப்புக்
கொடுத்தமைக்கு...

இரு கயல்கள் இரை தேடும்
 இதயமதோ துணை தேடும்
 எண்ணமதோ எழுச்சி கொள்ளும்
 எதை எதையோ நினைத்துத் துள்ளும்
 அழகினை ரசிக்கத் தோன்றும்
 அனுபவங்கள் பற்பல தோன்றும்
 காற்றதோ கவலை கொண்டு
 கன்னியர்க்குத் தூது செல்லும்
 சிறகு ஒன்றுதான் இல்லை
 விண்ணில் பறக்க ஆனால்
 நாங்கள் சிறைப் படவில்லை
 அச்சிறு பறவைகள் போல்
 எங்கள் சிரிப் பலைகள்
 பறை சாற்றாதோ எம்
 கவலையிலா உள்ளங்களை!
 காலனும் ஓடுவானே எங்கள்
 காலடி நிழல்கள் கண்டு
 கண்பட்டு விட்டதோ?
 எங்கள் களிப்புமிகு வாழ்வில்
 காரணம்
 உன்னதப் பருவவயது ஓடப்
 போகிறது எங்களை விட்டு!

ள். மாலத்,
 மூன்றாம் ஆண்டு,
 வணிகவியல்,

ச. உமீர்,
 இரண்டாமாண்டு,
 தாவரவியல்,

நீ
 ஆயிரம் உதயங்களை
 உன் இரவுக் கனவுகளுக்குள்
 உற்சாகமாக மலர்விடுவாய்
 இந்த மனிதர்கள்
 வார்த்தைக்கு வார்த்தை
 உனக்காக
 விடியலிலேயே
 அஸ்தமனத்தை
 பிரசவிக்கத் தொடங்கிடுவர்
 வெளிச்சத்தின் தடுமாற்றத்தை
 இருளின் நெய்யத்தால்
 சாமர்த்தியமாகச்
 சமாளிப்பார்கள்
 ஆனால்...
 இவர்கள் வேடதாரிகள் அல்ல.
 இவர்கள் பிறப்பு அப்படி!
 இவர்கள் இயல்பு அப்படி!
 அதனால்
 நீ கவலைப்படாதே.
 உன்
 கற்பனைகளில்...
 நிஜமான சிந்தனைகளில்...
 உறுதியான செய்கைகளில்...
 ஆத்ம சுகம் உனக்குக்
 கிடைக்கு மெனில்
 நீ
 சுதந்தரமாகச் செயல்படு!

✱

நிலவரசி...!

முகிலினங்களே... நீங்கள்
அலைவது எதற்காக?
ஓ! நீங்கள் தான்
நிலவரசியின் சேவகர்களே!
உங்கள் சேவையை
மனமுவந்து பாராட்ட வேண்டும்
ஏனெனில்,
அவள் கன்னித் தன்மையை,
ஈடில்லாத பால்போன்ற வெண்மையை
நீங்கள் தானே காத்துவருகிறீர்கள்
இல்லையெனில்,
சூரியன் அவளழகில் மயங்கி
தன்சூடு கிரணங்களால் சுட்டிடுப்பானே.

வெ. லீலா,
மூன்றாம் ஆண்டு,
வணிகவியல்.

இந்த மறக்கவில்லை.
பாவம் என்ன செய்வாள்!
கட்டுப்பாடு செய்தது.
அவள் மனம்
நடனம் முடிந்தது. மன்னன்
அழகிய முத்துமாலை
பெற்றுக் கொண்டு தன் இருப்
பெற்றுவிட்டாள்.

மாலை நந்தவனத்தில்
வெளியை வெறித்துப் பார்த்துக்
காந்திரிநந்தன் இந்துமதி
அங்கு வந்தான் பல்ல
அவள் அறியாமல் அவள் பின்புற
பிறகு மெல்ல கனைத்
அப்போதுதான் இந்துமதி திடுக்
பெற்றுவிட்டாள்.

மன்னலா,
கவனிக்க
என்று பதட்டத்
வென்று கூறி முடித்தாள்.
கொண்டே
அமர்ந்தான்.
நின்றி
அமைதியைக்
மதிவதனி
பார்த்த
என்று
பல்லவன்.
ஒரு
அருப்பியது.
நடுங்கியது
இருந்தது.

மதிவதனி நியும் இப்படி உட்கார்
என் நிற்கிறாய்?''
மன்னவா நான்
நேன்''

அப்படியானால் உன் இளந்
தளிர்ப் பாதங்கள் நோக எவ்வளவு
நேரம் தான் நிற்கப்போகிறாய்? கூறான்
இப்போதே இங்கிருந்து போகவேண்டும்
என்று நீ எண்ணுகிறாய் போலும். சரி,
நான் போகிறேன்'', என்று கூறி எழுந்
திருக்க முயன்றான் பல்லவன்.

வேண்டாம், வேண்டாம். நான்
அப்படி என்னவில்லை'' என்றான்
துடிப்புடன் இந்துமதி.

அப்படி என்றால் நான் இங்கேயே
இன்னும் சிறிது நேரம் இருக்கவா?''
கெஞ்சுவது போல் கேட்டான் மன்னன்.
நாணத்தினால் செம்மை படர்ந்த அவள்
அழகிய முகம் சம்மதம் கூறியது. நாட்
கள் மாதங்களாகி ஒன்றன்பின் ஒன்றாக
உருண்டோடிக் கொண்டிருந்தன. அவர்
கள் காதலும் மிக இனிமையாக
வளர்ந்து கொண்டே வந்தது.

மதிவதனி இனி நான் பொறுக்க
மாட்டேன். உன்னை இந்தக் கணமே
என்னுடையவளாக்கிக் கொள்ளத் துடிக்க
கின்றது என் மனம்''

செற்றுப் பொறுங்கள் மன்னவா.
எனக்குத் தாய் தந்தையர் இல்லை.
அவர்களுக்கும் மேலான, என்மீது
உயிரையே வைத்திருக்கும் என் அன்
ணன் இருக்கிறார். அவர் தற்சமயம்
வெளியூர் சென்றிருக்கிறார் அவர் வந்த
வுடன் நம் காலை வெளிப்படுத்தி
விடுவோம்.

சரி, மதிவதனி பேசிக் கொண்டி
ருந்ததில் நேரம் போனதே தெரிய
வில்லை. நாளை மீண்டும் சந்திப்போம்''
என்று கூறி விடைபெற்றான் மன்னவன்.

இந்துமதியின் மனம் தினம் தினம்
தவிக்க ஆரம்பித்தது. ஒருபுறம் பாசம்
மிகக் அண்ணன். மறுபுறம் அன்புக்

காதலன். செய்வதறியாது துடித்தான். இத்தகையதே தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய ரகசியங்கள் அனைத்தையும் தெரிந்து கொண்டான் அபற்றை அண்ணனிடம் சொல்வதா வேண்டாமா என்று அவன் மனம் தவித்தது, அப்பப்பா! மனதுக்குள் என்ன பயங்கரப் போராட்டம்! குழம்பினான், துடித்தான், தவித்தான். அவன் கண்கள் தூக்கத்தை மறந்து நாட்கள் பலவாகிவிட்டன பாசத்தால் வந்த கடமைக்கும், பருவத்தால் வந்த காதலுக்கும் நடுவில் அகப்பட்டுக் கொண்டு செய்வதறியாது புலம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

இந்துமதி தன் நாட்டுக்குத் திரும்ப இன்னும் இரண்டு நாட்கள் தான் இருந்தன.

நிலவு வானில் பவளி வரத் தொடங்கியது. நந்தவனத்தில் மன்னனின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தான் இந்துமதி. நரசிம்மவர்மன் வந்தான்.

“மன்னவா, என் அண்ணன் ஊரிலிருந்து திருப்பி விட்டாராம். எனக்குச் செய்தி அனுப்பியிருக்கிறார். நான் நாளையே அவரைப் பார்க்கச் செல்கிறேன் விடை தாருங்கள்.”

“சரி. உன் அண்ணனிடம் நம் காதலைப் பற்றிக் கூறு. இன்னொரு உயிரையும் சேர்த்து எடுத்து விட்டேன் அதனால் சீக்கிரம் திரும்ப வேண்டும் என்றும் அவரிடம் சொல் மதிவதனி கூடிய சீக்கிரம் நம் திருமணத்தை முடிக்க நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ன!”

ஓரே ஒரு கணம் இந்துவின் முகத்தில் ஆனந்தம் படர்ந்தது. ஆனால் அடுத்த கணம் சோகம் அவன் முகத்தைக் கவ்வியது அவருடைய பட்டுக் கன்னங்களில் நீர் முத்துக்கள் உருண்

டன. சிறிய பிரிவிற்சாக அவன் கண்ணீர் சிந்துகிறான் என மன்னன் நினைத்தான், கண்ணீர் துடைத்தான்.

“ஏன் அழுகிறாய்? நீ தான் வெகு சீக்கிரம் என்னுடையவள் ஆகப் போகிறாயே. எங்கே சிரி பார்க்கலாம்.”

அவன் மனப்போராட்டம் மன்னனுக்கு எங்கே தெரியும்! இதுதான் அவர்கள் கடைசிச் சந்திப்பு. இந்துமதிக்கு மன்னனையே, கண்ணிமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும்போல் இருந்தது. வெகு நேரம் ஆகிவிட்டது. இருவரும் எழுந்தனர். விடிந்ததும் அவள் ஊருக்குக் கிளம்ப வேண்டும். அவள் பிரியா விடை பெற்றாள் மன்னனிடம்.

அண்ணனிடம் வந்து சேருவதற்குள் இந்துமதி யோசித்து யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டாள். “வெற்றியோடு வந்து விட்டேன் அண்ணா” என்று கூறி புலிகேசியிடம் ஓடி வந்தாள் அருரைத் தங்கை. “இந்து உனக்கு நான் என்ன கைமாறு செய்ய தென்றே புரியவில்லை. என்ன செய்யட்டும் நீயே சொல்” சிறிது நேரம் மௌனமாயிருந்த இந்துமதி தயக்கத்துடன் பேசத் தொடங்கினாள்.

“அண்ணா! இந்தப்போர் மிகவும் அவசியந்தானா? யோசித்துப் பாருங்கள் இதைத் தாங்கள் தவிர்க்கக் கூடாதா? புலிகேசியின் கோபத்தைத் தூண்டிவிட்டது அவள் பேச்சு.

“இந்து! இந்த விவகாரங்களில் தலையிடக்கூடாது. எனக்கு யோசனையும், புத்தியும் சொல்லுமளவுக்கு நீ துணிந்து விட்டாயா? என் மான அவமானங்களைப் பற்றி முன்பே உன்னிடம் சொல்லி விட்டேன். பல்லவனைப்

போருக்கழைத்து அவனைத் தோற்கடித்தால் தான் என்மனம் நிம்மதியடையும்” குடேறியது அவன் குரலில். இந்துமதி செய்வதறியாது வாய்முடி நின்றாள். பாவம். பேதை என் செய்வாள்.

“இந்து! உன்னை மீண்டும் எச்சரிக்கிறேன். தயவு செய்து இதைப்பற்றி இனி பேசாதே. என்னைக் கோபமுறச் செய்யாதே. உன்னை நான் கோபிக்க நேர்ந்தால், பிறகு என்மனம் எத்தனை வேதனைப் படுகிறது தெரியுமா உனக்கு? சரி, சரி. நீபோய் ஓய்வெடுத்துக்கொள். இதைப்பற்றி எல்லாம் இனி நீ நினைக்காதே. மிகவும் கஷ்டப்பட்டு நீ சேகரித்தக் கொண்டுவந்த ரகசியங்களை விளக்கலாமா? நான்கு நாட்களில் போர் துவக்கிவிடுவேன் திடீரென்று பல்லவனைத் தாக்கப்போகிறேன். அவன் ஒழிந்தபிறகு எனக்கு வெற்றி மாலை, உனக்கு மணமாலை, உனக்குத் தகுந்த மாப்பிள்ளையும் பார்த்துவைத்து விட்டேன். அதயார் என்பதை உனக்குப் பிறகு நான் சொல்கிறேன்”.

காதுகளைப் பொத்திக் கொண்டு உள்ளே ஓடிவிட்டாள் இந்துமதி. குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதாள். தனக்குத்தானே “அண்ணா, உங்களுக்கு வெற்றி பரவாவிட்டால் நிச்சயமோ இல்லையோ எனக்கு மணமாலை கிடைக்கப் போவது நிச்சயம் இல்லை”, என்று கூறிக் கொண்டு புலம்பினாள்.

புலிகேசி சொன்னபடி நான்காம் நாள் போர் மூண்டுவிட்டது. போரைப் பற்றியோ, போரின்முடிவைப் பற்றியோ சிறிதும் நினைத்துப் பார்க்கக்கூட முடியாமல் துவண்டாள் இந்துமதி. வெகு நேரம் ஆனபிறகு கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள். ஒரு திடமான முடிவுக்கு அவள் வந்துவிட்டாள். இப்போது

அவள் மனதில் ஒரு போராட்டமில்லை. ஒருவித சலனமும் இல்லை. உடன் பிறந்தவனுக்காகத் தன் கடமையைச் செய்த திருப்தி சிறிது அவன் உள்மையில் இருந்தது பல்லவ மன்னனுடன் கழிந்த சில நாட்களின் இன்ப நினைவுகள் அவள் நெஞ்சில் நிறைந்திருந்தது.

போர்க்களத்திலிருந்து அவ்வப்போது வரும் செய்திகளை அவன் தெரிந்து கொள்ள முற்படவில்லை. போரின் முடிவு எதுவாயினும் அவளுக்கு இனி வாழ்வு இல்லை.

போர் தொடங்கி ஆறு நாட்களாகி விட்டன. அன்றைய போரில் புலிகேசியின் நிலை மிகவும் மோசமாகி விட்டது. இந்தச் செய்தி இந்துமதியின் காதுகளில் விழத்தான் செய்தது. ஆனால் அவள் எதைப்பற்றியும் நினைக்காமல் நிம்மதியாகப் படுத்திருந்தாள். சிறிது நேரத்தில் பல்லவனிடம் சாளுக்கியப் படை தோற்றது புலிகேசி உயிர் நீத்தான். இனி தங்கையின் கதி என்னவாகுமோ என்று எண்ண்படியே தான் அவன் உயிர் பிரிந்தது. புலிகேசியின் சலைநகரம் வாதாபியைத் தீக்கிரையாக்கினான் பல்லவன். தோழி வசந்தி இந்துமதிக்கு விஷயத்தைச் சொல்ல ஓடாடிவந்தாள்.

“இளவரசி, இளவரசி தங்கள் அண்ணா போரில் உயிர் நீத்தார். சீக்கிரம் புறப்படுங்கள் இளவரசி நாம் எங்காவது ஓடிப்போய்த் தப்பித்துக் கொள்வோம், ஊரே ரீய ஆம்பித்து விட்டது! என்று அவசர அவசரமாகக் கூறினாள் வசந்தி. ஆனால் கட்டிலில் கண்களை முடி அமைதியாகப் படுத்திருக்கும் இந்து

மதியைக் கண்டு அதிர்ந்து நின்றாள். அவளைப் பிடித்து உலுக்கினாள். இந்து மதி இறந்துகிடப்பதைக் கண்டு வசந்தி திடுக்கிட்டாள். அண்ணன் போரில் தோற்று இறந்துவிட்டதைத் தனக்கு முன்னமே யாரோ இந்துமதியிடம் சொல் வியிருக்க வேண்டும் என்று வசந்தி நினைத்தாள். அண்ணன் உயிர்நீத்த அதிர்ச்சி தாங்காமல் இந்துமதியின் உயிர்பிரிந்து விட்டது என்று தான் நினைத்தாள் பேதை வசந்தி. பாவம்! அவள் இந்துவின் காதல் விஷயம் எது

வுமே அறியாதவள். இந்துமதியின் அழகிய மேனிக்கு மேலும் அழகூட்டும் வைர ஆபரணங்கள் பொடியாக்கப்பட்டு, அவளால் உட்கொள்ளப்பட்டு, அவருடைய உயிரைப் போக்க உதவியதைத் தான் வசந்தி அறிவாளா! சாளுக்கியனை வென்று, வெற்றி வாகை சூடிய காஞ்சித்தலைவன் தான் இவற்றை எல்லாம் அறிவாளா! பாவம் பல்லவன்! வெகு நாட்கள் தன் காதலியின் வரவை எண்ணி ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான்.

रक्षक या भक्षक !

S. JAGADESWARI (II Chem.)

राष्ट्रकवि मैथिलीशरण गुप्त का साहित्य

कु. सविता पाण्डेय और कु. स्मिता शर्मा
(II बी. ए. अर्थशास्त्र)

श्रद्धेय श्री मैथिलीशरण गुप्त भागवतीय मानवतावाद के प्रतीक कवि हैं। अर्वाचीन विचारधारा के अनुसार मानव विषय का केन्द्र है। व्यक्ति और समाज के कार्यकलाप मानव के कल्याण के लिए ही होने चाहिए, यही इस युग का स्वच्छ आदर्श है। वे भारतीय पुनर्जागरण के उन प्रमुख लोगों में रहे जिनकी कविता ने अपनी और आगे की पीढ़ी को बहुत प्रभावित किया। वे हमारी जातीय अस्मिता और राष्ट्रीय स्वाभिमान के कवि हैं और सबसे ऊपर उन नैतिक मूल्यों के प्रवक्ता हैं जो स्वस्थ समाज और मनुष्य के रिश्तों में साँस की तरह आवश्यक हैं। अपने इन्हीं गुणों के कारण वे राष्ट्रकवि कहलाए।

गुप्त जी के काव्य के विषय भारतीय संस्कृति की देन हैं तथा उसमें मनुष्य के कल्याण की प्रतिष्ठा है। उनकी कुछ महत्वपूर्ण मौलिक रचनाओं का संक्षिप्त वर्णन एवं परिचय:—

रंग में भंग :

गुप्त जी की सर्वप्रथम मौलिक रचना "रंग में भंग" संवत् 1966 में प्रकाशित हुई। यह पहला पुस्तक है— युवक कवि का प्रथम प्रयास। आज से लगभग पचास वर्ष पूर्व जब खड़ी बोली का कोई स्थिर रूप नहीं था, वह काव्योपयोगी नहीं समझी जाती थी और वास्तव में थी भी नहीं, उस समय कवि मैथिलीशरण गुप्त ने एक ऐतिहासिक घटना लेकर, 'रंग में भंग' जैसे रोचक काव्य की रचना खड़ी बोली में की। यह रचना एक खण्ड काव्य है जिसमें वृन्दी और चित्तौड़ के

नरेशों की एक महत्वपूर्ण घटना कविताबद्ध हुई है। प्रारम्भ से अंत तक रोचकता के अतिरिक्त कथा का संबंध - निर्वाह भी अच्छा है। सर्वप्रथम रचना होने के कारण प्रस्तुत काव्य का गुप्त-साहित्य में अपना विशिष्ट स्थान है।

जयद्रथ - वध :

'जयद्रथ-वध' गुप्त जी की द्वितीय रचना है। इसका प्रकाशन सर्वप्रथम सं० 1967 वि० में हुआ। यह एक खण्डकाव्य है, कथा का आधार महाभारत है। प्राचीन कथा को लेकर भी कवि ने अपनी सरस प्रवाहपूर्ण शैली द्वारा नवजीवन प्रदान किया है— अपनी लेखनी के स्पर्श से उसे रुचिकर एवं सप्रभाव बना दिया है। काव्य की दृष्टि से 'जयद्रथ - वध' गुप्त जी के कृतित्व के प्रारम्भिक काल की रचनाओं में सर्वश्रेष्ठ है।

पद्य - प्रबंध :

"पद्य - प्रबंध" समय-समय पर लिखी गई भिन्न-भिन्न प्रकार की कविताओं का संग्रह है जो कि संवत् 1969 में प्रथम बार प्रकाशित हुआ। प्रस्तुत पुस्तक की कुछ कविताएँ तो क्रोध, प्रेम, मृत्यु, संसार आदि विषयों पर लिखी गई हैं, कुछ में ऋतु-वर्णन है और कुछ हैं छोटे-छोटे उपदेशात्मक आख्यान, इन सभी पद्य-संग्रह में प्रायः सभी प्रकार के रस देखने को मिलते हैं। गुप्त साहित्य में 'पद्य - प्रबंध' का द्विगुणित महत्व है। एक तो गुप्तजी के भावी विकास की ओर संकेत है, दूसरे विविध विषयों पर, पद्यबद्ध विचार। गुप्तजी के राष्ट्रकवि रूप का पूर्वाभास मिलता है।

भारत - भारती :

यह रचना सर्वप्रथम सं० 1969 में प्रकाशित हुई। एक समय था जब 'भारत - भारती' के पद्य प्रत्येक हिन्दी भाषी के कंठ पर थे। भारतीयों में राष्ट्रीय चेतना की जागृति में इस पुस्तक का बहुत हाथ रहा है। काव्य की दृष्टि से भारत-भारती काफ़ी सरस है, भारतीयों की अवनति एवं हीनता का करुण चित्रण द्रष्टव्य है। लाक्षणिक प्रयोग यद्यपि कम हैं, प्रायः अभिधा का ही आश्रय लिया गया है— किन्तु शैली का प्रवाह एवं भाषागत ओज प्रस्तुत काव्य को दीप्ति प्रदान करते हैं और भावनाओं को भी उद्बलित करते हैं। अतएव कवि की प्रारम्भिक कृतियों में समस्त दोषों के रहते हुए भी भारत - भारती सर्व श्रेष्ठ है।

मुसद्से हाली, मुसद्से कैफ़ी और भारत - भारती :

ये तीनों एक ही प्रकार की रचनाएँ हैं। प्रथम दो का प्रकाशन 'भारत - भारती' से पूर्व हुआ। अतः गुप्त जी दोनों से प्रभावित हुए - पुस्तक की 'प्रस्तावना' में उन्होंने स्वयं लिखा है— "हाली और कैफ़ी के मुसद्सों से मैंने लाभ उठाया।" वस्तुतः मुसद्से हाली तो कवि का प्रेरणास्रोत है। उसकी रचना यवनों के लिए हुई थी, उसी के आदर्श पर हिन्दुओं के निमित्त भारत - भारती का प्रणयन हुआ।

शकुन्तला :

संवत् 1971 में प्रकाशित 'शाकुन्तला' गुप्त जी की सर्वप्रथम रचना है जिसका प्रणयन शुद्ध रस की दृष्टि से हुआ है। अब तक इसके अनेक संस्करण निकल चुके हैं। अधिकांश स्थलों पर निस्संदेह कालिदास का अनुवाद है। मौलिकता यदि है भी तो संक्षेपण और उपस्थितीकरण

में है। कालिदास के 'अभिज्ञानशाकुन्तलम्' और गुप्त जी के शकुन्तला की तुलना करने के पश्चात् हम इस निष्कर्ष पर पहुँचते हैं कि इसे मौलिक मानना समीचीन नहीं।

तिलोत्तमा :

यह एक पौराणिक नाटक है, सर्वप्रथम सं० 1972 वि० में प्रकाशित हुआ। प्रायः सभी गुण, जो शास्त्रीय हैं, मिल जाने पर भी आधुनिक दृष्टि से तिलोत्तमा में चरित्र - चित्रण जैसे महत्वपूर्ण तत्व का अभाव है। इसमें संवाद प्रायः निर्जीव एवं अस्वाभाविक हैं। वातावरण की सृष्टि में कोशल का परिचय नहीं मिलता। अपने उद्देश्य के वाहन में तिलोत्तमा का कथानक समर्थ है। पर संदेश व्यक्त होकर स्थूल उपदेश के रूप में हमारे समक्ष आता है; वह अव्यक्त एवं व्यंग्य नहीं, अतएव उतना प्रभावशाली भी नहीं।

चन्द्रहास :

चन्द्रहास सर्वप्रथम सं० 1973 में प्रकाशित हुआ। यह एक पौराणिक रूपक है, प्रतिपाद्य है भाग्यवाद - नियति जो चाहती है वही होता है, उसकी इच्छा के बिना मानव अपने बुद्धि-कोशल से कुछ भी करने में असमर्थ है। शास्त्रीय दृष्टि से चन्द्रहास में प्रायः सभी नाटकीय तत्व मिल जाते हैं। इसकी कथावस्तु में नाटकोचित चमत्कार एवं रोचकता है; कौतूहल तथा औत्सुक्य भी प्रारंभ से अंत तक बना रहता है। शैली में नाटकोचित चापल्य का अभाव है, भाषा में भी चांचल्य नहीं है। संवाद पर्याप्त है, कुछ तो काफ़ी सजीव हैं। यह रचना हिन्दी नाटक के इतिहास में (संक्रांति काल) की विशिष्ट रचना है, उस काल के नाटकों की सभी विशेषताओं का - दोषों का भी - पूर्ण प्रतिनिधित्व करती है।

पत्रावली :

'ऐतिहासिक आधार पर लिखित' सात पद्यात्मक पत्रों का संग्रह-पत्रावली संवत् 1973 वि० प्रकाशित हुआ था। इन पत्रों में असाधारण शक्ति-सम्पन्न मानवों के स्खलन पर उनके इष्टजनों ने क्षोभ प्रकट करते हुए उन्हें सत्कर्म में प्रवृत्त होने की प्रेरणा दी है। शिल्प के निखार की अपेक्षा वस्तु-सज्जा की ओर कवि की दृष्टि रही है, भाषा की दृष्टि से यह कृति महामण्डित है, इसमें खड़ी बोली का स्वरूप उभर आया है तथा संस्कृत की ओर अनिवार्य आकर्षण है।

शक्ति :

'संधे शक्तिः' के सिद्धान्त का प्रतिपादक प्रस्तुत खण्डकाव्य सर्वप्रथम संवत् 1984 में प्रकाशित हुआ - विषयवस्तु है पौराणिक देव-दानव युद्ध। कवि की मान्यता है 'व्यक्ति - व्यक्ति में शक्ति अलौकिक रहती है सर्वत्र' यदि किसी प्रकार उस व्यष्टिगत शक्ति का एकत्रीकरण हो जाए तो कोई विघ्न-बाधा सामने नहीं टिक सकती। गुप्त जी के इस संदेश को वहन करने में प्रस्तुत काव्य पूर्णतः सयर्थ है। प्रस्तुत काव्य के समान वीर - दर्पपूर्ण उक्तियाँ एवं ऊर्जस्वित भावना गुप्त जी के कृतित्व के मध्यकाल में अन्यत्र दुर्लभ है। 'शक्ति' की समस्त भाषा में तो प्रौढ़कालीन भाषा की समाहार शक्ति एवं गुफित शंकार का निश्चित संकेत है।

सैरन्ध्री :

पंचमवेद महाभारत से, अज्ञातवास के समय 'सैरन्ध्री' छद्म - नामधारिणी द्रौपदी एवं कीचक के चिरप्रसिद्ध कथानक को लेकर प्रस्तुत काव्य सर्वप्रथम संवत् 1984 में प्रकाशित हुआ था। मौलिकता इसमें है पर वस्तु की नहीं, शैली की

शैरन्ध्री की प्रतिपादन शैली सर्वथा नवीन है। अतएव अन्त तक रोचकता बनी रहती है विशेषतः सजीव कथोपकथन ने इसे नूतन जीवन प्रदान किया है।

शंकार :

उस समय साहित्य क्षेत्र में छायावाद का बोलबाला था। अतः प्रतिनिधि कवि ने उसकी शैली को भी सयत्न अपनाया। आध्यात्मिक गीतों का संकलन-शंकार-सर्वप्रथम संवत् 1986 में प्रकाशित हुआ। शंकार के अधिकांश गीत भक्तिपरक हैं— और भक्ति कवि का स्वानुभूत विषय है। शंकार के गीतों के शिल्प में वैषम्य है। कहीं स्निग्ध कला है तो कहीं नोरस तुकवदी। भावा संस्करण बहुलान होने पर भी संस्कृत मिश्रित अवश्य है। 'शंकार' में छायावादी के ब्राह्मण-वर्णन को ग्रहण करके भी कवि छायावादी शैली को नहीं अपना सका। छायावादी शिल्प तो है परन्तु भावना नहीं क्योंकि उसका अनुकरण संभव नहीं। युगचेतना एवं शैली के प्रतिनिधित्व की दृष्टि से कवि का प्रयत्न सफल है, श्लाघ्य है।

वन - वैभव :

इस काव्य के कथानक का आधार महाभारत है। इसका शैली मौलिक नहीं पर शैली सर्वथा नवीन है। इसकी दूसरी विशेषता है वैषम्य-चित्रण - यहाँ पर वैषम्य है पाण्डवों की पूर्व और वर्तमान स्थिति में तथा पाण्डवों और कौरवों की दशाओं में। इसमें कवि के युद्ध-विषयक विचार द्रष्टव्य हैं। गुप्त जी लोभवश किए गए युद्ध के विरुद्ध हैं— किन्तु धर्मार्थ होने वाले युद्ध के पक्ष में हैं— धर्म की हानि में युद्ध को अनिवार्य मानते हैं। प्रस्तुत काव्य पहली बार संवत् 1984 में प्रकाशित हुआ था।

अनघ :

अनघ एक गीति-नाट्य है जो सर्वप्रथम संवत् 1982 में प्रकाशित हुआ था। यह सत्रह खण्डों में विभाजित है— प्रत्येक समसामयिक है। गाँधी-नीति की साकार प्रतिमा मद्य के भादर्श चरित्र की कल्पना अनघ की मूल विशेषता है। खड़ी बोली के निर्माण में गीति के उपयुक्त कोमलता एवं स्निग्धता का प्रस्फुटन इसका योगदान है।

पंचवटी :

प्रस्तुत खण्डकाव्य पंचवटी सर्वप्रथम संवत् 1982 में प्रकाशित हुआ था। इसका कथानक रामसाहित्य का आख्यान-शूर्पशखा प्रसंग है। रामायण के इस प्रसंग को कवि ने अपनी लेखनी के स्पर्श से अधिक विश्वसनीय, अधिक मानवीय एवं अत्यधिक रोचक तथा आकर्षक बना दिया है— कर्ण, मधुर, हास्य-विनोद ने इसे और भी सजीवता प्रदान की है। प्रस्तुत काव्य अपेक्षाकृत अधिक प्रौढ़ है, वस्तुतः कवि में विकास पथ में यह एक मार्ग-स्तम्भ है। गुप्त साहित्य में पंचवटी का विशिष्ट स्थान है— यह उनके कृतित्व के आरम्भिक एवं मध्यकाल का संधिस्थल है।

साकेत :

आधुनिक युग के श्रेष्ठतम महाकाव्यों में परिगणित साकेत मैथिलीशरण गुप्त की अमर कृति है। इसके सृजन की भी अपनी एक कहानी है। कवियों द्वारा उमिला के तिरस्कृत होने पर आचार्य द्विवेदी ने विक्षुब्ध होकर उनकी इस उच्चखलता पर खेद प्रकट किया है। फलतः उनके प्रिय शिष्य मैथिली बाबू ने इस क्षतिपूर्ति का निश्चय किया— साकेत में संकल्प ही प्रतिफलित हुआ है। वैसे तो इसके प्रकाशन से बहुत पहले

ही 'उमिला' काव्य की रचत हो चुकी थी पर कवि हृदय से रामभक्त है इसलिये बहुत दिन तक उसमें परिवर्तन-परिवर्द्धन होता रहा, और अन्त में उसे वर्तमान साकेत का रूप देकर ही प्रकाशित किया गया।

साकेत का काव्य-वैभव अत्यन्त समृद्ध एवं श्लाघ्य है। इसमें शास्त्रविहित नवरसों में से न्यूनाधिक मात्रा में सभी उपलब्ध हैं। शृंगार अंगी-रूप से तथा अन्य रस अंग-रूप में आए हैं। साकेत की भाषा प्रौढ़ एवं प्रांजल खड़ी बोली है। प्रस्तुत काव्य की शैली राम-साहित्य के लिए एकदम नवीन एवं अपरिचित है। अपनी बात को प्रभावपूर्ण बनाने के लिये कवि ने उसे सहज सरल ढंग से न कहकर अनेक युक्तियों का आश्रय लिया है। साकेत में कवि के जीवनव्यापी अनुभावों का सार तथा उसका जीवन-दर्शन सहज लभ्य है। शिल्प-विधान की दृष्टि से यह स्वीकार करना ही पड़ेगा कि अपेक्षाकृत अधिक महत्व की बात कवि का आत्मलय-तो साकेत में ही हुआ है। अतः मेरी विनम्र सम्मति में साकेत महत्तर है। मानवीय संबंधों के कवि की सर्वश्रेष्ठ रचना महाकाव्य ही हो सकती है।

यशोधरा :

यशोधरा का प्रकाशन साकेत के लगभग एक वर्ष पश्चात् सन् 1989 में हुआ। यशोधरा का उद्देश्य है पति-परित्यक्ता यशोधरा के हार्दिक दुख की व्यंजना तथा वैष्णव सिद्धांतों की स्थापना। कथा का पूर्वाह्न चिरविश्रुत एवं इतिहास प्रसिद्ध है। पर उत्तराह्न कवि की अपनी उर्वर कल्पना की सृष्टि है। किन्तु यहाँ पर यह भी स्मरणीय है कि यशोधरा की चरित्र-सर्जना के साथ-साथ बौद्ध सिद्धान्तों का खण्डन करके वैष्णव विश्वासों का संस्थापन अथवा मण्डन भी निश्चित रूप से कवि

का उद्देश्य रहा है। प्रस्तुत काव्य में छायावादी शिल्प का आभास है। 'यशोधरा' नायिका-प्रधान काव्य है, और उसकी चरित्र-सर्जना में कवि ने पर्याप्त परिश्रम किया है। यशोधरा के प्रणयन का एक उद्देश्य, चाहे वह गौण ही क्यों न हो, बौद्ध सिद्धांतों का खण्डन भी रहा है। यशोधरा एक उत्कृष्ट रचना है। शिल्प की दृष्टि से तो अब तक की सम्पूर्ण कृतियों से साकेत से भी श्रेष्ठतर है।

द्वापर :

संवत् 1989 में यशोधरा के प्रणयन के पश्चात् कवि तीन-चार वर्ष मौन रहा। 1993 में द्वापर का प्रकाशन हुआ, यहीं से उसके कृतित्व का उत्तर काल प्रारंभ होता है। द्वापर का आधार श्रीमद्भागवत है पर यत्न-तत्र परिवर्तन-परिवर्द्धन एवं नवोद्भावनाएँ भी हैं। द्वापर 16 खण्डों में विभक्त है। प्रत्येक खण्ड में कोई अथवा कुछ पात्र आते हैं तथा अपने विषय में कुछ कथन करते हैं। खण्ड को उन्हीं के नाम से अभिहित किया गया है। यह काव्य गुप्त जी की प्रिय वर्णनात्मक शैली में न होकर आत्मनिवेदन प्रणाली पर लिखा गया है। 'द्वापर' की कथा को लेकर चलने वाले अन्यान्य सभी काव्यों के समान इसका संदेश भी यही है कि नृशंस पापी अपने कुकर्मों के परिणामस्वरूप ही दुर्गति के गहर में पतित होता है। इस काव्य में कवि की नारीभावना तथा जीवन और जगत् के प्रति उतका दृष्टिकोण अपेक्षाकृत स्पष्टतर रूप में अभिव्यक्त हैं। 'द्वापर' कवि के कृतित्व के उत्तरकाल का सर्वप्रथम काव्य है। भाषा, शिल्प आदि की दृष्टि से यह प्रौढ़ एवं पर्याप्त परिष्कृत है। अतः कवि की भाषा एवं शिल्प के परिमार्जन एवं विकास में इसका अपना स्थान है। कवि का जीवन-दर्शन भी यहाँ अनावृत रूप में आया है।

सिद्धराज :

भारत के मध्यकालीन वीरों के चरित्र-परिदर्शनार्थं प्रणीत सिद्धराज का प्रकाशन संवत् 1993 में हुआ। इसका कथानक अत्यन्त रोचक एवं सुस्वीकर्ण है। कथा का विकास क्रमिक एवं सुसंगत है। दो-एक स्थलों पर कवि की अपनी मौलिक उद्भावनाएँ भी हैं पर वे सब प्रासंगिक हैं। उनसे मुख्य कथा की ऐतिहासिकता में कोई बाधा नहीं। और ऐसा करने का साहित्यकार को अधिकार भी है। चरित्र-चित्रण में पात्रगत इतिहास की रक्षा करते हुए भी कवि ने पर्यवसान आदर्श में किया है। प्रस्तुत काव्य में रस का अच्छा परिपाक हुआ है। संयोग-वियोग, शृंगार, कर्णना तथा रौद्र के उत्कृष्ट उदाहरण अनायास ही उपलब्ध हैं। एकाग्र स्थान पर हास्य का भी स्पर्श है, और वीर का संचार तो प्रारंभ से अन्त तक है ही। निष्कर्षतः रस-परिपाक, काव्य-शिल्प एवं भाषा की शुद्धि तथा शक्ति की दृष्टि से सिद्धराज एक प्रौढ़ रचना है। इसमें मध्यकालीन भारतीय सभ्यता एवं संस्कृति का सजीव अंकन तथा इन विषयों पर कवि के अपने विचारों का यथास्थान प्रकटीकरण भी हुआ है अतएव यह काव्य काफी लोकप्रिय रहा है और अब तक इसके तेरह संस्करण निकल चुके हैं।

मंगल - घट

संवत् 1994 में मंगल-घट का प्रकाशन हुआ। इसमें संवत् 1965 से लेकर संवत् 1993 तक की उनकी सभी प्रकार की कविताओं का संकलन है। भिन्न-भिन्न विषयगत इन कविताओं में से कुछ तो कथात्मक, कुछ भावप्रधान और कुछ नीतिपरक हैं। मंगल-घट में कुल मिलाकर 62 कविताएँ संगृहीत हैं, जिनमें से - निवेदन, मानृमूमि, स्वर्ग, सहोदर, मेरा देश, स्वप्नोत्थित,

कर्तव्य, भाषा का संदेश, भारतवर्ष, वाजीप्रभु देशपाण्डे, न्यायादर्श, निदानवे का फेर, संसार तथा भाष्यभार्या-ये तेरह कविताएँ पद्य-प्रबन्ध एवं स्वदेश-संगीत में भी संकलित हैं। विभिन्न विषयों पर लिखी हुई कविताओं के कारण मंगल-घट में प्रायः सभी रस उपलब्ध हैं। किन्तु रौद्र, वीभत्स आदि का स्पर्श एकाग्र स्थान पर ही मिलेगा। शिल्प की दृष्टि से इसमें वैपम्य है। लगभग तोस वर्ष के सुदीर्घ काल की कविताओं के सकलन में ऐसा होना स्वाभाविक ही है। समय-समय पर प्रणीत कविताओं का संग्रह होने के कारण इस पुस्तक का ऐतिहासिक महत्व है। कवि की कला, सौंदर्य-भावना तथा विचार धारा को समझने में मंगल-घट अत्यन्त उपयोगी सिद्ध होगा।

नहुष :

नहुष की सबसे बड़ी विशेषता है मानव का शौख-गान-साथ ही कवि ने मानव को चेतावनी भी दी है कि जहाँ वह सत्कार्यों से उन्नत होता है वहाँ कुकर्म करते ही उसका पतन-भी संभव है। किन्तु पतित होकर भी मनुष्य को प्रगति के लिए सक्रिय प्रयत्न करना चाहिए, हतोत्साह होकर निश्चेष्ट बैठ माना श्रेयस्कर नहीं-यही नहुष का संदेश है। नहुष की कथा पौराणिक आख्यान पर आधृत है। मानव-स्तवन की दृष्टि से गुप्त साहित्य में नहुष का अद्वितीय स्थान है— यह कवि की प्रौढ़ चिन्ता का द्योतक है। गुप्तजी मनुष्य की उन्नति में पूर्ण विश्वास रखते हैं। अभिशप्त नहुष के स्वर्ग-भ्रष्ट होने पर कवि उसके प्रगति के दृढ़ निश्चय को प्रकट कराता है। और राष्ट्रीय भावा-भिभूत कवि प्रगति भी अकेले नहुष की नहीं अपितु समग्र देश की चाहता है। यह काव्य सर्वप्रथम संवत् 1994 में प्रकाशित हुआ था। कुणाल-गीत का प्रकाशन संवत् 1999 में हुआ था।

काबा और कर्बला :

अर्जन और विसर्जन के समान इसमें भी 'काबा' और 'कर्बला' शीर्षक दो खंडकाव्य संगृहीत हैं। इन खंडकाव्यों के कथानकों में एकाग्र स्थल को छोड़कर कोई विशेष नूतनता नहीं; चिरपरिचित हैं। विशिष्टता है तो केवल यह कि ये मुस्लिम इतिहास से सम्बद्ध हैं। इस पुस्तक के निर्माण में काव्य-शिल्प की ओर भी कवि का विशेष ध्यान नहीं था तथापि शैली के अनेक प्रसाधनों का यथायोग्य व्यवहार हुआ है- प्रौढ़ अवस्था में यह स्वाभाविक ही है। भाषा पूर्वकृतियों के समान ही है। बोच-बोच में उर्दू शब्दों का अनिवार्य प्रयोग हुआ है। संवाद भी पालानुकूल है। समग्रता रस, शिल्प तथा भाषा आदि की दृष्टि से काबा और कर्बला का कोई विशेष महत्व नहीं। किन्तु यह कवि की उदार धार्मिकता एवं विशालहृदयता का ज्वलंत प्रमाण है। यह रचना संवत् 1999 में प्रकाशित हुई।

प्रदक्षिणा :

इसका प्रकाशन सर्वप्रथम संवत् 2007 में हुआ- और अब तक नी संस्करण निकल चुके हैं। रचना का मूलोद्देश्य है रामभक्ति। प्रदक्षिणा में अत्यन्त संक्षेप से रामकथा वर्णित है। वस्तुतः कथानकगत संक्षेप एवं अनवरत प्रवाह के ही कारण 'प्रदक्षिणा' नाम सार्थक सिद्ध होता है। रस एवं काव्य शिल्प की दृष्टि से प्रदक्षिणा अत्यन्त प्रौढ़ है। वस्तुतः इसके अधिकांश छंद गुप्त जी की सर्वश्रेष्ठ एवं प्रसिद्ध कतियों- पंचवटी तथा साकेत से लिए गए हैं। प्रस्तुत काव्य की कान्तिमयी भाषा एकदम टकसाली है। प्रत्युत्पन्नमत्तिसम्पन्न संवादों ने इसमें और भी चमक, लोच एवं तरलता उत्पन्न की है। किन्तु प्रदक्षिणा की भाषा की सर्वाधिक दर्शनीय

विशेषता है। उसका समासगुण का-थोड़े में बहुत कहने की शक्ति का-अपूर्व विकास मिलता है।

पृथिवीपुत्र :

दिवोदास, जयिनी एवं पृथिवीपुत्र- इन तीनों सवादों का संग्रह 'पृथिवीपुत्र' सर्वप्रथम संवत् 2007 में प्रकाशित हुआ। तीनों ही सवादों का कथानक अत्यन्त रोचक, सुगणित तथा स्वसन्देशवाहन में समर्थ है। इनमें दिवोदास पौराणिक, जयिनी ऐतिहासिक और पृथिवीपुत्र काल्पनिक है। ये तीनों अत्यन्त प्रौढ़-कृतियाँ हैं- यहाँ कवि की कला की चरम प्रौढ़ि दृष्टिगत होती है। भाषा की गुम्फित झंकार विशेषतः दर्शनीय है। ऐसी व्यवस्था, परिमार्जन एवं कान्ति पूर्वकृतियों में अप्राप्य है। कहीं भी शैथिल्य अथवा विशृंखलता नहीं। यद्यपि संस्कृत के दो-चार अग्राह्य शब्द भी हैं तथापि भाषा की गठन एवं समासगुण अद्भुत है। तात्पर्य यह कि पृथिवीपुत्र को अभिव्यंजना अत्यन्त समर्थ है। गुप्त जी के विचार में जनता के सच्चे नेता, प्रजा के आदर्श राजा वे ही बन सकते हैं- 'इष्ट नहीं कुछ अधिक प्रजा से जिन्हें स्वयं निज हेतु'। निष्कर्षतः प्रौढ़ कला, समासगुण प्रधान कान्तिमयी भाषा, समर्थ अभिव्यंजना तथा मार्मिक जीवन-संदेश के कारण गुप्त जी की प्रौढ़ रचनाओं में पृथिवीपुत्र का उच्च स्थान है।

हिडिम्बा :

संवत् 2007 में प्रकाशित इस खण्डकाव्य का कथानक महाभारत से गृहीत है। किन्तु कथा का विकास एवं प्रतिपादन शैली निश्चित रूप से कवि की अपनी तथा सर्वथा मौलिक है। अनेक स्थलों पर कवि का संस्कार-परिष्कार करने का प्रयत्न किया है। निष्कर्ष यह कि स्वाभाविकता

एवं आदर्श की रक्षा के लिये गुप्त जी ने कथा का मूलरूप वही रखते हुये यत्न-तत्पर परिवर्तन-परिवर्द्धन किया है। परिणामस्वरूप परम्परागत चिरविश्रुत कथानक अधिक रोचक, सुसंगत एवं सुरूचिपूर्ण तथा विश्वसनीय बन गया है। और ऊँच-नीच की भावना छोड़कर प्राणिमात्र से प्रेम करने के अपने संदेश के वाहन में भी सर्वथा समर्थ है।

प्रस्तुत काव्य काफी सरस है। यद्यपि शास्त्रीय दृष्टि से भाव, विश्वास, अनुभव, संचारी आदि का संयोजन मिलना कठिन है। तथापि शृंगार, हास्य, वीर एवं रौद्र के श्रेष्ठ उदाहरण सहज ही उपलब्ध है। हिडिम्बा में भावानुकूल भाषा के कान्तिमय, ओजमय अथवा सरल-तरल रूप का प्रयोग हुआ है- किन्तु प्रौढ़ि की एक अंकुशित सर्वत्र विद्यमान है। पर प्रत्युत्पन्नमत्तिसम्पन्न संवादों तथा प्रेममय हास-परिहास ने भाषा को अनुपम दीप्ति प्रदान की है।

जयभारत :

महाभारत की वृहत् कथा के आधार पर लिखित साढ़े चार सौ पृष्ठ का विशालकाय प्रबन्धकाव्य जय भारत संवत् 2009 में प्रकाशित हुआ। यह 47 खण्डों (प्रकरणों) में विभक्त है। प्रत्येक प्रकरण को घटना, व्यक्ति अथवा घटनास्थल के नाम से अभिहित किया गया है। महाभारत की घटनासकुल कथा को कवि ने सांगोपाग ग्रहण किया है- नहुष के आख्यान से लेकर पाण्डवों के स्वर्गरोहण तक एक भी ऐसी घटना नहीं जिसे काव्य ने अछूता छोड़ दिया हो।

मौलिकता जय भारत की प्रश्नातीत है। प्रथम तो इसकी प्रतिपादन शैली ही सर्वथा नवीन है। प्रौढ़ प्रबन्धकवि ने संक्षेप ही नहीं

अपितु पूर्वापर - क्रम में भी सुखद परिवर्तन कर दिया है। यथास्थान नवीन उद्भावनाएँ भी हुई हैं। उनके संस्कारी हृदय ने बौद्धिकता एवं श्रद्धा तथा विश्वास का समन्वय करने का प्रयत्न किया है। इस काव्य में प्रायः सभी रसों के उत्कृष्ट उदाहरण बिना प्रयास ही उपलब्ध हैं। अनेक स्थानों पर हृदय को उद्वेलित करने वाला सरस भावपूर्ण वर्णन हुआ है। प्रस्तुत काव्य का अंगीरस बोर है। वैसे सम्पूर्ण पुस्तक में प्रायः सभी शिल्प-प्रसाधनों का कुशल व्यवहार हुआ है। प्रस्तुत काव्य की भाषा में भी विषमता है। कर्ण-मधुर, वीर-दर्पपूर्ण तथा तीव्र व्यंग्यात्मक संवाद अवलोकनीय हैं। गुप्त जी की रचनाओं में परिणाम की दृष्टि से जय भारत सर्वाधिक विशालकाय काव्य है। अनेकों दोषों की अवस्थिति में भी इसकी प्रौढ़ विचाराभिव्यक्ति एवं काव्य-वैभव समभिनन्दनीय है। सम्पूर्ण हिन्दी साहित्य के धरातल पर देखें तो रामचरित-मानस, कामायनी तथा साकेत जैसे दो-तीन महान् एवं श्रेष्ठ प्रबन्धकाव्यों को छोड़कर अन्य किसी से भी कम नहीं है।

राजा-प्रजा :

इसमें, जैसा कि पुस्तक के नाम से ही प्रकट है, राजा और प्रजा के विषय में कवि के विचार प्रकट हुए हैं। पुस्तक दो खण्डों में विभक्त है। 'राजा' शीर्षक प्रथम खण्ड में प्रजा को संबोधित कर राजा का अभिकथन है। वह प्रजा को, प्रजा तन्त्र के समर्थकों को उसके दोषों का उल्लेख कर सावधान रहने की चेतावनी देता है। 'प्रजा' शीर्षक द्वितीय खण्ड में प्रजा बोल रही है। वह राजा को अपने में ही मिल जाने का परामर्श देती है। राजतन्त्र के स्थान पर प्रजातन्त्र का वह सहर्ष अभिनन्दन करती है — किन्तु अपनी

अनेक त्रुटियों से भी अवगत है। अतः प्रजा अपने ही सदस्यों का स्वार्थ प्याग कर देश के विकास और समृद्धि में सहायक बनने को प्रेरित करती है।

प्रस्तुत काव्य में रस और शिल्प की दृष्टि से कोई उल्लेखनीय बात नहीं है। वास्तव में यह चिन्तन-प्रधान काव्य है, शिल्प आदि पर कवि का ध्यान ही नहीं रहा। भाषा प्रौढ़ और परिमार्जित है। राजा-प्रजा गुप्त जी की नवीन रचना है। इसका प्रकाशन संवत् 2013 में हुआ है।

विष्णुप्रिया :

संवत् 2014 में प्रकाशित विष्णुप्रिया गुप्त जी की नवीनतम रचना है। इसमें श्री चैतन्य महाप्रभु तथा उनकी गृहिणी विष्णुप्रिया का चरित कवितावद्ध हुआ है। वस्तुतः इस काव्य का प्रणयन विष्णु प्रिया के उपेक्षित चरित्र के पुरस्करण के निमित्त हुआ है। काव्यगुण की दृष्टि से विष्णुप्रिया उत्कृष्ट रचना है। कर्ण के कई श्रेष्ठ उदाहरण बिना प्रयास ही उपलब्ध हैं। इसकी भाषा परिमार्जित तथा शिल्प उज्ज्वल है। प्रस्तुत काव्य का अद्भुत प्रवाह भी दर्शनीय है।

इस प्रकार हम देखते हैं कि मैथिलीशरण गुप्त जी की रचनाएँ अत्यन्त लोकप्रिय हैं। क्योंकि उन्होंने जीवन के प्रत्येक रूप पर रचना की है तथा अनेक अलंकारों, छंदों आदि से भाषा को अलंकृत करके रुचिकर बना दिया है। वे ऐसे कवि थे जिन्होंने शब्दों की ताकत से इस देश के जन-जन में जागृति पैदा कर ही थी। इस प्रकार मैथिलीशरण गुप्त जी को यदि "भारतीय संस्कृति के आख्याता" कहा जाए तो अनुचित नहीं होगा।

सपनों के आंगन में

सब लोग सपने देखते हैं
अपने बड़प्पन के लिए;
जब यादों की बारात
सपनों के आंगन में
प्रवेश करती है।
तब आशाओं की तूलिका
भविष्य का चित्र बनाती है।

जीवन की हर बात
सुख और दुख
देखते हैं सपनों में ॥

सपनों में देखना कुछ,
जीवन में बनना और कुछ,
कहाँ से कहां - किससे किसका नाता यहाँ ?
इनमें क्या तारतम्य ?

सोचती हूँ आज, फिर भी,
सपने वास्तविक न बनते
तब भी—

सपना देखना छोड़ते नहीं।
हाँ, हम तो नित ही
सपनों में खो जाते हैं।

कु. भुवनेश्वरी,
(III बी. काम)

तीन

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

मैं समझ नहीं पाती, तीन का क्यों इतना महत्व है। जहाँ देखो वहाँ तीन !

हिन्दुओं के मुख्य तीन देव हैं। :- ब्रह्मा, विष्णु, महेश। हिन्दुओं की देवियां भी तीन होती हैं :- शक्ति, लक्ष्मी, सरस्वती। भगवान ने ब्रह्माण्ड को तीन ही कदमों में मापा था। शिव के भी तीन नेत्र हैं ईश्वर प्राप्ति के भी तीन ही साधन हैं— कर्म, भक्ति, ज्ञान। शिव और वैष्णवों के धार्मिक चिन्हों में भी तीन रेखाएं होती हैं। लोक भी तीन हैं— स्वर्गलोक, पाताल लोक, मर्त्य लोक। दर्शन के तीन विषय हैं— ईश्वर, जीव, माया। मानव का जीवन भी तीन भागों में बांटा गया है— बचपन, जवानी, बुढ़ापा। अग्नि भी तीन होती है— बाडवाग्नि, दावानि, जठराग्नि काल भी तीन हैं— भूतकाल, वर्तमान काल और भविष्यत्काल। संस्कृत में लिंग और वचन भी तीन प्रकार के हैं— स्त्रीलिंग, पुल्लिंग, नपुंसकलिंग। वचन भी तीन हैं एकवचन द्विवचन, बहुवचन।

त्रिदेव, त्रिनेत्र, त्रिलोक, त्रिवेणी सभी तो तीन के समूह हैं। परिक्षाओं में भी हमें तीन घण्टों का प्रश्न-पत्र मिलता है।

पढाई हो या खेल हमें तीन स्थान तक ही पुरस्कार मिलते हैं। इस तरह तान का बहुत महत्व है, फिर लोग तीन टिकट महाविकर क्यों कहते हैं, तीन का एक साथ-साथ चलना अशुभ क्यों मानते हैं ?

मेरी समझ से तीन तो बड़ा पवित्र अंक है। यही कारण है कि लिखने के लिए भी मैं तीन चीजों का उपयोग कर रही हूँ— कलम, स्याही, और कागज।

कु. एम. जयश्री,
(II बी. ए. अर्थशास्त्र)

चाटु वचनानि

P. S. NIRMALA
B. A. Economics, III, Year 'B' batch

- 1) सन्निकः — भवता यदा गीतम् आरब्धम् तदा एकं पादत्राणं उड्डीय भवतां समीपे आगतम् । अनन्तरं किं कृतवान् भवान् ?
गायकः — एकं पादत्राणं गृहीत्वा किं करोम्यहम् ? अतः द्वितीय गीतमपि श्रावितवान् ।
- 2) प्रियतमः — केबरे नृत्यं द्रष्टुं आगतवती किल ! किं भवत्याः पिता किमपि न वदति ?
प्रियतमाः — रे ! तूष्णीं तिष्ठतु । ममपितुः समीपे सर्वदाऽहं नतमस्तका स्थास्यामि ।
- 3) प्रथम मित्रः — एतत् मम मित्रस्य समाधिः । जीविते काले एवेनजितं सर्वं अनाथाश्रमाय समर्पयम् ।
द्वितीय मित्रः — उदात्तः श्रेष्ठश्च भवन्मित्रः । अनाथाश्रमाय किं किं समर्पयत् ?
प्रथम मित्रः — चत्वारः पुत्राः एका पुत्री च ।
- 4) द्वयोः पुरुषयोः मध्ये वाग्युद्धम् अभवत् । एकः अवदत् — प्रातः काले एव सूर्योदयः जायते । द्वितीयः प्रत्यवदत् — नहि नहि, रात्रावेव सूर्यः उदेति इति । तदानीं तन्मार्गं कश्चन पथिकः अगच्छत् । अभाभ्यां आभ्यां सूर्यः कदा उदेति इति प्रश्नितः सः अब्रवीत्— क्षम्यतां । अस्मिन् नगरे अद्यैव प्रविष्टः नूतन पुरुषोऽहं इति ।
- 5) मैनेजर — मम उपनेत्रं कुत्र अस्ति ।
सेक्रेटरी — नेत्रस्य उपयैव वर्तते ।
मैनेजर - (सकोपं) — विलम्बः मास्तु । नस्ति मे समयः कस्य नेत्रस्य उपरि ?

THE THREE MODES (GUNAS)

सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवाः ।
निबध्नन्ति महाबाहो देहे देहितमव्ययम् ॥

“The three modes (gunas) goodness (sattva), passion (rajas) and dullness (tamas) born of nature (prakṛti) bind down in the body, the imperishable dweller in the body.”

श्रीमद्भगवद्गीता: चतुर्दशोऽध्यायः 5 ॥

What leads to the appearance of the immortal soul in the cycle of birth and death is the power of the gunas or modes. They are “the primary constituents of nature and are the bases of all substances. They cannot therefore be said to be qualities inhering in these substances”. They are called gunas, because their emergence is ever dependent on the puruṣa of the Sāṃkhya or the Kṣetrajña of the Gītā. The gunas are the three tendencies of Prakṛti or the three strands making up the twisted rope of nature. Sattva reflects the light of consciousness and is irradiated by it, and so has the quality of radiance (Prakāśa). Rajas has an outward movement (Pravṛtti) and tamas is characterized by inertia (apravṛtti) and heedless indifference (Pramāda). It is difficult to have adequate English equivalents for the three words, sattva, rajas and tamas. Sattva is perfect purity and luminosity while rajas is impurity which leads to activity and tamas is darkness and inertia. As the main application of the guṇas in the Gītā is ethical, we use goodness for sattva, passion for rajas and dullness for tamas.

रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत ।

रजः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वं रजस्तथा ॥

“Goodness prevails, overpowering passion and dullness O Bhārata! (Arjuna) Passion prevails, (overpowering) goodness and dullness and ever so dullness prevails (overpowering) goodness and passion”

श्रीमद्भगवद्गीता: चतुर्दशोऽध्यायः 10 ॥

The three modes are present in all human beings, though in different degrees. No one is free from them and in each soul one or the other predominates. Men are said to be sāttvika, rājasa or tāmasa according to the mode which prevails. When the theory of the “humours” of the body dominated physiology, men were divided into sanguine, the bilious, the lymphatic and the nervous, according to the predominance of one or the other of the four humours. In the Hindu classification, the psychic characteristics are taken into account. The sāttvika nature aims at light and knowledge; the rājasa nature is restless, full of desires for things outward. While the activities of a sāttvika temperament are free, calm and selfless, the rājasa nature wishes to be always active and cannot sit still and its activities are tainted by selfish desires. The tāmasa nature is dull and inert, and its mind is dark and confused and its whole life is one continuous submission to environment.

Notes by Dr. S. RADHAKRISHNAN

Mathematics in Medieval Ages

India had a glorious past in the field of mathematics. About 2000 years before christion Era, the Indus Valley was invaded by Aryan race. Following this at about 1500 B. C, a civilization was begun to emerge in India. This civilization is known as Vedic Civilization.

One of the stages of development of Vedic civilization is Vedangas which are divided in to 6 parts namely :-

- (i) Sikhsa - the service of pronunciation of letters.
- (ii) Kalpa - the rules for ceremonial sacrifices.
- (iii) Vyakarna - grammar.
- (iv) Nirukta - etymology.
- (v) Chanda - science of metres.
- (vi) Jyotisa - astronomy.

In ancient India both astronomy and mathematics were considered as one subject. Only some works called Sulabakaras of different authors are available at present. These works give methods and solutions of various problems of construction of altars for Vedic Sacrifices. One of these books by name Baudanayana Sulbasutra gives enunciation of Pythagoras theorem, approximate value of $\sqrt{2}$ correct to 5 places of decimals and various methods of transformation of one figure to another etc.,

During the pre-vedic age dating from 200 B.C. to 400 A.D. many works on astronomy and mathematics were composed based upon the works of Vedic period. One of the main contributors are the Jains. According to Jains a child should be taught firstly writing, then arithmetic. The arithmetic and Jyotisa had been considered as one of the main accomplishment of a Jain Saint.

During this period many schools were established. One of the most important

schools is the school of Kusumapura, near Patna. Probably, the school was originated long before 300 B. C., since Bhadrabahu quotes it in his work. The culture of mathematics and astronomy, survived in the school for many centuries.

The Hindu works on Mathematics and astronomy were called as Siddhanthas. There are eighteen Siddhanthas. The very important Siddhantha is Surya Siddhantha. It is divided in to 14 chapters. It gives many astronomical calculations followed at present in India.

The early medieval age is considered to be the period of revival and maximum activity of Indian Mathematics. In this period many schools were formed. The main places of teaching were Kusumpura, Ujjain, and Mysore. Aryabhata I took his lessons at Kusumpura School, Bhramagupta, Varahamihira and Bhaskara II belonged to Ujjain School, and Mahavira to the Souther School of Mysore. Many manuscripts belonging to this period were excavated in a village near Peshawar in 1981. Those works contained rules with illustrative examples and solutions to many arithmetical problems.

Many scholars of Indian Mathematics belonged to this age only. Aryabhata I who was considered as the Father of Indian Mathematics belonged to this age. His work, Aryabhataiya, divided into four parts called Dasaganitha (Ten Gitistanzas), Ganithapada (Mathematics), Kalakriya (reckoning of time), and Gola (Sphera) deals with arithmetic and astronomy. The work was written by him in 499 A.D. at the age of 23. In this he gives methods of solution of simple quadratic equations, indeterminate equation of first order and he has also given close approximations to the ratio of circumference of a circle to its diameter i.e., $\pi = 3.146$.

Another great mathematician who lived in this period was Varahamihira (505 - 587 A.D.). He was a native of Avanthi and pupil of his father Adityadasa, a great astronomer. His works are Pancha Sidhantha, Brihatsamhita, Brahjjataka. Of these Panchasidhantha is the most important work. It is mainly astronomical work, but, it also gives many trigonometrical informations including the Sine Table.

After Aryabhata I, Bhaskara I was the most important mathematician of early medieval age. His works, Mahabhaskariya - an astronomical work in 8 chap, Aryabhattiyabhasya - a commentary on Aryabhattiyam and Lagubhaskeriya, an abridged version of Mahabhaskariya. In his works, he has dealt with the solutions of the indeterminate equation of first degree.

The most prominent of Hindu mathematicians of the school of Ujjain was Brahmagupta. He wrote Brahmasputa-Siddhantha in 628 A.D. at the age of 30. The work contains 24 chapters and includes 2 chapters on mathematics called, Ganithadhyaya, and Kutta Kadyaya (indeterminate equations). The first one deals with cyclic triangle, quadrilateral, rules for arithmetical operations involving zero, negative numbers and quadratic equation. In other chapter called Spastadhikara, he gives some trigonometrical

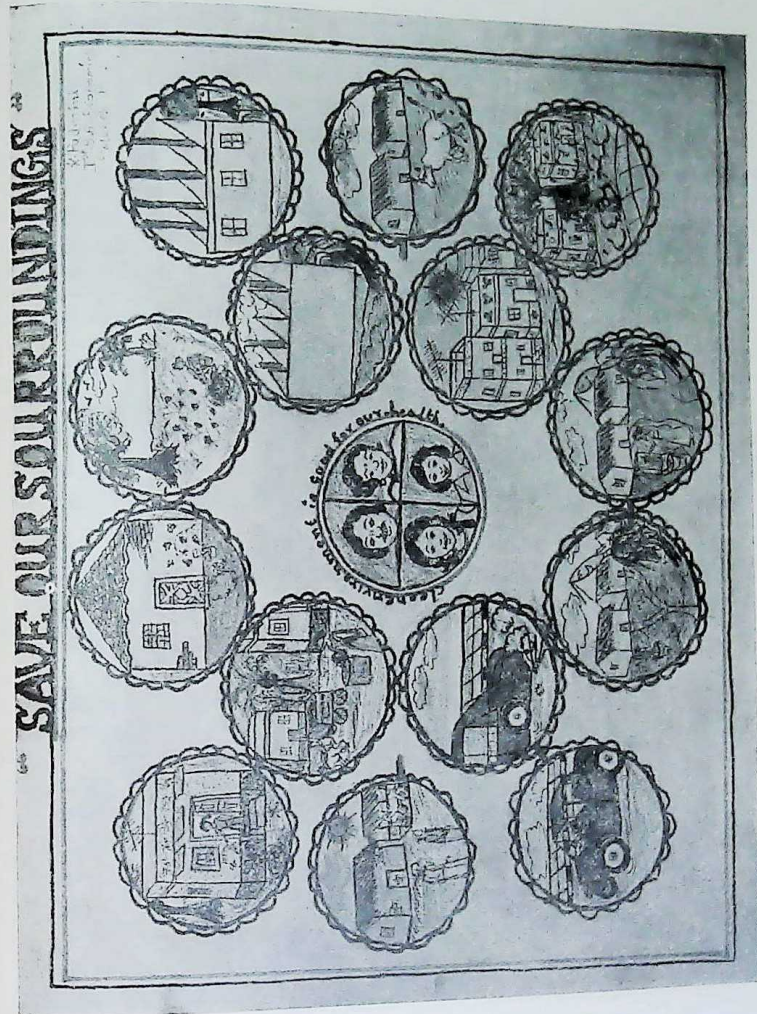
notation including Sine Table. He gives the method of obtaining from the given table of Sines, the sines of indeterminate angles.

Mahavira of 9th century A.D., was a Jaina mathematician. He wrote a work by name Ganitharana Sangraha in 850 A.D., He perhaps lived in the court of one of the Rashtrakuta Kings by Name Amoghavarsha Nripatunga. This work, fully deals with arithmetic, geometry and algebra. He gives a general rule of the combination of 'n' different things taken 'r' at a time. He also deals with the rightangled triangle whose sides are in ratios and also with different types of quadratic equations.

Patiganitha of Sridharacharys (850 A.D.-950 A.D.) in a work on arithmetic. It deals with multiplication, division, square, cube, square-root, cube-root, fraction, rule of three and areas of plane figures. He has also given the method of summation arithmetic progression and Geometric Progression.

Thus the full development of Mathematics had taken place in India only in the medieval ages. Later scholars like Aryabhata II, Bhaskara II have presented their works based on the works of predecessors.

—R. SUSEELA,
II Mathematics.

Science and Religion

Materialistic Science may one day finally discover the eternal antimaterial world which has for so long been unknown to the wranglers of gross materialism.

In 1959, two American Atomic Scientists were awarded the Nobel Prize for Physics for the discovery of the antiproton, proving that matter exists in two forms as particles and antiparticles. According to one of the fundamental assumptions of the new theory, there may exist another world or an antiworld built up of antimatter. This antimaterial world would consist of atomic and subatomic particles spinning in reverse orbits to those of the world we know. The propositions that are put forward by their statements are :

1. There is an antimaterial atom or particle which is made up of the antiparticles of material atoms.

2. There is another world besides this material world of which we have only limited experience.

The Scientists' conception of antimatter extends to another variety of material energy where the real antimatter must be entirely antimaterial. Matter as it is constituted is subjected to annihilation but antimatter - if it is to be free from all material symptoms - must also be free from annihilation by its very nature. If matter is destructible or separable, antimatter must be indestructible and inseparable.

Long long before the discovery of the Principles of antimatter and the antimaterial worlds, the subject was delineated in the pages of BHAGAVAD GITA. The GITA itself indicates that its philosophy had previously been taught to the presiding deity of the Sun, which implies that the principles of Bhagavad Gita were expounded by the

personality of Godhead long before the battle of Kurukshetra. Now modern science has just discovered a fraction of the truths that are available in the Bhagavad Gita.

Gita gives the following descriptions of the antimaterial particle. This antimaterial particle is within the material body. Because of the presence of this antimaterial particle the material body is progressively changing from childhood to boyhood, from boyhood to youth, to old age after which the antimaterial particle leaves the old, unworkable body and takes up another material body.

This description of a living body confirms the scientific discovery that energy exists in two forms. When one of them, the antimaterial particle is separated from the material body, the latter becomes useless for all purposes. As such the antimaterial particle is undoubtedly superior to the material energy.

The antimaterial world is mentioned here and the additional information given says that in the antimaterial world, there is no seasonal fluctuation. Everything there is permanent and it has forms and paraphernalia of various categories beyond our material experiences. The material body is destructible and as such it is damagable and temporary. So is the material world. But the antimaterial living force is indestructible and therefore it is permanent. Expert scientists have thus distinguished the different qualities of the material and antimaterial particles as temporary and permanent respectively.

The atomic scientist may consider annihilating the material world by nuclear weapons, but his weapons can not destroy the antimaterial world. It is inexplicable

because it is contrary to all material qualities. The nature of the material world is destructible. This is corroborated in the Gita as,

The antimaterial particle, which is the vital force is never born or created. It exists eternally. It has neither birth dates nor death dates. It is neither repeatedly created nor repeatedly destroyed, and therefore it is the oldest of the old; and yet it is always fresh and new. It is unchangeable and therefore no one should ever lament for what is an eternal, antimaterial principle.

Russia's well known Professor of Astronomy, Boris Vorontsov. Veliaminov said that there must be an infinite number of planets in the Universe inhabited by beings endowed with reason. This statement of the Russian astronomer is a confirmation of the information given in the Brahma-Samhita. Chapter V of the Brahma-Samhita gives a description of the variegated planetary system as that is within the material world. According to the quote from the Brahma-Samhita there are not only infinite number of planets, as confirmed by the Russian Astronomer, but there are also infinite numbers of Universes.

The Russian astronomer also confirms that all the planets - which are estimated to be not less than one hundred million - are inhabited. It is indicated in the Bhagavad Gita that there are variegated planetary systems in the hundreds of thousands of material universes and that altogether these Universes comprise only a fraction of the creative energy of the Godhead. The majority of the Lord's creative energy is manifested in the spiritual sky, called the Paravyoma or the Vaikunta Loka.

The astronomer's view was seconded by Professor Vladimir Alpatov, a Biologist who maintained that some of the above mentioned

planets had reached a state of development corresponding to that of the earth. The report from Moscow goes like this - "It could be that life similar to that on the earth flourishes on such planets". Doctor of Chemistry, Nikolai Zhirov covering the problem of atmosphere, on the planets pointed out that the organism of a Martian could very well adapt itself to normal existence, with a low body temperature. He felt that the gaseous composition of the atmosphere of Mars was quite suitable to sustain life of beings which have become adapted to it.

The adaptability of organisms in different varieties of planets is described in the Brahma-Samhita as Vibhuti Bhinnam (Vibhuti = Specific power, Bhinnam = Variegated) i.e. each and every one of the innumerable planets within the Universe is endowed with a particular type of atmosphere, and the living beings there are advanced in Science, Psychology etc according to the superiority or inferiority of the atmosphere.

The Hindu procession of the Ten Avataars is itself as it were a parable of evolution. First, the fish avataar, then the amphibious animal between land and water, then the land animal, then the man-lion avataar, bridging man and animal, then man as dwarf, small and physical but containing in himself the Godhead and taking possession of existence, then the Rajasic, Saatvic, nirguna avataars, leading the human development from the vital Rajasic to the Saatvic mental man and again the over mental superman. In a lecture on "The Evolutionary Vision" delivered in 1950, at Chicago University Symposium held to commemorate the centenary of the publication of Darwin's origin of species, the noted Biologist the late Sir Julian Huxley, gave a spiritual orientation to the evolutionary process as "Man's evolution is not biological but psycho-social"

—Miss. JAYASHREE
Dept. of Commerce

BE BRIEF

K. SUKANYAI
I B.Sc., Botany.

There are three things necessary for a good speaker. They are :

- " Stand up to be seen ;
- Speak up to be heard ;
- Shut up soon to be liked ;

Public speakers retain their popularity as long as they know when to stop.

Lincoln's imperishable speech at Gettysburg contained only 266 words, yet it went down in the history of mankind as the best planned and most inspiring speech delivered by any statesman in public. When Woodrow Wilson was asked how long he would take to prepare a speech lasting ten minutes, he replied "two weeks". And an hour's speech? "One week" came his reply. And asked how long he would take to prepare a two-hour speech, President Wilson answered "I am ready right now".

George Bernard Shaw's unflinching advice to inspiring writers was "Be Brief". Strolling on the London streets along with a friend he demonstrated his view that brevity was the soul of wit. A young writer encountered Shaw and held, "My name Rothschild, Mr. Shaw". Without a moment's delay Shaw replied, "Goodbye Mr. Rothschild". "That's Brevity", he told his friend later.

The shortest note ever written did not contain a single word. It was sent by Victor Hugo, the famous French author, who was very busy, but wanted to know how his latest novel, "Les Miserables" was selling. He sent his publisher a card saying "??". "The publisher was busy turning out the copies as soon as possible. He replied with the same brevity a post-card saying "!"

After the publication of Honours List, author E. V. Lucas sent congratulations to a friend who had been knighted. It was a cable saying "My dear Sir!" Bishop Stubbs of Oxford was one noted for wit and brevity of his letters. One of his letters to a clergyman who wanted leave of absence to visit the Holy Land, said, "Dear Brown go to Jericho"

When the poet John Donne, married a fifteen-year old girl Anne More he was later thrown into the dark fleet of start prison in London. He sent a letter to the Mother pleading for her help. It was "John Donne-Anne Done undone".

A playwright who submitted a very poor play to Sir Henry Irving the actor, got it back with a note! "My dear sir, I've read your play, My dear Sir."

MY POEM

What is a poem?
 Spontaneous overflow of thoughts;
 Concealing numerous emotions,
 Expressing innumerable feelings;
 A rhythmic parade or
 A jumble of words?
 What is a poem?
 You come and ask me,
 I stare for a while,
 I look at your innocent face
 And, then I answer
 "A poem is like you.
 Simple but inspirational."

—R. BHUVANESHWARI, III B.Com.

CROSSWORD

ACROSS

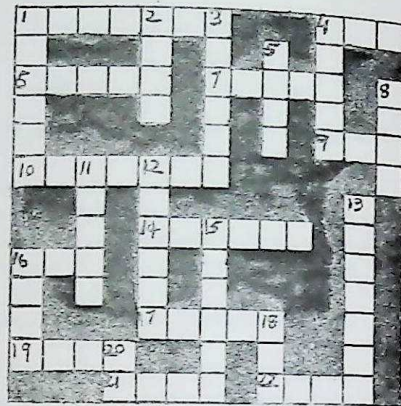
1. A species like the leopard. (7)
2. Enough in Hindi. (3)
6. Eva may take two ells to become even. (5)
7. Even you may come to the allotted place. (5)
9. Continuous, confused noise. (3)
10. ————— sometimes indicates boredom (7)
14. Observe, discover. (6)
16. ——— in cricket terms means a century. (3)
17. An edible item used as, a slang for crazy or being good at one's job. (5)
19. A large water bird with a long flexible neck. (4)
21. Name readjusted becomes a festival of the Malayalies. (4)
22. Meander, spiral turn. (4)

DOWN

1. Document containing contract of insurance. (6)
2. Ketan Mehta's film on student unrest. (4)
3. Wandering. (6)
4. Work hard to earn your daily ———. (5)

5. Identify, recognise. (4)
8. Get submerged, perish in water. (4)
11. Not right. (5)
12. The second shade in the rainbow. (6)
13. Descended, got down. (7)
15. Weariness. (6)
16. Won the ——— and decided to bat. (4)
18. ——— or never attempt. (3)
20. Antonym for yes. (2)

— S. KALYANI & VIMALA,
 III -B.A. Litt.

FUN WITH MATHS

142857 is a magic number. If you multiply it by any number from 1 to 6 [including 6] you can have the result containing only these 6 digits [1,4,2,5,8,7]

$$142857 \times 1 = 142857$$

$$142857 \times 2 = 285714$$

$$142857 \times 3 = 428571$$

$$142857 \times 4 = 571428$$

$$142857 \times 5 = 714285$$

$$142857 \times 6 = 857142$$

—BY N. PADMINI,
 I B.A. Literature.

CROSSWORD SOLUTION

ACROSS

1. Panther.
4. Bus
6. Level
7. Venue.
9. Din.
10. Yawning.
14. Detect.
16. Ten.
17. Onion.
19. Swan.
21. Onam.
22. Wind.

DOWN

1. Policy.
2. Holi.
3. Roving.
4. Bread.
5. Know.
8. Sink.
11. Wrong.
12. Indigo.
13. Lighted.
15. Tedium.
16. Toss.
18. Now.
20. No.

—S. KALYANI & VIMALA
 III-B.A. Litt.

RAIN DROPS

On a high mountain peak
 anchored a host of queer rain drops
 and rolled down vales and hills
 towards the distant plains.

Together they flowed
 through the woods and marshy land
 and all of them chanted in one accord;
 "We the mighty plains shall invade".

They laughed and cried in gay abandon,
 yet fixing their eyes on the distant plains;
 crushing and smashing all hurdles away,
 they marched on and on towards the distant plains.

At last the thirsty plains they reached
 and bade farewell with misty eyes.
 Each withdrew into his own solitary self,
 each with a lamp at the cross roads stood.

—S. VIDYA,
 III B.A. Lit.

Role of the LIC in Promoting Social Welfare

There's no easy path to glory,
There's no rosy road to fame,
Life, however we may value it
Is no simple parlour game.

—Anonymous.

The above words clearly stand out to stress the importance of Life, against the uncertainties of which the Life Insurance Corporation has emerged to act as a shield.

September 1st, 1956, witnessed the birth of the LIC of India born out of a merger of 245 private Insurance Companies operating in the country. 'YOGAK KSHEMAM VAHAMAYAM'- Thy welfare is our responsibility, a sacred bliss and a noble mission. This is the principle on which it works. It also has 'WE PLEDGE TO SERVE YOU BETTER' as its slogan. These clearly show that LIC has the welfare of the society as its primary concern prior to any other considerations.

With its birth, LIC had to undertake enormous responsibilities that of spreading the message of Life Insurance to the remotest corners of the country - particularly to the Rural Areas and to the Socially and Economically backward strata of our Society; of diverting the Peoples' money to proper use by investing it to promote the welfare of Society and to help build the economy. What was important was, that the LIC was to fulfil these responsibilities without ever losing sight of its primary obligation to the Policyholders - that of promoting their welfare and absolute security.

LIC is now in its 30th year - The third decade of consolidation and growth. All through these years, the LIC has been tackling these tasks. It has been drawing people to it

from all walks of life. Reaching out to people who did not know the meaning of Life Insurance, spreading out through new branches throughout the length and breadth of the country; fulfilling its primary obligations to the Policy Holders by offering letter services through a trained and professionalised agency force; marketing new and innovative policies to meet the changing needs of the people; fulfilling its promise to the nation by investing on socially purposive Schemes.

Through the media of Life Insurance Cover, what is actually rendered through this Corporation is a great Social Service in the best interests of Social welfare. With the changing economic panorama unfolding bold and pragmatic Fiscal and Monetary Policies, rationalisation of tax structure, a stable and imposing agricultural economy, liberalisation of policies relating to industrial development and incentives for Savings as also the efforts being made by the Government and public bodies for promoting the necessary infrastructural facilities, it is well established that Life Insurance has emerged as a significant mode of promoting social welfare and to serve the bank interests of the community.

The Corporations' activities to elevate the social structure :

30 years is not a long span in the life of a big organisation like LIC but even in this brief period LIC, has many significant achievements to its credit. Its new business has gone up from Rs 260 Cr in the year prior to 1980-81. Guided by its policy of "Peoples, 1980-81. Guided by its policy of "Peoples, money for People's welfare" its socially oriented investments have gone up from Rs. 259 cr as at December 31, 1957 to Rs. 5, 433 Cr as at March 31, 1981. It even

celebrates a 'Policy Holders' Year' with the welfare of the people as its primary concern.

More recently, during March 1986, the Institute has invested Rs. 15.01 Cr in co-operative Land Development Banks, Rs. 500 Cr in bonds issued by the IDBI. LIC has also advanced loans of Rs. 54.85 Cr to State Governments, under certain conditions for several water supply and sewage schemes, Rs. 13.55 Cr to Apex Co-operative Housing Financial Societies. LIC also advances Rs. 2 Cr as term loans to a public limited company under the Corporate Sector.

In the field of Road Transport :

Road Transport is next to water supply and housing in our villages. It is true that India lives in her villages. So, an integrated Transport system is essential for stepping up the economic activities in our rural villages. To this end, in the very first year itself, Rs. 30 Cr loan has been given by LIC to purchase vehicles, construct and renovate roads, meet the actual expenses and give funds for other ancilliary facilities.

In the field of Agriculture :

The investments of LIC cover almost every field of economic activity. It has been providing more than 75% of its funds in socially desirable investments like water supply etc to step up the agricultural production. LIC has however been fulfilling the Finance Ministry's assurance made in Parliament in August 1958 as far as practicable. Its investments have increased from Rs. 259 Crs in 1957 to Rs. 4,573 Crs in 1980.

Government Securities :

It has made investments to the tune of Rs. 2,788 Cr for the better economic development of the country. After all these means capitalised in this manner are utilised for various development activities of the people.

Power development :

LIC in fact supports in a large sense of the word for the future in the prosperity of rural electrification schemes in the country. LIC has been the purveyor of the massive power generation.

Housing Development :

Low income free housing, middle income group housing, affluent housing etc in which care development, rehabilitation programme, OYH, OYA, IEH and all other different schemes of the corporation have been implemented. Investments to the tune of more than Rs. 1,000 Cr has been undertaken keeping the welfare of the nation in mind. It also presently, advances loans to its 'policy holders' under a Scheme known as "OWN YOUR OWN HOME" for construction or for extension or purchase of the House.

Assistance for Water Supply and Sewage Schemes :

With regard to adequate water supply, a necessity for rural development, acts feasible for many agricultural processes have been nearly 5,41,23,508 (1971 census) is 18 States have benefitted out of such schemes.

Five new and attractive schemes have also been introduced by the corporation now :
1. Jeevan Mitra 2. Jeevan Saathi 3. Marriage Endowment and Education Annuity (with profits) 4. New Jana Raksha 5. New Children's Deferred Assurances. In keeping with the corporations' policy, substantial support was given to investments in Central and State Government Securities and in the socially purposive sector. The former 1984-85 amounted to Rs. 460 Cr and the latter Rs. 806 Crs. The book value of investments in the socially purposive sector as at 31-3-85 stood at Rs. 5,269 Cr.

Power generation and distribution	1,658
Housing	1,191
Water supply and Sewage and Rural Piped water schemes	508

Agriculture	344	the policies issued during the year 1979-80 are each for a sum assured of Rs. 10,000 or less.
Small & medium scale industries through SFCs & STCs	99	
Industrial Estates	25	Insurance for the Rural People :
Public Sector	79.6%	Spreading the concept of Life Insurance to illiterate or semi-literate villagers has been a challenging task. Amongst the measures taken are : opening new branches in rural and inaccessible areas, the introduction of the "Rural career agents scheme" and the recent innovation of a rural oriented "Jana Raksha" Policy. A policy under this scheme does not lapse even if premia are not paid for 3 years after payment of atleast 2 years' premium.
Co-operative	9.8%	
Private Industries (Joint)	10.6%	

Area of operation :

It operates in two distinct sectors (i) Rural & (ii) Urban. Prior to nationalisation, there had been heavy concentration on different companies in the urban centres of the country. After nationalisation, consistent efforts are made by the corporation to spread its business in rural areas as well. There is a general feeling that the corporation should come out with a special policy so as to cater to the specific needs of the rural population as has been pointed out by the Era Sezhiyan Committee the prospects of building up a series of new schemes with continued risk cover are being undertaken.

Fairly well organised efforts have been made to cater the needs of the urban middle class and poor class insurance market in India. Efforts are being made now to have Life Insurance to artisan, shop keepers and others who are usually conservative in their approach to financial planning.

Spreading out to serve the people :

Before nationalisation, the insurance business in the country was operated from 97 centres almost entirely urban. The corporation also has branches in foreign countries - Fiji, Mauritius, & U.K.

Wider cover :

It is a truism that there is no substitute for Life Insurance. This truth manifests itself in the day-to-day life. For instance, when a bread winner is snatched away leaving the family forlorn, LIC comes in with a helping hand. Over the years, LIC is being extended to the weaker sections of the society. 68% of

An innovative Group Scheme in Gujarat for the benefit of small farmers and agricultural labourers is administered with the co-operation of the Ahmedabad District Co-operative Bank. Other rural oriented Group Scheme devised by LIC have brought Life Insurance security to hundreds of bidi and tobacco workers, plantation labourers, workers in sanitation and conservance, departments cashew workers and small milk producers in the states of Maharashtra, Andhra Pradesh, Assam, Kerala and Gujarat at a very nominal rate.

A better bargain for Policy Holders :

The bonus rates have substantially increased to 24.8 for Endowment from 12.80 per thousand & 31 for whole life with profit plans from Rs. 16.

LIC in nation building projects :

Not only in India but all over the world the general public are wonderstruck when they think of the wealth of LIC. A correct picture however, is to emerge from the facts.

In India, the total bank deposits exceed Rs. 23,000 Crs. The wealth of the LIC is one fifth of the banking industries. All over the world this is so. And rightly so because when someone insures his life, investment motive has to be secondary.

The LIC also gives loans to its policy holders on the security of their policies. It invests in industrial ventures in the public sector, & in the private corporation sectors. Thus, LIC is engaged in mobilising funds and innovation thereby contributing its share to the economic development of the country,

Policy Holders know that major national development projects which in turn result in their welfare have been made possible by small amounts of money they send in as premium. They, in effect, have become the partners in the national development.

LIC's assets are invested for people's welfare. Its funds are invested in socially purposive projects. These have helped to build more houses, to electrify villages & towns, to supply piped water, to provide sanitation facilities & to help Government grow more trees. Thus, LIC's contributions not only help provide better living conditions to countless number of people, but have also helped to provide an impetus to the growth of small scale & agro based industries for the betterment of both urban and rural people.

The nationalised set up had brought in a changed pattern to extend the security & protection for life insurance to the largest number of families and especially in remote rural areas. They have been taken up to commitment of serving the policy holders. The expansion of business led to a larger investment of peoples' savings in National

Development Plan which in turn brought about an improved standard of living.

LIC has done notable work in promoting saving habit. It can do very much more to channelise a good portion of the additional incomes which so many groups of our people are earning especially in rural areas & industrial centres, into national building investments.

Conclusion :

25 years ago, LIC was nationalised. Dr. C. D. Deshmukh, the then finance minister, declared in the Parliament that day, "the nationalisation of Life Insurance will be another milestone on the road the country has chosen in order to reach its goal of a Socialistic pattern of Society. It is a measure conceived in a genuine spirit of service to the people.

It is pertinent to point out now that Life Insurance is one of the commodities whose price has not increased despite the sharp increase to the price of other related commodities.

It would be appropriate to suffice it to say on LIC's role in promoting social welfare that it truly practices what John. F. Kennedy, President of the U.S.A. said "DO NOT ASK WHAT THE NATION CAN DO FOR YOU, ASK WHAT YOU, CAN, DO FOR THE NATION".

[PRIZE WINNING ESSAY IN THE ESSAY COMPETITION CONDUCTED BY LIFE INSURANCE CORPORATION.]

LUST VERSUS LOVE

Lust is a Torrential falls,
Love is a spring.

Lust is a storm,
Love is a Cool Breeze.

Lust is a Volcano,
Love is a mountain peak.

Lust is outrageous,
Love is spontaneous.

Lust is Devilish,
Love is Divine.

Lust is Sea water,
Love is Coconut water.

Lust is a Bombshell,
Love is a conch shell.

Lust is a Black coal,
Love is a Bright Diamond.

Lust is Lavish,
Love is Slavish.

Lust is Ephemeral,
Love is Eternal.

—V. DEVISHREE
III B.A., Literature

AMUSE YOURSELF!

1. Mr. X is an ideal husband ; one who adores his wife.
Mr. Y is a hen-pecked one.
Whtheeny met—
Mr. X : “My wife is an angel!”
Mr. Y : “Gosh! You are lucky. Mine is still living!”
2. Town Boy : “Look at the bunch of cows!”
Country Boy : “Not bunch - herd!”
Town Boy : “Heard what?”
Country Boy : “Herd of cows!”
Town Boy : “Of course, I've heard of cows!”
Country Boy : “No - A cow - herd!”
Town Boy : “Why should I bother what a cow heard? I've got no secrets from cow!”
3. Boy teaching a parrot : Say “I can talk”
Parrot : “I can talk”
Boy : “I can walk”
Parrot : “I can walk”
Boy : “I can fly”
Parrot : “That's a lie!”

—S. VIDYA
III B.A. Lit.

Service vs Son

K. SUBASRI, I B.A. Litt

Lakshminarasimhan was a young lad in his teens. He had completed his High School studies with flying colours and was under graduation, when he lost his mother - the only surviving parent. Till then he was very ambitious to do his post-graduation and establish the well-earned name of his father. At this stage, the demise of his mother made him feel and paint a gloomy picture of his future. Virtually, he was an orphan.

A great philanthropist and a well-wisher of his father, Narayanan, was living nearby. He too was shocked to hear the fate of this boy. Boldly he stepped into the shoes of his father and took the boy under his custody. Whenever time permitted, he used to tell him stories from The Ramayana and The Mahabharata.

Days went by. Lakshminarasimhan post-graduated. He did not forget the vow he had taken. For all purposes he was practically treated as Narayanan's son. So, Narayanan had succeeded in finding out a good-looking and well-behaved spouse to Lakshminarasimhan. Both son & daughter-in-law were happily spending their days in their adopted parent's house.

One more calamity engulfed Lakshminarasimhan. The cruel fate snatched away Narayanan from their midst. Yet, the boldness and courage infused in him by Narayanan worked well. Now he did not feel as being orphaned.

He took the reigns of his adopted-father and tried eminently to prove that he was in no way lesser than late Narayanan, in the matter of managing the affairs left undone. All the estates of late Narayanan were inherited by Lakshminarasimhan. Be it service or personal issues he took unbiased decisions.

Such honesty and hardwork brought him to the forefront.

Every employee, who served under him, wanted Lakshminarasimhan's service to continue, since he was reaching superannuation. A farewell party was arranged in honour of him. Ultimately they parted with him full of tears.

He had started to lead his retired-life happily and usefully. Years rolled on.

He gave an advertisement in the press, as follows :

"My Dear son, Dorai ! you left me in your childhood. All my efforts to find you were in vain. But something strikes in me saying you are alive somewhere. Your mother also died about five years back. Owing to advancing age and distress that surrounds me, I am feeling weak. My son, please do come. Let me have a peaceful death by handing over the estate to you. I have decided to bequeath all my property to the nearby temple on 18th, if you do not turn up by that time."

Early morning on 18th, there was a knock at the door. A handsome boy, around 25 years, was standing there, when the servant opened the door. He asked the servant whether his father was inside. The servant told him to wait at the reception hall till his arrival. The servant was overjoyed and conveyed to his master about the arrival of his younger-master. He stepped down from the stairs and was chatting with him for some time. Then Lakshminarasimhan ordered his servant to take care of him and left.

The old man bolted the doors and was about to enter the pooja room, when he heard sound of the calling-bell. He rushed & opened the door. Another person was standing there

his name as Dorai, his son. Lakshminarasimhan was puzzled when he saw another person claiming to be his son. Yet he did not show his anxiety. He beckoned him inside and was conversing with him for some time. After that he seemed to have been convinced and ordered his servant to take his son inside and supply his wants.

Lakshminarasimhan was very much perplexed. However, he maintained his calmness and started attending to his routine. He was ready to take his food when he heard someone calling from outside. There came another person. Even before Lakshminarasimhan had asked him, the new-comer told everything about himself and revealed the identity to prove that he was his lost son, Dorai. Both hugged each other and were silent for sometime.

Now Lakshminarasimhan was on the fact-finding mission, since so far three had come claiming right to the property, as a natural heir. He had decided to ask one and the same question to all of them, individually. So, he asked one after another "My son, the

huge property will all be yours, after my death. You should be able to take care of them. Some may try to kill you and snatch away the whole property. You should be able to face it bravely. What are you going to do, say ?

First boy told him that he was not afraid of killing those who dare face him as he had a track record in that. Second person also confirmed more or less in the same way. This third, sprang from his seat on being asked the question and said that he was a great criminal notorious for his acts. Also tried to compromise saying that such acts were done by him only after he had left his beloved father, Lakshminarasimhan.

All those conversations were tape recorded by the Police Officials who were hiding in a corner of the hall. All the three were actually wanted by the Police for one crime or other and they were immediately hand-cuffed.

The entire Police Department praised Lakshminarasimhan for having helped his own Department, even after his retirement, even though he had no son to fall back upon.

—x: X :x—

Quotable Quotes

'A Gardener rears a rose but cannot control its scent as it runs with any breeze it likes'

—Nepali proverb.

'Man lives by deeds not years'

—Fulton Sheen.

...M. JAYAVIDYA, III B.Sc. Physics

AM I A HANDICAP?

I was born in this world,
but I cannot speak a word
While everyone enjoys talking,
I enjoy watching.

I don't know what is sound,
because I never heard a sound,
While everyone enjoys talking,
I enjoy watching.

God did not cheat me,
He has at least given me
The gift to watch the world,
That is which makes me bold.

—V. GOMATHI,
II B.A. Literature

I COULD HAVE BEEN

... an actor, but my father created a scene
... an aeromodellar, but I wanted more than plane fun
... a Banker, but the job did not hold any interest
... a carpenter, but the idea was shelved
... a chauffeur, but I didn't have the drive
... a dentist, but I didn't have the pull
... a farmer, but the idea never cropped up
... a jockey, but I let that idea ride
... a lawyer, but that didn't appeal
... a painter, but I brushed the idea aside
... a photographer, but that didn't click
... a soldier, but I fought the impulse
... a tailor, but I didn't measure up.

—K. JAYALAKSHMI
II B. Com.

"DAFFYNITIONS"

—Delirious Definitions that Defy the Dictionary—

- ADULT** : A person who has stopped growing at both ends and started growing in the middle.
- ANT** : A small insect that, though always at work, still finds time to go on picnics.
- BORE** : One who insists upon talking about himself when you want to talk about yourself.
- BRIDGE** : A card game in which a good deal depends upon a 'good deal'.
- CLASSICAL MUSIC** : The kind we keep hoping - will turn into a tune.
- HOSPITALS** : Places where people who are run down wind up.
- TRAFFIC LIGHT** : A light green light that changes to red as your car approaches.
- TACT** : The ability to make your guests feel at home when you really wish they were.

—S. VIDYA
III B.A. Lit.

HOW DO WE LOSE OUR MEMORY

SESHAN KALAVATHI, I.B.A. History

Some people lose their memory after some accident or on hearing some tragic news. Such people forget their past and even fail to recognise their close friends and relatives. So much so that they even forget their own names. In psychology this disease is called 'amnesia'

Amnesia is caused by many factors. Head injury, Mental shock, extreme tiredness, ill effects of medicine, surgery of brain, psychological processes, old age and after effects of drinking are some of the reasons which reduce or completely destroy memory. What ever may be the reasons causing amnesia, its effect on the brain is almost the same in each case. Memory is to be stored in the brain as a 'memory-trace'. What makes up this trace is not known. According to one theory each experience sets up on oscillating pattern or wave of electrical excitation in a group of cells. Each learning experience generates its own pattern of excitation. A given neuron can participate in thousands of separate memories but its removal will not appreciably diminish any of them.

Memory is considered a three-part system. Sensory-information-store (SIS), short-term-memory (STM), and long-term-memory (LTM). Information can last for only about three-tenths of the second in SIS. If it has not been selected and transferred to short term memory within this time, it fades away.

STM is used for carrying information a person needs for a few seconds, but can afford to forget later. Two characteristics of STM present its use as a permanent information store. First, concentration is required to maintain a particular piece of information in it. Second, it is able to store only six or seven items such as seven digit telephone number.

For any information to be permanently stored, it has to pass by the mechanism of rehearsal.

The LTM has virtually unlimited capacity. It allows a person to remember events that have happened before. Permanent memory takes place through structural changes in nerve cells, caused by patterns of electrical activity in these cells.

When somebody suffers from amnesia, he forgets events either preceding it or following it. It can last for weeks, months and for years. There are people who have lost memory for life. When memory is restored, one remembers all the forgotten things but forgets events which took place during the period, when one has lost the memory. One thing is however certain that in spite of the restoration of memory, some after-effects do remain thereby weakening the memory. In the cases involving loss of memory, assistance of psychiatrists should be obtained immediately. Normally, old age weakens memory, but sometimes peptic-ulcer, high blood-pressure asthma etc. also affect memory.

THE THREE THINGS

Three things which do not wait for anybody
Time, Death and Customers;

Three things which come across once in life
Mother, Father and Youth;

Three things to be aware of
Bad Society, Selfishness and Sleepiness;

Three things to be hidden
Alms, Woman, degrading others openly;

Three people to be honoured
Father, Mother and Teacher;

Three things not to be forgotten
Duty, Loyalty and Right Action;

Three things which destroy the body
Anger, Avarice and Greed;

Three things that keep the heart pure
Honesty, Justice and Faith in God;

Three people to be shunned
Atheist, Drunkard and Woman not related;

Three things to be interested in
Love, Alms and Forgiveness;

Three people to be pitied
Orphans, the Mad and the Hungry;

Three things which uphold a man's position
Truth, Right income and Courage;

Three things which reveal foolishness
Superfluous talk, Rage and Interruption;

Three things which keep the doctor away
Cleanliness, Good exercise and Nutritious food.

Translated from
Naseem-e-Sahar

S. RATHNA, II B. Com.

Words of 'Age'!

Boldness - Courage.

Wanton Mischief - Outrage.

A small dwelling place - Cottage.

To take in service - Engage.

Uncivilised or Cruel - Savage.

Collection - Assemblage.

Carry on - Wage.

Practice - Usage.

Way - Passage.

Injury or Loss - Damage.

Vehicle for carrying - Carriage.

Communication - Message.

—M. JAYAVIDYA
III B. Sc. Phy.

THROUGH THE CHILD'S EYE (Clouds)

Tiny flakes of white floated here
and there,

The child saw and exclaimed
"Mummy, look the wind has been
very naughty",

"It has blown God's sack of cotton,
away from him",

The innocent child was pointing
to the sky,

The mother smiled silently.

—S. VIDYA, III B.A. Lit.

Trick with Numbers

1. $0 \times 9 + 8 = 8$
2. $09 \times 9 + 7 = 88$
3. $098 \times 9 + 6 = 888$
4. $0987 \times 9 + 5 = 8888$
5. $09876 \times 9 + 4 = 88888$
6. $098765 \times 9 + 3 = 888888$
7. $0987654 \times 9 + 2 = 8888888$
8. $09876543 \times 9 + 1 = 88888888$
9. $098765432 \times 9 + 0 = 888888888$

—V. RADHA, III B.A. (Lit.)

DEFINITIONS ?

- NEIGHBOUR : One who knows more about your affairs than you do.
- JOKE : Enjoyed by some and misunderstood by most.
- SECRET : Something a woman tells everybody not to tell anybody.
- BARGAIN : Something you figure out less after you've bought it.
- SEX : It takes the shortest time and creates the longest trouble.
- EXPERIENCE: That's what you've got after you've already made the misfortune.
- LOVE : Is an ocean of emotion entirely surrounded by expenses.

—K. SUKANYA, I B.Sc. Botany

A Child learns by what he lives with

- If a child lives with approval
he learns to like himself;
- If a child lives with acceptance
he learns to love;
- If a child lives with criticism
he learns to condemn;
- If a child lives with encouragement
he learns to be confident;
- If a child lives with hostility
he learns to fight;
- If a child lives with jealousy
he learns to feel guilty;
- If a child lives with recognition
he learns to have a goal;
- If a child lives with friendliness
he learns how nice a place world is.

—Compiled by

R. BHUVANESHWARI
III B.Com.

Aping Foreign Fashions-is it Good?

Mere utterance of the word, "Fashion" has become the fashion of the day. By fashion most people mean only the blind imitation of what the foreigners say and do, without even thinking for a while the suitability of the condition. They do not ponder for a moment, the situation in which we are and whether it is possible to follow the foreign ideas without sacrificing our own glory. We should not become slaves to the so called foreign fashion. Instead, we should have faith in ourselves, in our own heritage and culture and proceed towards progress and not towards catastrophe, aping foreign fashions.

Most of the Indians simply imitate particularly the westerners in their appearance and day-to-day habits. For eg., Wearing suits, smoking and drinking. The Indians waste all their time in toying to thrust into the minds of the masses all that they had seen in foreign countries. They thus inculcate in them the spirit to lose self-thinking, and make them assume a false prestige and let them derive pleasure in boasting about their foreign visits.

India is still lagging behind the western countries in the field of science, Medicine and Technology. It is still economically an under developed country. If people of this under developed country try to emulate their counterparts in the aforesaid fields it becomes a matter of appreciation. Instead, if they try to cling to the fashions and habits of Westerners it is to be condemned.

It does not mean that following foreign habits should altogether be stopped. What is worthy should be followed, leaving out the unwanted. In doing so, we should scrutinise the feasibility to adhere to their way of living. An Englishman has to wear a suit to protect himself from the cold weather. So also he should smoke and drink to keep himself warm in such a cold climate, these become necessities in his life. He is forced to follow these habits for climatic reasons. But an Indian, trying to imitate foreigners in this respect is foolish, for India is in the tropical zone. Suits are unnecessary and over harmful to our health.

The readers should not misconceive my notions. What I wish to emphasize is that we should not follow western fashions which would never bring any good at all either to our economic system or to our social life. The Indians, by adhering to the Western habits are spoiling our traditional culture slowly.

It is not at all wrong for people to long for new things. Life won't be boring if they try to do something and achieve somethings near without losing culture and tradition. If one is able to distinguish between the good and bad he can follow any fashion in any part of the world.

—K. LATHA, II B. Com.

The Magic of Love

*Love is like Magic
And it always will be,
For love still remains
Life's Sweet Mystery.*

*Love works in ways
That are wondrous and strange
And there's nothing in life
That love cannot change.*

*Love can transform
The most commonplace
Into beauty and splendour,
Sweetness and grace.*

*Love is unselfish,
Understanding and Kind
For it sees with its Heart
And not with its mind,*

*Love is the answer
That everyone seeks-
Love is the language
That every Heart speaks.*

*Love can't be bought,
It is priceless and free,
Love like pure magic
Is a sweet Mystery.*

by.

G. CHITRA, II B.A. Literature

Neighbours, Neighbours and Still More Neighbours...

Tired and hungry after a day's hard work, I boarded the bus bound for home. With visions of hot steaming cups of coffee, and a cool, refreshing, bath in mind, I somehow managed to curb my irritation at being poked in the ribs with an umbrella and having my toes trod on. Home at last! I quickened my footsteps and entered the drawing room and stopped dead in my hacks. My mother glanced apologetically at me.

My neighbour, Mrs. "Chatter"ley noted for her loquacity was giving her best performance today of all days. She somehow reminded me of a fast express train which sped by without halting at any station. Though I tried to slink by, I was unsuccessful and my gracious neighbour regaled me with stories of local gossip from her repertoire, flavoured with a spice of her caustic tongue and coloured me with the essence of her imagination. It was quite late in the evening when she remembered she had an appointment with a friend and then, I wearily dragged myself into my room.

If it isn't Mrs Chatterley, it is Mrs. Bumble who unstintingly exalted the meritorious performance of her children. Now and then, she punctuated her account expatiating at length on her imaginary illness! What though I huffed & hawed; squimmed or yawned; there was no respite for me! What a merciful release! I dashed to attend the telephone that rang just then.

Yet another interesting character is Miss. Wag Tongue, a ponderous and heavy lady whose face resembles a painter's palette which has colours mixed haphazardly... what with foundation, eye-shadow, rouge, and a splash of red on her thin lips! She had the facility of expression especially when it bordered on the realm of negative criticism.

Thus my neighbourhood consists of characters who seem to have emerged right out of play. They seem to unreal, yet, for the few who have to put up with them, they are real palpable, characters. Sometimes, I am widely disturbed from siesta, when my eardrums are assailed by the heated discussions of the fair sex who air their knowledge of recipes, gardening or dresses!

Other than this, for entertainment, we have the local elections in our vicinity, when each person vies with another to attain the coveted post of committee chairman, but ends up singing glories of the deeds, or should I say, misdeeds of their colleagues.

I guess it would have been a serene world with little or no excitement except for the emotional display presented by people who have nothing better to do, other than to relate tall stories about each other. Coming to think of it, these are undoubtedly the spices that lend variety to life in general, which otherwise would be too humdrum.

—S. VIDYA, III B. A. Lit.

The Story of Life !

The story of life is the story of Love.

The secret of love is in the act of giving.

The glory of giving comes from the heart in caring.

And caring comes only from believing.

So Believe in yourself

And believe that God

made you a very special person !

Pleasure comes from without ; but Joy

comes from within.

—M. TAYA VIDYA, III Physics

Festivals-The Spice of Life!

—M. JAYAVIDYA, III B.Sc. Physics

India is a land of festivals. Festivals drive away the monotony of routine life and are invigorating. Kids, more than anybody else eagerly look forward to festivals and love them. Everybody including ourselves must have dreamt of our yesteryears and would have gone reatures over them.

Children begin to feel the oncoming "Diwali" several days ahead and go on chatting over it. The bazaars are busy. New Cracker-shops come up everywhere. Leading shops exhibit their wares in fashionable and delightful manner pleasing to the eyes in colourful lights. Yonder shots of crackers deafen our ears. The little boys and girls take pleasure at the approach of the festival and go on bragging about it. Small urchins with torn clothes over them watch with glee the flower pots pouring out the flowers in various colours, aeroplanes and various kinds of rockets scaling the sky fired by children of well-off families. You might even observe some of them picking up the unexploded crackers and trying to create a smokefire. Newclothes are worn, grand sweets are eaten and people greet each other. There is a spirit of comradeship everywhere. Women talk about their saris, recently married couple have their 'Thalai Deepavali', visit friends, see pictures and spend the day in gaiety. Even the "haventos" try their best to get a new set of clothes according to their mite and try to forget the cares and anxieties of the morrow. So the day passes on with the deafening noise of crackers slowly dying down. People begin to worry about the expenditure incurred after the passing of the happy day !

Christmas is also a festival when Santaclaus is eagerly awaited for the presents

which he will bring to the children and tie them to the 'Christmas tree'. The dress he wears is quite amusing to little children. Christmas week is celebrated with carols, parties etc. Cakes of different types and tastes are made. People visit the churches on X-Mas day and offer their prayer. People of all religions greet them and participate in their function. This is followed by wedding bells ringing for the engaged couples. Greeting cards of different varieties are sold like hot cakes and sent to all. The Postal department has a heavy time in carrying and delivering them.

Closely follows the New Year. The first of January is generally taken to be a universal first day of the New Year although we have Tamil and Telugu New Year days. Again there is a spate of greeting New Year Cards. Of late cracker sounds are heard to herald the arrival of the New Year. People generally hope for a 'Happy New Year' although there are many ups and downs in life. Every where good wishes in abundant measure are exchanged and a spirit of mutual affection prevails.

Within a fortnight of the New Year the grand festival 'PONGAL' follows. Sugarcane and Turmeric Plants are heaped in street corners and again the Children look at the sugarcane with their mouth watering ! Here too people do not hesitate to celebrate it with pomp and pageantry as it is a thanks-giving festival for the good harvest. The Almighty is praised for his bountiful grace, new clothes are worn, sweet rice with milk and jaggery is prepared, feasts are given to near and dear. THIRUVALLUVAR Day is celebrated in combination of the Pongal festival. One day is allotted to farmers as 'UZHAVAR THINAM'

The bulls which tilled the land are honoured. 'JALLIKATTU' is conducted - It is a thrilling game for the youth who have to catch and control the sturdy bulls with their fierce horns painted and take the 'Prize Money' tied to their necks. It is considered as a heroic sport of Tamilnadu called 'Veera vilayattu'. Thus both merrymaking and valour is combined on that day.

In these hard days people fear the arrival of festivals for the expenditure they involve. But still they do not hesitate to borrow and spend to celebrate them atleast for their Children's sake. The pleasure they derive makes them forget their sorrows and sufferings. It is on these days that sons and daughters at distant places gather together and a family get-together takes place.

Festivals form part and parcel of human lives. They contribute to the economy of the country. People spend and one Man's spending is another Man's earning. Thus money rotates and the Gross National Output increases. Traders, Merchants, Shops etc thrive due to festivals. Our Government also arranged for the 'Festival of India' in Paris and other various European Capitals to bring out the Glory of Indian art and Culture.

Having written much about them I can hear my best friend Padma asking 'What do Students get?'. 'Why, Padma, Are we not getting adequate holidays?'. 'Quite true, Jaya, what about the New Sarees we pester our parents to buy?'.
Yes! We cannot miss festivals which drive away the boredom of human life and make life interesting.

Yes! We cannot miss festivals which drive away the boredom of human life and make life interesting.

—o: O :o—

Its Nothing

I wanted to tell you somany things,
You asked me to tell you anything,
I proposed to tell you a few things,
Doing that I forgot something,
It was indeed an important thing,
Trying to think of that particular thing,
I forgot everything,
Leave it, Alas! its Nothing!

—K. SUKANYA, I Botan^y

TWO EPISTLES

Dearest,

The very thought of you
Is like a song.
That makes sweet music
in my heart
the whole day long.
I know a smile I love to see.
A Voice I love to hear,
I know a hand I love to hold,
A presence I love near,
I know a heart, a lovely heart,
That's thoughtful, fine and true
I know them all and love them all
for they belong to you!

—NALINA KEERAN, III Year Botany

To my Everloving Friend

I loved you at my first sight,
Along all days and nights,
You accompanied me in my flight,
Along all the heights,
My love for you cannot be defined,
But I am sure that it is divine,
You are the light of my heart,
You are the figure of my art,
You gave me gay, and paved my way,
How can I pay for your love today,
Days were fine, when you were mine
Why did you part with tears in my heart,
How can I bid you good bye?

—K. PADMAVATHI, I B.Com.

SPARK OF HAPPINESS

In the dimly lit corridor of Gramiya Hospital, a man paced about in visible agitation and excitement, Ramcharam, the prospective father was undergoing mixed feelings, as he eagerly waited for the nurse to give him news of the arrival of the new member to his family.

Just then, a door creaked open to reveal a solemn-looking doctor standing with down cast eyes. Ramacharan ran to him and asked him "Is it a boy or girl? How is my wife?" The doctor sadly looked at him and blunted out "I am sorry to say that your son was born dead, with great difficulty we have saved your wife but she has not yet regained consciousness."

Ramacharan was stunned to hear this news. All beautiful dreams for his new born shattered to pieces as he blindly groped for a chair. Tears unconsciously trickled down his cheeks as he remembered how his young wife used to stay up late at night designing baby clothes and decorating the nursery. The comforting words of the doctor fell on deaf ears as he realized that his frail wife would never survive if she were to know of her dead child.

"No, I am not going to watch her die", said Ramcharan in a determined tone. He assured the doctor that he would return after a few minutes and begged him not to tell anything to his wife.

Blinded by rain and darkness he stumbled to an equally dimly to dilapidated mansion. The faint rays of the street light fell across the old dusty board - "Bharitiya Orphanage". After a great deal of hanging upon the door he managed to awaken the matron of the orphanage. A fat middle aged lady ushered Ramcharan through the dark and dimly lit corridor to a small office. Ramcharan quickly unfolded his story to her and expressed his desire to adopt a child. He was led to a huge dormitory where in small cribs many babies slept. As he looked at the first crib he saw a cute baby with curly hair and a contented smile on her lips. The matron told him that her mother had died soon after giving birth to her. Ramcharan knew at once that his search had come to an end. He experienced a strange kind of happiness coupled with a nagging fear as he tenderly kissed the child.

At first the matron was not ready to allow Ramcharan to take custody of the child so quickly. With great deal of persuasion she at last gave him.

The matron watched the silhouetted figure of Ramcharan lovingly holding the precious bundle of life, walking purposefully towards Gramiya Hospital.

The Incredible Mystery

It was dark. I got down from the bus with my baggage. There was nobody on the main road, I stood there for some time perplexed. Not that I was afraid of darkness or for that matter ghosts, whose existence I do not believe in.

I was transferred to Utkar village and I had not been there before. I did not know which way to go. Collecting my luggage I chose the footpath which led to a small village a few furlongs away. As I was walking the mud-path, I heard the sound of anklets and I looked back. A woman was coming behind me.

"Excuse me", I said, "Will you please show me the way to the Headman's house?"

"Sure", she said to me and led the way. She showed me the house, I thanked her and we parted.

The Headman allowed me to stay there that night. He showed me a house for rent the next day. A week passed without anything noteworthy. There was not much change in the nature of my job. I was able to make a few friends. But neither did I see or hear about the lady who guided me to the village.

One evening as I was relaxing in a chair, I heard the sound of anklets. I saw that lady and greeted her with a smile.

"I am Radha", she said, "How are you?"

"Fine. I didn't see you anywhere this week?"

"I was busy, by the way where are you working?"

I told her about myself and gathered that she had finished her graduation and had a brother. We used to meet regularly after

that. There was one thing peculiar about her the way she came and went.

One day I wanted to accompany her to her house. I went inside to wear my slippers. But before I came out she was gone. I thought that perhaps she was in a hurry and so did not take serious notice of it.

The other day I was listening to Mohd. Rafi on my tape recorder, the audio went off suddenly and the calendar started swinging violently. The window panes locked automatically, and I could feel the room temperature receding. As I sat there astounded, I heard the familiar sound of Radha's anklets. She came as though nothing was wrong, kept talking to me as usual, and when she went out the tape resumed singing. Normalcy returned. That was the first time, I started thinking that something was wrong about her. But our friendship continued, inspite of many such instances.

In my office one day, there was a discussion on ghosts. One of them said that he had actually seen ghosts. I was the first and the only one to deny the existence of ghosts. He drew a planchet and with an inverted tumbler which moved over the alphabets claimed that he talked to ghosts. Yet I did not believe him.

I was winding up my stay in Utkar because my three year duty there was coming to a close. There was a party at the Headman's house on this occasion. The Headman's son who had become my friend, had arranged for this.

Radha came to my house that day. I requested her to accompany me to the party and she had willingly accepted my offer. She came with me upto the entrance of the Headman's house and said, "Vinay, I am sorry, I cannot come with you inside."

Devotee's Darshan

The taxi discharged me outside the ornate gates of the twelfth century temple. I fidgeted clumsily in the blue-bordered sari and covered my arms with its pallav. Leaving my slippers at the temple entrance I stepped for the first time on the marble coldness of the temple steps.

The age old temple of exquisite beauty stood halved by the morning sun carefree urchins and playful monkeyss camped on the steps. Temple goers, antlike and hurrying, were oblivious to the splendour in stone around them.

For the first time in all my 26 years, I had entered a temple. I felt exultant, defiant. My cool, agnostic eyes would miss nothing. A razor-sharp mind and photographic memory would absorb the minutest detail; my neurones were excited on tiptoe.

I hesitated, wondering how to proceed through the maze of religious rituals, when a black mercedes gleamed at the temple entrance, was it my good fortune that a central minister and his family had come for pooja on the same day? The venerable VIP in white dhoti stepped out with his large, khadi-clad wife, two well-groomed daughters and a grandson. They were heralded by a jeepful of policemen who leapt out brandishing their lathis to clear the way.

The attention of the temple-going crowd, including myself, was temporarily diverted by their arrival. Eager eyes peered between heads for this other darshan and ogled at the minister as he proceeded up the steps with bowed head, his few grey hairs glistened in the morning sun. His fat wife moved with cumbersome gait, the two daughters looked bored.

A small man in a blue suit, with well-oiled, plastered down hair led them towards the outer facade of the temple. He was a specially appointed guide who smiled all the time as he addressed the minister and bowed after each sentence. I edged closer, so as to hear him.

"...twelfth century architecture. The original carvings were covered by a thick outer layer to protect them from the ravages of sand and sea". He led the way to the scaffolding at the eastern corner. Through it one could see where the outer layers had been chiselled away to reveal the exquisite sculputere below.

"The work of uncovering the original was started only ten years ago", he explained bowing. The Minister nodded, asked a few questions and walked on.

"This way Madam, please" the guide smiled at me. I had been mistaken to be a member of the minister's family. Good, perhaps I could get darshan at the inner temple without paying anything. Already I could see them with their pendulous stomachs and greedy eyes, ushering the minister, hands outstretched for dakshina all the time

"I wish Pitaji would stop asking questions about the temple", yawned the minister's daughter.

"What a fuss over a dreary temple" said her sister. Three policemen pressed forward, clearing the way for the minister. I was certain now, that I had been mistaken for a member of their group, So I began to feel bolder.

"It is true that only Hindus can enter the temple?" I asked the guide.

"Yes madam only Hindus" he smiled.

"But Hindus talk of acceptance and tolerance". I said "How".

"Why?" I asked her.

"I cannot say. So, see you sometime."

"Saying so, she walked off, paying no heed to my words. A little bit dejected, I went in. The party went on well. After dinner I had the chance to glance at their photo album. In one page I saw Radha's photograph. I was taken aback and when I asked the Headman's son about her, he said

that she was his sister who had died four years ago. There was an explosion in my mind. Now I knew the reason why she or I did not come to the party.

It is five years since all this happened. I am now in Calcutta. I do think about Radha often, but have never seen her after that. One thing is certain, I do not go challenging the existence of ghosts any more.

—BHUVANESWARI
III B. Com.

ANONYMOUS

To handle yourself: Use your hand and to handle others use your heart.

If you cannot do great things, you can do small things in a great way.

If you wish to travel back in time music is the surest and most gentle of all roads.

On a mountain-climbing expedition the Swiss guide warned a tourist, "Be especially careful not to fall here-it's a dangerous place. But if you do fall, he added nonchalantly," remember to look to the right-the view is extraordinary".

—NALINA KEERAN, III Year Botany

JOKE

Best solution

Actress's would be :- If we get married will you give up acting in films?

Actress :- Yes.

Actress's would be :- Will you give up meeting producers and directors?

Actress :- Yes.

Actress's would be :- What else will you give up?

Actress :- Best thing I would give up marrying you.

— K. SUKANYA, I Botany

"People of other religions can get Lord's Darshan when he comes out in the rath once a year on Festival day."

"But what if an outsider enters the temple?" I persisted "How does anyone know if one is Hindu, Muslim or christian?"

"The all-seeing Lord is never fooled and the punishment is deadly. There is a story of a woman who entered the temple disguised as a Hindu. When she stepped in she was bitten to death by a snake".

I shuddered silently.

I was close enough to the minister to see the red stone gleam in his ring. He had a fixed, benign smile for the crowd, much like a god pleased with his people. He was led forward while the ogled crowds, palefaced kids, timid, sariclad women and bent old ladies, peering over one another for his darshan, beauty was far beyond my expectations. I had not reckoned that my first visit to a temple would stir such unknown depths of feeling in me, causing a mixture of pleasure and pain. I tried to focus my mind clearly, but intellect and cool reasoning were blurring at the edges. My senses clamoured over each other, the neurones over-excited and fatigued by the stimulus.

Just outside the inner temple, a giant banyan tree quite took my breath away, Graceful, widespread branches supported by solid prop roots thrust into the ground like pillars, canopy of leaves fluttered against a cloudless sky; monkeys swung from the branches and grinned audaciously at me.

Something ageless about this tree, as if it had stood there centuries before the temple. I looked curiously at the little pieces of red stones, hundreds of them tied with thread to the branches.

"The Batavriksha", said the guide smiling. "if you make a secret wish and tie a stone to the tree, it will come true. And when

your wish is fulfilled, you come back to untie the stone and offer prayers to Lord Krishna".

I wondered how one could identify one's among hundreds of others. On an impulse I made a wish and hung my piece of red stone on the tree.

The inner temple. A small courtyard with marble floor to its dark interior, lit by brass lamps that hung from the roof ordinary visitors were squeezed to the walls by the police, while we moved forward. It is nice to be a VIP even for a few hours.

It took some time for the eyes to adjust. Three huge, many-tiered brass lamps hung from the dark void of the roof, its numerous tiny flames flickering with yellow light. Their moving shadows fell on the figures of three deities, smothered in garlands of jasmine and marigold, draped in silk and jewels. The pandas led us through a narrow unlit passage round the sanctum sanctorum, while a complex jumble of words poured forth from the lips of an old pujari.

I was filled with a rush of fear and disgust as I stepped gingerly on the floor covered with water and dirt. 'Filthy dungeon' muttered the daughter in yellow chiffon.

I missed the reassuring voice of the guide, who had wisely stayed away from the inner temple. After the night marsh walk through the narrow, unlit passage, we stood face to face with the three deities who seemed to come alive in the dancing shadows. After all, three thousand years of culture and religion.

A huge brow cockroach crawled over the central figure of Lord Krishna. Then two, three, shivering, I bowed my head.

The Minister, a very religious man, took his time in the inner temple, quite oblivious to the darkness and filth. We stepped out into the sun. The daughters stood cursing in the courtyard while the grandson looked nuzzled.

I leaned against the cool marble wall of the courtyard and tried to fit my bizarre experience into thoughts. What hands and minds had created this splendour in stone, I wondered, gazing at the temple walls. And what degrading aspect of humanity had dragged it to the present state of filth, without the slightest shame or regret?

The Minister and his wife were stepping out with bowed heads. A sudden commotion had broken out from the crowds inside. An old woman had slipped and fallen in the dark interior of the inner temple.

"utto, utto, get up!" screamed the policemen.

They said she had broken her leg. "It happens often to old women" explained the

guide who was back with his smiles, "But they still come, because it is often the wish of a lifetime to visit this temple. And what better fortune than to fall at the feet of the Lord?"

Darshan over, the VIPs made their way towards the temple entrance. The crowds gathered at the steps and cheered. "Minister saab zindabad! Minister saab zindabad".

Benign smile widened, he bowed his head at the people, climbed the Mercedes with his family and drove away.

The old woman with the broken leg had been deposited outside the gate where she sat wailing. She will be taken to hospital, they assured me. The ten rupees that I held unused in my hand I gave her, hailed a taxi and went to my hotel.

—S. RATHNA, II B. Com.

II Prize Creative Writing

JOKE

Amal was annoyed with his wife.

"Good heavens, Amrita, I wonder why God made you women so beautiful but so stupid?"

Amrit answered, "God made us beautiful so that men could love us, then he made us stupid, so that we could love you in return."

A young girl walked up to an elderly woman who appeared to be the matron of the boys' hostel and said, "I wish to meet Visu, may I go to his room", and "Who are you? May I know" asked the woman. "I am his sister" declared the girl.

"Well I am glad to meet you my dear" said the woman, "I am his mother."

—G. PRIYA
I Literature

The Strange Meeting

S. VIDYA, III Litt.
III Prize Creative Writing

"Nature was in full swing, the glistening river ran across the gravel beds and lay resting in black pools in which multi-coloured fishes swam, the young rainbow stretched across the sky, the silky oaks grew along the banks and wild willows gave the place a dense, tangled and eerie atmosphere. There was a gully created by a fallen tree, near it was a cave and from it emerged a boy-shy, innocent yet with a look that was penetrating, that seemed to go so well with the atmosphere"—Jane could not believe that she was seeing all this on the canvas that the boy (unknown to her as yet!) held on the board before him. She was amazed looking at it, in fact she had been carried off into that world of caves and willows and was suddenly forced to come back to this cruel world of reality.

"Hei, there, you do lovely painting, I could never paint so well you know!" Jane advanced hopefully. But, she was a bit put-off by the fact that the little boy went on without even turning his head in acknowledgement. Hopefully she went on, in a louder voice, "You there, I said you paint marvellously, aren't you flattered? I would have felt so, had someone complimented me you know". Jane sure felt bad that in her ten-years of life no one had ever complimented her. Her mother was too

busy with doing odd jobs to help three children survive. Her father had died long before she was born. Jane's mother couldn't put her in school and so she was on her own wandering off every day to this park which was her favourite haunt.

Jane got closer to him, that small figure on the bench, and cautiously gave him a small tap fearing a ruder one would upset his easel and paints.

Johnny looked up, slightly shocked, his eyes stared at her, they were large and blue, a light, opaque blue, and if on a sunny day you lock straight at the sky you would feel perhaps the depth of the blue (that was there!) and that now beheld Jane. He gave a hesitant smile, a smile that showed Johnny was not likely to continue a long conversation with her. He said, "Hei, like my picture?". Jane felt miserable, "Why the hell is he pretending?" "Must be a show-off, a real live-head goofy", she thought. "Oh! wonderful picture, dear boy!" Johnny continued "I wanted to paint that boy's eyes exactly like mine you know, I have often looked at my eyes in the mirror, and felt it was my only way to communicate with the world. I love my eyes." Jane was not interested in such introverts, always bragging of their own assets. She smiled and tried to escape. Johnny engrossed in his work, oblivious of Jane.

The day dawned with a slight shower, Jane was sure she would not find him with his paints today. "Ah!", she thought "Good riddance, such a nasty boy was he, talking like that!" But, she was disappointed to see him on the same beach, only his canvas missing.

"I'll try to be nasty today," she thought. She went and sat next to him and said, "Good morn", Johnny was unaware of her presence and continued to look at the sun that was hiding behind the greyish-white clouds shedding silent tears. "Why should I be friends with him?" Jane thought. She got up to walk away. The slight rustle of her scarf on Johnny made him look around. "Hallo, you're the girls I saw yesterday ain't it?" he asked. Jane shrugged, "You should know. I thought your painting looked groovy, but my praise has gone into your head you know, I don't like such smug looks, as if only you know everything, and as if you own the world. I got a lot of friends, I won't introduce them to you, you nasty boy", she went on and on.

Johnny looked puzzled, he looked intently at her mouth, wondering what she was huffing-puffing about. He told her softly, "I don't know what you're saying, I can't hear. I thought you liked me yesterday, why, have I offended you?"

A sea of emotions flooded little Jane's heart, she felt rudely shocked to hear this, now the things began to fit in correctly—"why he had not responded, why he pretended disinterested, why he was hesitant in starting a conversation, why he always seemed to be aloof, indifferent to people around him in the park". She felt miserable for having misjudged him. "I love you", she said making signs. "I sure do like you, I'll take you to my friends tomorrow, we can play and go to the beach, well, if you don't like I'll come to the park daily and talk to you I could give wonderful suggestions to improve your painting you know? Well, you could use me as a model too!" All these sentences were uttered slowly, extremely s-l-o-w-l-y as if only if it was understood life would proceed further for Jane. She was looking back sincerely for a response.

Johnny seemed to understand, he gave a smile, got up pulled Jane to the further end of the park and showed her a "tiny blotch of land, beside the river". He said, "Would you like to play with me here? I have no one to play, I would like to have you for my friend". Jane smiled in acknowledgement and took hold of his hand and went towards the river. The sun that was playing hide-and-seek came out shining gaily as if there would be no sunset again!

With the sudden boom of the TV popularity and numerous TV serials been telecast everyday, the Advertising Agencies are making a bee-line to catch 'dumb-belle's' and 'macho-men' to cast them in eye-catching (head splitting and noisy!) advertisements. The sponsors feel that the only way to attain popularity is to display their products (sadly sometimes over and over again till we are diverted away from and not towards the product!) before and after a popular TV Serial. So, we have Godrej before Buniyaad, Parle Soft Drings (the Zing thing!) before Quiz Time, Nirma or Digiam before Chitrahaar, etc.

Not to blame the sponsors, because their position is more precarious, they have to pay the models and pay the serial makers to get their products known. It is the way these ad's are being shown over and over again that makes it disgusting than popular.

Basically, advertisements may be classified into three types. The jingles that are sung on the radio (most often in supersonic speed and creaky voices), the audiovisual advert's telecast on the Television, thirdly the advertisements that come out on the news paper and all other magazines - English and Vernacular.

If we were to analyse these three types briefly, it would be astonishing to note that very few advertisements have originality, novelty or uniqueness. On a first glance or a first hearing all adverts could appear to be highly individualistic. A second hearing will make the jingle of "Tripp" (soft drink) and "Sprint" (Soft drink again!) very much the same. Both being lemonades both have the lines "lemon and limy... cool, cool experience" etc.

Taking the TV adverts the ads for textiles with models flashing their skirts (most often

in bright crimsons, dull greys or too bright lemon shades) or revealing their perfect shapes in action jeans, are very much the same, be it Mafatlal, Double Bull, Wrangler or Bombay Dyeing.

Why then are advertisements so popular? Why is it that every child of the Indian home keeps muttering "Nirma, washing powder Nirma" or "Colgate Flouriguard"? (It is a sad state of affairs that every consumer is brainwashed today to buy a product!) The popularity of ads lies not in the highly stylistic way they are made but learns to say something when it listens to it over and over again we too begin to sing ads because we see and hear them much too often. So, the advertisers manage to push-off their goods from their godowns into the posh-departmental stores or a creaky window corner shop because they are sure they have brainwashed the people enough, and they are 100 percent sure their products will be taken like like hot-cakes from the market.

Its a frenzy that's 'catching on like fire' (do you know that this line is adapted from 'Rich' coffee ad!) in our society and it has to be eliminated. Not that, soon we will have psychic cases talking nothing other than ad lines. But the society may develop soon an 'ad-phobia' (coinage!) if ads were being showered on them wilfully and otherwise in such a downpour.

What are the benefits of such ads? Well, not much according to me. We have got a chance to know Sonu Walia as the "Marvel" girl. Dimple the heroine who makes girls green with envy and men weak in the knees with her "crowning glory". We know of macho-men like Karan Kapoor or Tarun Dhanrajgir of Bombay Dyeing of Mafatlal. What do we get by knowing these people? An additional burden of remembering the

models along with our already long list of heroines, or extra correspondence for hero-worshippers. There is nothing concrete that can be achieved through such models, other than the fact that the product-makers successfully thrust their products on unwilling consumers.

Perhaps a few years back the range of advertisements was not so varied, nor so oppressive. Within a matter of two years the ads have gained an appreciable individual status for themselves. The factors that have led to this increasing popularity are 'steady flow of petite models who want to gain popularity and be in the lime light overnight, the variety of products being manufactured by top commercial men, the increase in popularity of TV serials where every home spends nearly twenty hours every week watching the TV (as the early man must have watched the fire) and listening to radio. Last of all the wide-mouthed awe with which foreign goods are being accepted. So, naturally people who want to make money get involved in beneficial collaborations to make the people go in for their products. (To state a few-Richardson Hindustan, Kawasaki Bajaj, Avanti Garelli, etc.)

Coming over to advertisements that are splashed over newspapers pages or squeezed in magazine leafs, both achieve instant popularity. "If looks can kill, other TV's are dead" - "Owner's Pride or Neighbour's Envy" - "Solid state Perfection" - could be ads for Konark, Onida or Solidaire. But constant glance through the pages makes the reader opt for one of these TVs not because of their quality but because of their impressive slogans. Are then the consumers betrayed? Or are the product makers trying to lead blind consumers chiefly with the help of their constant accusal would not only be foolish but unjustified. The ads being the essential media to inform consumers about new products, the product-makers have to necessarily display their products in the most effective

way. Should the consumer than be led to a new product merely because he finds the advert impressive? If at all he is led so it is he who should be blamed not the 'prudently clever' product-maker.

An overall assessment of advertisement will then emphasise the fact that though advertisements are the veins of the commercial set up, it should not be used chiefly as an advantage to the commercial men as such. The ads can be impressive, novel or highly expensive one, but this should not betray the consumer, nor lead him to a product that he was disinterested in earlier, but now is inclined towards (thanks to the ad!) with great fervour.

Agreed, that advertisements are the life blood of any commercial set up but should the so called (already too rich!) rich commercial men exploit the (weaker sections!) so called consumers so that they can become more rich. If advertisements were to basically serve the ends of such men alone then such "exploiting tendency oriented ads" should be banned. The product makers lure the consumers to their products by giving additional gifts like "if you buy a refill pack of sunrise you get a spoon, free, or if you buy two cakes of Regal you get a mug free". On the other had if the product makers were to better the quality of their goods, a sensible consumer would naturally opt for it. The so called fake product makers can lean only the insensible, illiterate consumers to their sub-standard goods. Once the cat is out of the bag they will perish, but a new product will take its place and the cycle will continue. Perhaps, nothing can be done to avoid such a vicious cycle but at least we as consumers need not go in for products which are appealing only because of their ads.

The conclusion that I draw by such an analysis then would be that Advertisements could be a vital ingredient in the commercial set up, but no advertisement should be used to mislead a consumer to waste his money on a substandard product.

Women-Career or Home

R. Bhuvanewari, III B.Com.
II Prize Essay Writing

Mankind is swinging forward towards the twenty-first century. Technological developments have brought about cultural and social changes. Accordingly, the expectations of men have changes. There is transformation in the roles they have got to play and the statuses associated with them. Women are no exception to it.

The time of binding women to the kitchen has gone. Nowadays we find women in every walk of life. Importance of education to women is being recognised because education to a woman, means educating her children, i.e., the forth-coming generation.

The fact of educating a woman and making her career-oriented, does not alter her position which she has to play. All the same, she has to become a house-wife, doing the daily chores, bringing up her children and all other activities which she was expected to do in the 17th century, or before. Thus, it is only an added responsibility, where she can show her skills and intelligence. But it means curtailing the time she has to spend with her family.

When a woman chooses to be a house-wife, she plays the leading role in a family, looking after her children and administering the finance. A woman has been basically created and designed by God, for doing soft-natured work, and she specialises in it. She lives to the saying that "There is a woman behind every successful man". There can be a peaceful family life.

On the other hand, when a woman chooses a career, she has to apportion her time to job and family. Linking of women with family is important because, there are very few women, who live alone. By doing the

daily chores a woman gets physically exhausted. Added to it, if she has to go to a job, she is mentally exhausted also. So there is divided attention. Neither can she look after her family efficiently nor concentrate on the job. This becomes a standing rule, and whenever there is a rule, there are exceptions to it.

Choosing a career does not depend only on her wish. With the price index on the increase and the economy in the grip of inflation, there is a financial stress. So in case of financial necessity, a woman has to offer her best support. Here a job is a necessity for her. Survival comes first and luxury next. She has to put up with both the responsibilities, because of financial necessity.

The concept of women doing what men ask them to do, is ridiculous. Yet it is not totally absent. In many a case, women go to work because, their men have asked them to go. And some women who have the initiative and zeal and intelligence to work idle their supernatural skills at home, just because their husband father would not let them go to work. A woman is independent. She has to chose her own future. Men can offer suggestions, but not decisions.

In our society, especially in cities, people look down upon educated women, who do not work, or who prefer to devote their time to family. The argument that the skills of women, should not be wasted in teaching nursery rhymes to their children has to be looked into. Being a housewife does not necessarily mean that she has to waste her intelligence. She can use it in many ways. Social service, in her spare time is the best alternative. She can be a reader to a blind student, or educate the

poor and adults, she can join some good clubs who really reach out to the needy and the poor who are helpless. Going for a job is not the only way wherein she can use her skills. However this argument does not apply to professionally educated women like doctors and engineers, because, the training they have acquired cannot go waste. Wasting of professional education means exploiting the nation's resources and a country like India cannot afford it.

Women have entered all professions. But still they are not treated as equals. Very few women are at the top decision-making positions, because, women lack exposure. Men were exposed to this world right from earlier civilizations. They know what to do and what not to do, through their experience. But women are coming out only in the past century, and the present. To start with, she has certain professions demarcated for her, like that of a nurse, clerk or a lecturer, etc. If without experience she enters other fields, she is at a loss. As Eric puts it, "If a woman can do, all a man can do and even more, then what use is a man?". So, if a woman opts to select a career, she has to be intelligent in

making the decision as to which profession she is choosing.

Basically though women have not been created for hard jobs, but for the soft-natured ones, she has the capacity to do her best in any situation. She is the best administrator. She has the inborn qualities of decision-making in problematic situations. As Milton says,

"The mind in itself and its own place
can make
Heaven out of Hell and Hell out of
Heaven"

A woman has the capacity to change the situation to her advantage. So, if she is in a fix, she can select a job and prove competent both at the job and family, but only if she had the will to be so.

There is no hard and fast rule about the women being only housewives or opting for a career. The circumstances and situations play a role in deciding her future. But one fact is clear. Whether a woman wants to be a housewife or professional is to be decided by HER and not any one else. Only SHE has the right to decide about her FUTURE.

—o:O:o—

JOKE

1. I will bet we have something in our house, you don't have. We have a new baby.
2. We have more than what you have, we have a new daddy.

As the drunken husband tottered up the stairs, his wife said scornfully, 'I hope you are proud of yourself'. 'I am sure anyway,' he replied. 'I knew all along that you would be waiting here with a rolling pin in your hands, but I was brave. I came here anyway.'

—G. PRIYA, I Literature

COLLEGE DAYS

—S. VIDYA, III Litt.
I Prize Poetry Writing

As time slowly moves on and on.....
I stop to ponder.....
Falling leaves and people passing by—
I sigh!
Is this Life..... ?
Is this Life I see saunter past me.....
A nervous teen-ager in tight blue jeans—
The lazy never ending movement of the jaws—
They called us — chewing-gum culture!
Oh! the aura of fun—
Life in College I
Walking aimlessly through streets,
Permanently broke
Doing nothing yet so much
Tired at night,
We'd giggle helplessly
plan out the next day.....
exchange notes.....
lil' girls we.....
our fears and falls
Life—
Lost for ever..... ?
I've left you in my college corridors—
Hours spent chatting and giggling over
nothing at all.....
with pals in a favourite haunt.
Hours spent staring at the wardrobe—
What do I wear ?
Running to class,
feverishly clutching on to notes.....
irritably pushing the hair away from the face.
Oh! Life! I miss you,
Careless, carefree,
wild and innocent so cared for and protected.
Those moments of rebellion,
and the awed fascination for being independent.....
Shy smiles,
that uninhibited youth,
Hei! there! and you'd just made another friend.
Ummmmmmmm
Days dipped in the sun-golden-happy!
I miss you life.
Oh! College days.

I Can Feel You

You lead me forward
in the path of life
as God leads man
but you are not Him.

You guide me to
advance with success
as a father guides his child
but you are not my father.

You strengthen me
to face the realities
of life, as a mother strengthens her
child, but you are not my mother.

You remind me to be
aware of my responsibilities
as a sister or brother would do
but you are neither of them.

You understand well
me and my problems
as a friend would on
but you are not my friend.

You guard me from
the evils of life
as a man would protect
his woman forever
but you are not my man.

Unaware and unknown to me
You lead and guide me
You remind and strengthen me
You understand and guide me
From Sunrise to set, From Moon-rise to Sun-rise.

You are neither a person
nor a gift of nature
which is not visible to me

Oh! yes I remember you
I know you, I can feel you,
I and only I can
Yes! You are none other than

MY HEART.

—S. K. SUSEELA, III Eco.
II Prize

Days Are Changing

A Teacher's Prayer Then and Now,

There were days
When I prayed to Him
to give me powers
to impart great things
so that my students might become
men of eminence

My prayers were answered
and many have become
doctors and diplomats
engineers and executives.

Not one near me now
all flown to different places
I am insignificant before them.

Now I am almost retiring
amidst asthma and cataract
The future is bleak to me
and my prayers change.

"Almighty, give me
Students of mediocrity
Who would become
a Sales-assistant in a Co-operative shop
a conductor in a transport bus ;
and a clerk in the treasury office
who would mind
files in pension section
all these, to work
in places of my future haunts
to recognise me
and show me some favours
in my last, lonely days".

Am I a black sheep
in the noble fold ?
Forbear my selfishness.
Days are changing.

S. RATHNA, II B. Com.,
III Prize Poetry Writing.

Our Student journalists M.A. Sunith and A.S. Vijayalakshmi of III B.A. Litt. had an exclusive interview with our dashing cricketer Srikanth

Good evening Srikanth !

S : Hello, welcome all of you.

S. J. : Before beginning the interview
would like to know something about your
family.

S : My father's name is Krishnamachari,
my mother's name is Indira. I have one
younger sister. Her name is Srikala. She is
married. My younger brother's name is
Ananth. My wife's name is Vidya. I got
married in 1983. I have one son, his name
is Aditya. He is 2½ years old.

S. J. : Why did you choose this parti-
cular game ? Were you inspired by anybody?
If so, who is that person ?

S : This is a standard question which
everybody asks. It is like, you know we play
cricket right from a young age. No one in
particular inspires us. You must have seen
a lot of kids playing in the road. I also started
to play only cricket like that.

S. J. : You are an excellent fieldsman.
How did you get the test match cap because of
that ?

S : No, I had some very good swing of
the ball. You can't get selected just because
of that. I did well in both batting and
bowling.

S. J. : How did you feel when you
were selected to play for India ? Did you
expect that you would be selected at that
time ?

S : When I was selected I was
absolutely thrilled. Yes I did expect that I
could be selected, because I was doing well.
I was really surprised when I made my debut
in the very first test against England, which I
never expected. I expected that I would play
only for the III or IV test.

S. J. : How many runs did you score
in your debut ?

S : Oh. I always get 0 in every first
match.

S. J. : Great start ! Great men always
begin like that.

S : Let us see whether I can become a
great man.

S. J. : Many times you have been out
in 90's. Why is that so ?

S : Yes, you are right. It might be due
to over confidence or loss of concentration
and desire to complete it quickly.

S. J. : Recently you have been out for
92 in the Sharjah match against Sri Lanka.
How did you feel at that time ?

S : I thought I would hit a century
very easily and was over confident.

S. J. : Of all the performances which do
you consider the best ?

S : In test cricket 116 is my best. In
one day Jaipur is my best. I can't choose
anything. It is left to others to choose. You
know, in the Jaipur one day I was very
confident right from the beginning. And the
knock against England at Sydney is one of
the best.

S. J. : How did you feel when you hit
your first century that is your 116 off 117
balls in Australia ?

S : It was a most thrilling experience.
Every cricketer's dream is to have a century
in test cricket.

S. J. : I'm sure you are proud to open
the innings with our little master Gavaskar
isn't it ?

S : Of course. Obviously any opening batsman's dream.

S. J. : Have you come across any surprising unforgettable event while playing with him ?

S : Nothing is unforgettable as far as I am concerned. I don't forget anything in cricket. What all I have played, I remember.

S. J. : While playing with him for the first time did he give any special advice to you ?

S : Yes, he had given me lot of encouragement.

S. J. : Everybody feels as an opener, you must be patient in your stroke making. What is your reply to this kind of criticism ?

S : That is my natural style of batting. Right from my young age I have been playing like that. I don't go with the intention of blasting every ball. If I play slowly like Sunil I won't be successful.

S. J. : Do you find any difference when opening with Sunil some other man ?

S : No I don't find any difference.

S. J. : Everybody says that Gavaskar is only playing for records. What is your opinion on this ?

S : He plays slowly, you need a man like him. Everybody can't be stroke makers.

S. J. : Do you feel that anyone is capable of beating Sunil's record 33 centuries ?

S : The rate at which we play test matches are many. Broder is quite close. He is around 22.

S. J. : Any Indian player ? What about Azar ?

S : I don't think. We can't say anything now. Things may change in future.

S. J. : You are straight away to the slang-bang tactics ? How do you feel when the crowd cheers and applauds you ?

S : Crowd always enjoys my style of batting. I have to be a bit consistent. The moment I am not consistent they would start cursing.

S. J. : Richards had hit 100 off 48 balls. Can you break that record ?

S : I have no intention at all.

S. J. : What about setting world record ?

S : Never thought about it.

S. J. : You must try to beat Shastri's record of 66's.

S : I can't beat. I can only equal.

S. J. : If there is a no ball ?

S : Let us see.

S. J. : The 199 which West Indies made at Sharjah was not a big score. We were all hoping that you would make it.

S : If I had got 40 or 50 runs it would have helped our team. The team would have been in a better position. We should have won that match. I feel very bad.

S. J. : When you hit a 6 & 4 off 2 consecutive balls of Marshall. How did you expect the 3rd ball ?

S : I though I could get a single and get across the other side. I could not get that. It was a very good ball, you know ? That is cricket.

S. J. : LBW decision is always a controversial issue. I think you have been the victim in a few matches. What is your comment on this ?

S : LBW is one thing that is given by the best man, umpire, who can judge. You might see from a distance and say he is

plumbout. Bowler might also appeal. Umpire is also a human being. They also make mistakes. They are not machines. He is the only man in the right position to judge.

S. J. : What was your greatest moment ?

S : When I got the 'Man of the Match' award in WCC. I wanted to do well in the tournament.

S. J. : Which is your favourite ground ?

S : Chhapuk is my favourite. I used to do well here. I like Delhi and Bangalore.

S. J. : You are an excellent fieldsman. What about Azar's fielding ?

S : He is the best.

S. J. : Next to you, you are second to none.

S : No, no, you people are mistaken. Azar and Maninder are the best fielders.

S. J. : Your favourite fielding position ?

S : Covers.

S. J. : How is your relationship with all the members of the team ? Who is your best friend ?

S : I have always been a jovial type so far. I cannot comment anything. Roger is always one of my best friends.

S. J. : Do you have any nick names in the field and in the house ?

S : 'Checka' everywhere

S. J. : You would have met many great players. Whom do you consider as world No. 1.

S : I have always considered G. R. Vishvanath and Richards as the best

S. J. : Whom do you consider as the most difficult batsman to be dismissed ?

S : Any batsman at international level. Once he starts settling down is difficult.

S. J. : Whom do you consider as the greatest all rounder ?

S : Like Everbody you know Kapil ; I admire him a lot. He is one of my best favourites.

S. J. : Is there any chance of your becoming the captain ?

S : I have never thought of it: Let us see by God's grace.

S. J. : Do you agree that the old should make room for the youngsters ?

S : You know youngsters should be good enough to replace the old men. I don't think old age should be considered too seriously. If a man is good enough at the age of 41, why find a youngster to replace him ?

S. J. : As a well established player in the team. What advice would you like to give to the developing youngsters ?

S : Practise hard, work hard, if you have talents combined with hard work, you shall make it.

S. J. : Kirmani has said, 'Srikanth is an exciteable chap. He is like soda gushing out of an uncorked bottle. What do you think about him ? Who do you think, has the true makings of an international keeper after him ?

S : Kirmani is the best wicket keeper. Sadanand is also a brilliant keeper.

S. J. : What is your opinion about the selection of B. Arun for the series ?

S : Good ! One more boy from Tamil Nadu.

S. J. : You are great. How do you feel when you are dropped ?

S : I have been dropped a number of times I feel bad. I am used to it. Anyhow I am going to come back.

S. J. : Behind every man's success there is a woman telling him the right and wrong. How about you?

S : My wife does a lot of prayers. She gives me a lot of confidence.

S. J. : Where did you first meet your wife?

S : In Madras. I met her at my friends place.

S. J. : Other than cricket, what are all your favourite games?

S ; I love tennis, I used to play in school. I don't mind watching all interesting games.

S. J. : How about writing books? You know it has almost become a fashion for every cricketer to write books.

S : I have not come to that level. I have never thought of writing books. I would play some more cricket and probably write.

S. J. : Have you been preparing specially for 1987 world cup.

S : Not at all. I never dreamt of it. It is one year off. I go by series. I never plan for years. If I do well in one series I will be there in the next series. I never thought of Pakistan series also.

S J. : What about Srilankan tour?

S : Yes, I am selected for it.

S J. : Do you want your son Aditya also to become a cricketer?

S : No, I won't force him. It is his wish. My wife claims that he seems to be a better cricketer.

